

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ กับรุ่นกลางและรุ่นอาวุโส วิเคราะห์ข้อมูลจากการประมวลผลของแบบสอบถามด้วยโปรแกรม SPSS for Window แบ่งการนำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สื่อข่าวสายการเมืองหนังสือพิมพ์รายวัน

ตอนที่ 2 วัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

- 2.1 วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเชิงพฤติกรรม
- 2.2 วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเชิงแนวคิด
- 2.3 สรุปวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักข่าว 3 รุ่นต่อวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

- 4.1 เชิงปฏิบัติ
- 4.2 เชิงแนวคิด
- 4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง

ตอนที่ 5 การทดสอบข้อสันนิษฐาน

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์รายวัน

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักข่าวการเมือง

1.1 เพศ

นักข่าวการเมืองที่ทำการสำรวจมีจำนวนทั้งสิ้น 60 คน เป็นชาย 35 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 เป็นหญิง 25 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 โดยแบ่งเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ 30 คน ชาย 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 หญิง 17 คน คิดเป็นร้อยละ 56.7 นักข่าวรุ่นกลาง จำนวน 20 คน เป็นชาย 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 หญิงจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 นักข่าวรุ่นอาวุโส มีจำนวน 10 คน เป็นชาย 8 คน ร้อยละ 80.0 และหญิง 2 คน ร้อยละ 20.0

ตาราง 1 ความถี่ร้อยละของนักข่าวการเมือง รุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามเพศ

นักข่าว	เพศ				
	ชาย		หญิง		รวม
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
รุ่นใหม่	13	(43.3)	17	(56.7)	30
รุ่นกลาง	14	(70.0)	6	(30.0)	20
รุ่นอาวุโส	8	(80.0)	2	(10.0)	10
รวม	35	(58.3)	25	(41.7)	60

1.2 อายุ

นักข่าวการเมืองรุ่นใหม่ มีอายุอยู่ระหว่าง 20-25ปี ร้อยละ26.7 อายุตั้งแต่26-30 ปีร้อยละ60.0 และช่วงอายุ 31-40 ปีร้อยละ13.3 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางอายุระหว่าง31-40 ปีร้อยละ95.0 อายุ51-60 ปีร้อยละ5.0 และนักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากมีอายุระหว่าง 41-50 ปีร้อยละ40.0 และอายุ51-60 ปี ร้อยละ20.0 อายุมากกว่า 60 ปีร้อยละ 40.0

ตาราง 2 ความสำเร็จของนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามอายุ

นักข่าว	อายุ						รวม
	20-25ปี	26-30ปี	31-40ปี	41-50 ปี	51-60ปี	60ปีขึ้นไป	
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
รุ่นใหม่	8 (26.7)	18 (60.0)	4 (13.3)	-	-	-	30
รุ่นกลาง	-	-	19 (95.0)	-	1 (5.0)	-	20
รุ่นอาวุโส	-	-	-	4 (40.0)	2 (20.0)	4 (40.0)	10
รวม	8 (13.3)	18 (30.0)	23 (38.4)	4 (6.7)	3 (5.0)	4 (5.7)	60

1.3 สถานภาพสมรส

นักข่าวการเมืองส่วนมากเป็นโสด ร้อยละ66.7 สมรส ร้อยละ 30.0 หย่า ร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากยังเป็นโสด ร้อยละ93.3 สมรส ร้อยละ 3.3 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเป็นโสด ร้อยละ 60.0สมรส ร้อยละ35.5 และนักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากสมรส ร้อยละ90.0 หย่า ร้อยละ10.0

ตาราง 3 ความถี่ร้อยละของนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามสถานภาพสมรส

นักข่าว	สถานภาพ			รวม
	โสด	สมรส	หย่า	
รุ่นใหม่	28 (93.3)	2 (3.3)	-	30
รุ่นกลาง	12 (60.0)	7 (35.5)	1 (5)	20
รุ่นอาวุโส	-	9 (90.0)	1 (10.0)	10
รวม	40 (66.7)	18 (30.0)	2 (3.3)	60

1.4 การศึกษา

นักข่าวการเมืองส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 81.7 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 8.3 มัธยมปลายร้อยละ 5.0 อนุปริญญาร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นใหม่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ93.3 จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ3.3 และจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ 3.3 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ75.0 สูงกว่าปริญญาตรีร้อยละ20.0 สำหรับนักข่าวรุ่นอาวุโสจบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 60.0 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาร้อยละ20.0 จบการศึกษาระดับมัธยมร้อยละ20.0

ตาราง4 ความถี่ร้อยละนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามระดับการศึกษา

นักข่าว	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	อื่นๆ	รวม
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	
รุ่นใหม่	1 (3.3)	-	28 (93.3)	1 (3.3)	-	30
รุ่นกลาง	-	-	15 (75.0)	4 (20.0)	1 (5.0)	20
รุ่นอาวุโส	2 (20.0)	2 (20.0)	6 (60.0)	-	-	10
รวม	3 (5.0)	2 (3.3)	49 (81.7)	5 (8.3)	1 (1.7)	60

1.5 สาขาวิชาที่จบการศึกษา

นักข่าวการเมืองส่วนใหญ่จบการศึกษาในสาขาวิชาทางด้านวารสารศาสตร์ และหนังสือพิมพ์ร้อยละ 37.5 รองลงมาเป็นสาขาวิชานิเทศศาสตร์ในสาขาอื่น ร้อยละ 26.7 สาขาที่ไม่ใช่ในเทคนิศาสตร์ร้อยละ 23.3 และสาขาอื่นๆร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่จบการศึกษาทางด้านวารสารศาสตร์มากที่สุดร้อยละ 41.4 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางร้อยละ 35.0 และรุ่นอาวุโสร้อยละ 28.6

ตาราง 5 ความถี่ร้อยละนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามสาขาวิชาที่จบการศึกษา

นักข่าว	สาขาวิชาที่จบ				รวม
	วารสารศาสตร์/ หนังสือพิมพ์	นิเทศศาสตร์ ที่ไม่ใช่ นสพ.	สาขาอื่นที่ไม่ใช่ นิเทศศาสตร์	อื่นๆไม่ระบุ	
รุ่นใหม่	12 (41.4)	10 (33.3)	6 (19.8)	1 (3.3)	29
รุ่นกลาง	7 (35.0)	5 (25.0)	7 (35.5)	1 (5.0)	20
รุ่น อาวุโส	2 (28.6)	1 (14.3)	1 (14.3)	3 (42.9)	7
รวม	21 (37.5)	16 (26.7)	14 (23.3)	5 (6.7)	56

1.6 สายงานข่าว

นักข่าวการเมืองส่วนมากทำข่าวประจำทำเนียบรัฐบาลและรัฐสภา ร้อยละ 42.0 ประจำรัฐสภาร้อยละ31.7 และประจำทำเนียบรัฐบาลร้อยละ 21.7 และประจำตามหน่วยงานอื่น อาทิ กระทรวง ต่างๆ ร้อยละ29.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าวประจำทำเนียบรัฐบาลและรัฐสภามากที่สุดร้อยละ 50.0 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่

ตาราง 6 ความถี่ร้อยละนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส จำแนกตามสายงานข่าว

นักข่าว	ประจำสายงานข่าว			
	ทำเนียบรัฐบาล	รัฐสภา	ทำเนียบ/รัฐสภา	อื่นๆ
รุ่นใหม่	8 (26.7)	11 (36.7)	12 (40.0)	3 (10.0)
รุ่นกลาง	4 (20.0)	7 (35.0)	8 (40.0)	1 (5.0)
รุ่นอาวุโส	1 (10.0)	1 (10.0)	5 (50.0)	5 (50.0)
รวม	13 (21.7)	19 (31.7)	25 (42.0)	9 (29.7)

*เลือกตอบได้มากกว่า 1ข้อ

1.7 สังกัดหนังสือพิมพ์

จากการสำรวจนักข่าวการเมือง พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 11.7 อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ร้อยละ 10 อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ มติชน เดอะเนชั่น วัฏจักรโลกวันนี้ ร้อยละ 8.3 อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ร้อยละ 6.7 อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ บางกอกโพสต์ ร้อยละ 5.0 อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ บ้านเมือง ไทยโพสต์ และ อยู่สังกัดหนังสือพิมพ์ ข่าวสด อาทิตยวิเคราะห์ ร้อยละ 3.3 และอื่นๆ ร้อยละ 23.3

ตาราง 7 ความสำเร็จร้อยละของนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโสจำแนกตามหนังสือพิมพ์ที่สังกัด (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

สังกัดสื่อ	รุ่นใหม่ จำนวน (%)	รุ่นกลาง จำนวน (%)	รุ่นอาวุโส จำนวน (%)	รวม จำนวน (%)
ไทยรัฐ	2 (6.7)	1 (5.0)	2 (20.0)	5 (8.3)
เดลินิวส์	1 (3.3)	3 (15.0)	2 (20.0)	6 (10)
ข่าวสด	-	2 (10.0)	-	2 (3.3)
มติชน	4 (13.3)	1 (5.0)	1 (10.0)	6 (10.0)
กรุงเทพธุรกิจ	1 (3.3)	2 (10.0)	-	3 (5.0)
ผู้จัดการ	1 (3.3)	3 (15.0)	-	4 (6.7)
สยามรัฐ	3 (10.0)	2 (10.0)	2 (20.0)	7 (11.7)
บ้านเมือง	1 (3.3)	1 (5.0)	1 (10.0)	3 (5.0)
ไทยโพสต์	3 (10.0)	-	-	3 (5.0)
อาทิตยวิเคราะห์	2 (6.7)	-	-	2 (3.3)
บางกอกโพสต์	1 (3.3)	2 (10.0)	1 (10.0)	4 (6.7)
เดอะเนชั่น	4 (13.3)	2 (10.0)	-	6 (10.0)
วัฏจักรโลกวันนี้	3 (10.0)	3 (15.0)	-	6 (10.0)
อื่นๆ	8 (26.7)	3 (15.0)	3 (10.0)	14 (23.3)

ตอนที่2 วัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

2 วัฒนธรรมการทำข่าวในเชิงปฏิบัติ

2.1 การตรวจเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์อื่น

ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวการเมืองส่วนมากมีการตรวจเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นบ่อยมากคิดเป็นร้อยละ 76.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 26.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสมีการเช็คข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.900 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการเช็คข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.600

ตาราง 8 การเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นเปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	19 (63.3)	10 (33.3)	1(3.3)	-	-	4.600	.5632
รุ่นกลาง	18 (90.0)	2 (10.0)	-	-	-	4.900	.3078
รุ่นอาวุโส	9 (90.0)	4 (10.0)	-	-	-	4.900	.3162
รวม	46 (76.7)	16 (26.7)	1 (1.7)	-	-	4.750	.4739

2.2 เชื้อข้าวจากสื่ออื่นๆเช่นวิทยุ โทรทัศน์

ผลการวิจัย นักข่าวส่วนใหญ่มีการเชื้อข้าวจากสื่ออื่นๆเช่นวิทยุโทรทัศน์บ่อยปานกลางคิดเป็นร้อยละ41.7 บ่อยมากร้อยละ40.0 ไม่บ่อยนักร้อยละ 15.0 และนานๆครั้งร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเชื้อข้าวจากสื่ออื่นๆมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 4.250 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นอาวุโส มีค่าเฉลี่ย 4.222 และนักข่าวรุ่นใหม่มีการเชื้อข้าวจากสื่ออื่นๆน้อยที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.200

ตาราง 9 การตรวจเชื้อข้าวประจำวันจากสื่ออื่นๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	11 (36.7)	15 (50.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	4.200	.7611
รุ่นกลาง	9 (45.0)	7 (35.0)	4 (20.0)	-	-	4.250	.7861
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	-	-	4.222	.8333
รวม	24 (40.0)	25 (41.7)	9 (15.0)	1 (1.7)	-	4.220	.7672

2.3 เช็คข่าวจากอินเทอร์เน็ต Internet (website)

ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวการเมืองส่วนมากมีการเช็คข่าวจากอินเทอร์เน็ตไม่บ่อยนักร้อยละ 33.3 ไม่เคยเลยร้อยละ 23.3 บ่อยปานกลางร้อยละ16.7 บ่อยมากร้อยละ 10.0 โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการเช็คข่าวจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.172 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 2.500 ส่วนนักข่าวอาวุโสมีการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย2.000

ตาราง 10 การเช็คข่าวจาก Internet (website) เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และ รุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	4 (13.3)	7 (23.3)	11(36.7)	4 (13.3)	3 (10.0)	3.172	1.167
รุ่นกลาง	2 (10.0)	3 (15.0)	5 (25.0)	-	8 (40.0)	2.500	1.504
รุ่นอาวุโส	-	-	3 (30.0)	-	3 (30.0)	2.000	1.095
รวม	6 (10.0)	10 (16.7)	20 (33.3)	4 (6.7)	14(23.3)	2.811	1.330

2.4 การกำหนดประเด็นข่าวประจำวันด้วยตนเอง

นักข่าวส่วนมากมีการกำหนดประเด็นข่าวประจำวันด้วยตนเองในระดับที่บ่อยปานกลาง ร้อยละ 33.3 บ่อยมากร้อยละ 31.7 และไม่บ่อยนักร้อยละ 26.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการกำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.600 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 4.150 และนักข่าวรุ่นใหม่กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.400

ตาราง 11 การเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวประจำวันด้วยตนเอง เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	2 (6.7)	13 (43.3)	11 (36.7)	3 (10.0)	1 (3.3)	3.400	.8944
รุ่นกลาง	9 (45.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	-	1 (5.0)	4.150	1.040
รุ่นอาวุโส	8 (80.0)	-	2 (20.0)	-	-	4.600	.8433
รวม	19 (31.7)	20 (33.3)	16 (26.7)	-	2 (5.0)	3.850	1.038

2.5 การกำหนดประเด็นโดยหัวหน้าข่าวหรือบรรณาธิการ

ในการทำข่าวการเมืองส่วนมากหัวหน้าหรือบรรณาธิการจะเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวให้ บ่อยปานกลางร้อยละ 33.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 31.7 บ่อยมากร้อยละ 23.3 นานๆครั้งร้อยละ 6.7 ไม่เคยเลยร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่จะถูกหัวหน้ากำหนดประเด็นข่าวให้มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางค่าเฉลี่ยที่ 3.800 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสนั้นจะได้รับประเด็น จากหัวหน้าหรือบรรณาธิการน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.625

ตาราง 12 การทำข่าวในลักษณะหัวหน้าข่าวหรือบรรณาธิการเป็นผู้กำหนดประเด็นให้เปรียบเทียบ ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	7(23.3)	13 (42.9)	10(33.3)	-	-	3.900	.8867
รุ่นกลาง	7(35.0)	6 (30.0)	5 (25.0)	2 (10.0)	-	3.800	1.040
รุ่นอาวุโส	-	1 (10.0)	4 (40.0)	2 (20.0)	1 (10.0)	2.625	.8433
รวม	14(23.3)	20(33.3)	19 (31.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	3.724	1.038

2.6 การมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าวประจำวัน

จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าวนานๆครั้งและไม่บ่อยนัก ร้อยละ 21.7 บ่อยมากร้อยละ20.0 ไม่เคยเลยร้อยละ 16.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.222 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่3.350 และนักข่าวรุ่นใหม่มีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.466

ตาราง 13 การมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าวประจำวัน เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	1 (3.3)	5(16.7)	8(26.7)	9(30.0)	7 (23.3)	2.466	1.136
รุ่นกลาง	7(35.0)	3(15.0)	3(15.0)	4(20.0)	3 (15.0)	3.350	1.531
รุ่นอาวุโส	4(40.0)	3(30.0)	2(2.0)	-	-	4.222	.8333
รวม	12 (20.0)	11(18.3)	13(21.7)	13(21.7)	10 (16.7)	3.033	1.389

2.7 การพูดคุยปรึกษากับผู้บริหารชาวระดับสูง

ผลการวิจัยพบว่า ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมีการพูดคุยกับผู้บริหารข่าวในระดับที่ไม่บ่อยนักร้อยละ 33.3 บ่อยมาก และนานๆครั้ง ร้อยละ 21.7 และไม่เคยเลยร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการพูดคุยกับผู้บริหารข่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.222 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.650 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการพูดคุยปรึกษากับผู้บริหารข่าวระดับสูงน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.800

ตาราง 14 การพูดคุยปรึกษากับผู้บริหารชาวระดับสูงเปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	1 (3.3)	5 (16.7)	13(43.3)	9 (30.0)	2 (6.7)	2.800	.9248
รุ่นกลาง	6 (30.0)	4(20.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	-	3.650	1.089
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	4(40.0)	-	1 (10.0)	-	4.222	.9718
รวม	11(18.3)	13(21.7)	20(33.3)	13 (21.7)	2 (3.3)	3.305	1.118

2.8 การทำข่าวการเมืองส่งให้กองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอ

ผลการวิจัยพบว่านักข่าวส่วนมากทำข่าวส่งให้กองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอในระดับบ่อยมากร้อยละ 56.7 บ่อยปานกลางและไม่บ่อยนักร้อยละ 13.3 และไม่เคยเลยร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าวส่งให้กองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.571 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.466 และนักข่าวรุ่นกลางมีการทำข่าวส่งให้กองบรรณาธิการน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.600

ตาราง 15 การทำข่าวการเมืองส่งให้กองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอเปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	21 (70.0)	5 (16.7)	1 (3.3)	3 (10.0)	-	4.466	.9732
รุ่นกลาง	8 (40.0)	2 (10.0)	6 (30.0)	2 (10.0)	2 (10.0)	3.600	1.391
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	-	-	4.571	.9732
รวม	34 (56.7)	8 (13.3)	8 (13.3)	5 (8.3)	2 (3.3)	4.175	1.182

2.9 การทำข้าวเองและเขียนข้าวด้วยตนเอง

จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวส่วนมากทำข้าวเองและเขียนข้าวด้วยตนเองบ่อยมากร้อยละ 83.3 บ่อยปานกลางร้อยละ 10.0 ไม่บ่อยนักร้อยละ 3.3 นานๆครั้งและไม่เคยเลยร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข้าวและเขียนข้าวด้วยตนเองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.800 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.750 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่ทำข้าวและเขียนข้าวด้วยตนเองน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.666

ตาราง 16 การทำข้าวเองและเขียนข้าวด้วยตนเอง เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง รุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	23 (76.7)	6 (20.0)	-	-	1 (3.3)	4.666	.8023
รุ่นกลาง	18 (90.0)	-	1 (5.0)	1 (5.0)	-	4.750	.7864
รุ่นอาวุโส	9 (90.0)	-	1 (10.0)	-	-	4.800	.6325
รวม	50 (83.3)	6 (10.0)	2 (3.3)	1 (1.7)	1 (1.7)	4.716	.7612

2.10 การทำข่าวโดยใช้โทรศัพท์ส่งข่าวให้คนอื่นเขียนแทน

นักข่าวส่วนมากทำข่าวเองแต่ใช้โทรศัพท์ส่งข่าวให้คนอื่นเขียนแทน ในระดับที่ไม่บ่อยนัก ร้อยละ 30.0 บ่อยมากร้อยละ 18.3 นานๆครั้งร้อยละ16.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 15.0 ไม่เคยเลย ร้อยละ13.3 โดยนักข่าวรุ่นใหม่ทำข่าวโดยใช้โทรศัพท์ส่งข่าวให้คนอื่นเขียนแทนมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย ที่ 3.275 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.150 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสใช้โทรศัพท์ส่งข่าวให้คนอื่นเขียนแทนน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.142

ตาราง 17 การทำข่าวเองแต่ใช้โทรศัพท์ส่งข่าวให้คนอื่นเขียนแทน เปรียบเทียบระหว่างรุ่นใหม่ รุ่น กลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปาน กลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	6 (20.0)	4 (13.3)	12 (40.0)	6 (20.0)	1 (3.3)	3.275	1.086
รุ่นกลาง	4 (20.0)	5 (25.0)	4 (20.0)	4 (20.0)	3 (15.0)	3.150	1.394
รุ่นอาวุโส	1 (10.0)	-	2 (20.0)	-	4 (40.0)	2.142	1.573
รวม	11(18.3)	9 (15.0)	18 (30.0)	10 (16.7)	8 (13.3)	3.089	1.308

2.11 การทำข่าวเดี่ยวเจาะลึกคนเดียว (Scoop)

ผลวิจัยพบว่า นักข่าวส่วนมากทำข่าวเดี่ยวเจาะลึกคนเดียวในระดับบ่อยปานกลางร้อยละ 35.0 บ่อยมากร้อยละ 25.0 และไม่เคยเลยร้อยละ 5.0 โดยนักข่าวนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการทำข่าวเจาะลึกคนเดียวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.333 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.950 และนักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวเดี่ยวเจาะลึกคนเดียวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.266

ตาราง 18 การทำข่าวเดี่ยวเจาะลึกคนเดียว (Scoop) เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	4 (13.3)	11 (36.7)	7 (23.3)	5 (16.7)	3 (10.0)	3.266	1.201
รุ่นกลาง	6 (30.0)	8 (40.0)	5 (25.0)	1 (5.0)	-	3.950	.8870
รุ่นอาวุโส	5 (30.0)	2 (20.0)	2 (20.0)	-	-	4.333	.8660
รวม	15 (25.0)	21 (35.0)	14 (23.3)	6 (10.0)	3 (5.0)	3.661	1.123

2.12 การทำข่าวร่วมมือกับเพื่อนนักข่าวในลักษณะทำเป็นทีม

นักข่าวส่วนมากมีการร่วมมือทำข่าวในลักษณะเป็นทีมในระดับที่บ่อยมากร้อยละ 38.4 บ่อยปานกลางร้อยละ 33.3 นานๆครั้งร้อยละ 11.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 10.0 ไม่เคยเลยร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่ทำข่าวในลักษณะเป็นทีมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.850 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าวในลักษณะร่วมมือทำเป็นทีมน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.900

ตาราง 19 การทำข่าวร่วมมือกับเพื่อนในลักษณะทำเป็นทีม เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	20(66.7)	7 (23.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	-	4.500	.8610
รุ่นกลาง	3 (15.0)	13 (65.0)	2 (10.0)	2 (10.0)	-	3.850	.8645
รุ่นอาวุโส	-	-	3 (30.0)	3 (30.0)	4 (40.0)	1.900	1.354
รวม	23 (38.4)	20 (33.3)	6 (10.0)	7 (11.7)	4 (6.7)	3.850	1.039

2.13 การทำข่าวที่เป็นเหตุการณ์หรือกิจกรรมประจำวัน(routine)

นักข่าวส่วนมากมักทำข่าวเหตุการณ์หรือกิจกรรมประจำวันหรือข่าว routine บ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 และบ่อยปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.3 และไม่เคยเลยร้อยละ1.7 โดย โดยนักข่าวการเมืองรุ่นใหม่มักทำข่าวที่เป็นข่าวroutine มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.533 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 4.350 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าวroutine น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.555

ตาราง20 การทำข่าวที่เป็นเหตุการณ์หรือกิจกรรมประจำวัน(routine)ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	18 (60.0)	10 (33.3)	2 (6.7)	-	-	4.533	.6288
รุ่นกลาง	10 (50.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	-	-	4.350	.7452
รุ่นอาวุโส	2 (20.0)	3 (30.0)	3 (30.0)	-	1 (10.0)	3.555	1.236
รวม	30 (50.0)	20 (33.3)	8 (13.3)	-	1 (1.7)	4.322	.8392

2.14 การเขียนข่าวส่งกองบรรณาธิการโดยเขียนด้วยลายมือ

นักข่าวส่วนมากเขียนข่าวส่งโดยเขียนด้วยลายมือนานๆครั้งร้อยละ 35.0 ไม่เคยเลยร้อยละ 31.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 13.3 บ่อยมากร้อยละ 10.0 และบ่อยปานกลางร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโส เขียนข่าวด้วยลายมือมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.777 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 2.500 และนักข่าวรุ่นใหม่เขียนข่าวด้วยลายมือน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.700

ตาราง 21 การเขียนข่าวส่งโดยเขียนด้วยลายมือเปรียบเทียบ ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	1 (3.3)	2 (6.7)	14 (46.7)	13 (43.3)	1.700	.7497
รุ่นกลาง	2 (10.0)	2 (10.0)	5 (25.0)	6 (30.0)	5 (25.0)	2.500	1.277
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	2 (20.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	3.777	1.481
รวม	6 (10.0)	5 (8.3)	8 (13.3)	21 (35.0)	19 (31.7)	2.288	1.287

2.15 การเขียนข่าวโดยพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด

ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมักจะเขียนข่าวโดยใช้เครื่องพิมพ์ดีด ในระดับบ่อยมากที่สุดร้อยละ 53.3 บ่อยปานกลางร้อยละ 15.0 ไม่บ่อยนักและนานๆครั้งร้อยละ 11.7 โดยนักข่าวที่มักใช้เครื่องพิมพ์ดีดในการพิมพ์ข่าวมากที่สุดคือนักข่าวรุ่นอาวุโส ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.444 รองลงมาคือนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.950 และนักข่าวรุ่นใหม่ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.866

ตาราง 22 การเขียนข่าวโดยพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ดีด เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	15 (50.0)	4 (13.3)	5 (16.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	3.866	1.357
รุ่นกลาง	10 (50.0)	4 (20.0)	2 (10.0)	3 (15.0)	1 (5.0)	3.950	1.316
รุ่นอาวุโส	7 (70.0)	1 (10.0)	-	-	1 (10.0)	4.444	1.333
รวม	32 (53.3)	9 (15.0)	7 (11.7)	7 (11.7)	4 (6.7)	3.983	1.332

2.16 การเขียนข่าวโดยพิมพ์ด้วยคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก

ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวส่วนมากไม่เคยเขียนข่าวด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก ร้อยละ 34.5 เขียนข่าวด้วยโน้ตบุ๊กบ่อยปานกลางร้อยละ 21.7 บ่อยมากร้อยละ 16.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่เขียนข่าวด้วยคอมพิวเตอร์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.000 รองลงมาเป็นรุ่นกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.850 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเขียนข่าวโดยใช้คอมพิวเตอร์น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.400

ตาราง 23 การเขียนข่าวด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	6 (20.0)	8 (26.7)	4 (13.3)	4 (13.3)	8 (26.7)	3.000	1.531
รุ่นกลาง	4 (20.0)	5 (25.0)	2 (10.0)	2 (10.0)	7 (35.0)	2.850	1.631
รุ่นอาวุโส	-	-	1 (10.0)	-	4 (40.0)	1.400	.8944
รวม	10 (16.7)	13 (21.7)	7 (11.7)	6 (10.0)	19 (34.5)	2.800	1.568

2.17 การทำข่าวการเมืองท่านมักหาข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุดของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า ในการทำข่าวนักข่าวการเมืองส่วนมากหาข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุดของหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ในระดับที่ไม่บ่อยนักร้อยละ 31.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 23.0 และบ่อยมากร้อยละ 16.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมักจะหาข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุดมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.750 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.233 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 3.050

ตาราง 24 การหาข้อมูลเพิ่มเติมจากห้องสมุด ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	3 (10.0)	9 (30.0)	11 (36.7)	6 (20.0)	1 (3.3)	3.233	1.006
รุ่นกลาง	3 (10.0)	4 (20.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	3 (15.0)	3.050	1.276
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	3.750	1.581
รวม	10 (16.7)	14 (23.3)	19 (31.7)	10 (16.7)	5 (8.3)	3.241	1.189

2.18 การทำข่าวการเมืองมักเสาะแสวงหาข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมให้แตกต่างจากฉบับอื่น

ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมักจะเสาะแสวงหาข้อมูลเชิงลึกเพื่อให้แตกต่างจากฉบับอื่นในระดับที่บอปปานกลางร้อยละ 36.7 บอปปากร้อยละ 31.7 ไม่บอปปักร้อยละ 20.0 นานๆครั้งร้อยละ 10.0 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเสาะแสวงหาข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.444 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.000 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเสาะแสวงหาข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.550

ตาราง 25 การหาข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมให้ต่างจากฉบับอื่น เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บอปปาก	บอปปานกลาง	ไม่บอปปัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	7 (22.3)	17 (56.7)	5 (16.7)	1 (3.3)	-	4.000	.9428
รุ่นกลาง	5 (25.0)	5 (25.0)	6 (30.0)	4 (20.0)	-	3.550	1.099
รุ่นอาวุโส	7 (70.0)	-	1 (10.0)	1 (10.0)	-	4.444	1.130
รวม	19 (31.7)	22 (36.7)	12 (20.0)	6 (10.0)	-	3.915	.9700

2.19 การใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูล

จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวส่วนมากใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูลไม่บ่อยนัก ร้อยละ 23.3 ไม่เคยเลยร้อยละ 21.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 16.7 บ่อยมากและนานๆครั้ง ร้อยละ 13.3 โดยนักข่าวรุ่นใหม่ใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.206 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.578 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสใช้อินเทอร์เน็ตหาข้อมูลน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.800

ตาราง 26 การใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูล ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	6 (20.0)	7 (23.3)	8 (26.7)	3 (10.0)	5 (16.7)	3.206	1.372
รุ่นกลาง	2 (10.0)	3 (15.0)	4 (20.0)	5 (25.0)	5 (25.0)	2.578	1.346
รุ่นอาวุโส	-	-	2 (20.0)	-	3 (30.0)	1.800	1.095
รวม	8 (13.3)	10 (16.7)	14 (23.3)	8 (13.3)	13 (21.7)	2.849	1.392

2.1.20 การหาเวลาอ่านหนังสือใหม่ๆเสมอ

จากผลการวิจัยพบว่านักข่าวส่วนมากมักหาเวลาอ่านหนังสือใหม่ๆ ในระดับที่บ่อยมาก ร้อยละ 36.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 33.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 21.7 นานๆครั้งร้อยละ 5.0 และไม่เคยเลยร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสหาเวลาอ่านหนังสือมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่4.100 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.966 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางมีเวลาอ่านหนังสือน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่3.850

ตาราง 27 การหาเวลาอ่านหนังสือใหม่ๆเสมอ ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	12 (20.0)	9 (30.0)	6 (20.0)	2 (6.7)	1 (3.3)	3.966	1.098
รุ่นกลาง	5 (25.0)	8 (40.0)	6 (30.0)	1 (5.0)	-	3.850	.8751
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	3 (30.0)	1 (10.0)	-	1 (10.0)	4.100	1.286
รวม	22 (36.7)	20 (33.3)	13 (21.7)	3 (5.0)	2 (3.3)	3.950	1.048

2.21 การทำงานข่าวในโรงพิมพ์

ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมักทำงานข่าวในโรงพิมพ์ นานๆครั้ง ร้อยละ45.0 ไม่บ่อยนักร้อยละ 25.0 บ่อยมากร้อยละ 13.3 บ่อยปานกลางและไม่เคยเลยร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการทำงานข่าวในโรงพิมพ์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.100 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นอาวุโสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.000 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวในโรงพิมพ์น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.400

ตาราง 28 การทำงานข่าวในโรงพิมพ์ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	2 (6.7)	1 (3.3)	7 (23.3)	17 (56.7)	3 (10.0)	2.400	.9685
รุ่นกลาง	5 (25.0)	1 (5.0)	5 (25.0)	9 (45.0)	-	3.100	1.252
รุ่นอาวุโส	1 (10.0)	3 (10.0)	3 (3.00)	1 (10.0)	2 (20.0)	3.000	1.429
รวม	8 (13.3)	5 (8.3)	15 (25.0)	3 (5.0)	5 (8.3)	2.733	1.178

2.22 การทำงานช่าวนอกโรงพิมพ์

นักข่าวการเมืองส่วนมากทำงานช่าวนอกโรงพิมพ์บ่อยมากร้อยละ 43.3 บ่อยปานกลางร้อยละ 38.8 ไม่บ่อยนักร้อยละ 11.7 และนานๆครั้งร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสทำงานช่าวนอกโรงพิมพ์มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.714 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ยที่ 4.700 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางทำงานช่าวนอกโรงพิมพ์น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.550

ตาราง 29 การทำงานช่าวนอกโรงพิมพ์ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	24 (80.0)	4 (13.3)	1 (3.3)	1 (3.3)	-	4.700	.7022
รุ่นกลาง	14 (70.0)	3 (15.0)	3 (15.0)	-	-	4.550	.7592
รุ่นอาวุโส	6 (60.0)	-	1 (10.0)	-	-	4.714	.7559
รวม	26 (43.3)	23 (38.3)	7 (11.7)	1 (1.7)	-	4.649	.7194

2.23 การใช้โทรศัพท์ในการสัมภาษณ์แหล่งข่าว

ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนใหญ่ ใช้โทรศัพท์สัมภาษณ์แหล่งข่าวบ่อยมาก ร้อยละ 43.3 บ่อยปานกลางร้อยละ 38.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 11.7 และนานๆครั้งร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการใช้โทรศัพท์สัมภาษณ์แหล่งข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.400 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 4.350 ส่วนนักข่าวอาวุโสมีการใช้โทรศัพท์สัมภาษณ์แหล่งข่าวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.714

ตาราง 30 การใช้โทรศัพท์สัมภาษณ์แหล่งข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	15 (50.0)	12 (40.0)	3 (10.0)	-	-	4.400	.6747
รุ่นกลาง	10 (50.0)	8 (40.0)	1 (5.0)	1 (5.0)	-	4.350	.8127
รุ่นอาวุโส	1 (10.0)	3 (30.0)	3 (30.0)	-	-	3.714	.7559
รวม	26 (43.3)	23 (38.3)	7 (11.7)	1 (1.7)	-	4.298	.7351

2.24 การพบแหล่งข่าวด้วยตนเองเพื่อสัมภาษณ์

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวส่วนมากเข้าพบแหล่งข่าวด้วยตนเองเพื่อขอสัมภาษณ์ ในระดับบ่อยปานกลางถึงบ่อยมากร้อยละ 51.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการพบแหล่งข่าวด้วยตนเองเพื่อขอสัมภาษณ์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นอาวุโส มีค่าเฉลี่ยที่ 4.444 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการพบแหล่งขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.100

ตาราง 31 การพบแหล่งข่าวด้วยตนเองเพื่อขอสัมภาษณ์ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	12 (40.0)	11 (36.7)	5 (16.7)	2 (6.7)	-	4.100	.9221
รุ่นกลาง	13 (65.0)	4 (20.0)	3 (15.0)	-	-	4.500	.7609
รุ่นอาวุโส	6 (60.0)	1 (10.0)	2 (20.0)	-	-	4.444	.8819
รวม	31 (51.7)	31 (51.7)	16 (26.7)	2 (3.3)	-	4.288	.8720

2.25 การคัดลอกข่าวหรือขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดในกรณีที่ตกข่าวหรือไปทำข่าวไม่ทัน

ในการทำข่าวการเมือง หากนักข่าวตกข่าวหรือไปทำข่าวไม่ทัน นักข่าวจะคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดไม่บ่อยนักร้อยละ 30.0 บ่อยปานกลางร้อยละ 28.3 บ่อยมากร้อยละ 18.3 ไม่เคยเลยร้อยละ 11.7 และนานๆครั้งร้อยละ 10.0 โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการคัดลอกข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.000 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 2.950 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการคัดลอกข่าวน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.666

ตาราง 32 การคัดลอกข่าวหรือขอข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดในกรณีที่ตกข่าวหรือไม่ทำข่าวไม่ทัน ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	10 (33.3)	11 (36.7)	8 (26.7)	1 (3.3)	-	4.000	.8710
รุ่นกลาง	1 (5.0)	6 (30.0)	8 (40.0)	3 (15.0)	2 (10.0)	2.950	1.050
รุ่นอาวุโส	-	-	2 (20.0)	2 (20.0)	5 (50.0)	1.666	1.333
รวม	11 (18.3)	17 (28.3)	18 (30.0)	6 (10.0)	7 (11.7)	2.872	1.163

2.26 การแลกเปลี่ยนหรือแชร์ข้าวจากเพื่อนต่างสังกัด

ผลการวิจัยพบว่า ในการทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมีการแลกเปลี่ยนหรือแชร์ข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดในระดับที่บ่อยปานกลางร้อยละ 38.3 บ่อยมากร้อยละ 23.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 16.7 ไม่เคยเลยร้อยละ 11.7 และนานๆครั้งร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการแลกเปลี่ยนข่าวกันมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.300 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.350 ส่วนนักข่าวอาวุโสมีการแลกเปลี่ยนข่าวกันน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.444

ตาราง 33 การแลกเปลี่ยนข่าวหรือขอแชร์ข่าวจากเพื่อนต่างสังกัด ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	14 (46.7)	12 (40.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	-	4.300	.7944
รุ่นกลาง	-	11 (55.0)	7 (35.0)	-	2 (10.0)	3.350	.9333
รุ่นอาวุโส	-	-	-	4 (40.0)	5 (50.0)	1.444	1.236
รวม	14 (23.3)	23 (38.3)	10 (16.7)	5 (8.3)	7 (11.7)	3.031	1.115

2.27 การสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตัวเองเสมอ

ในการทำงานข่าวการเมือง นักข่าวส่วนมากมักจะสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเอง ในระดับที่บอปปานกลางร้อยละ 41.7 บอปปานมากร้อยละ 35.0 ไม่บอปปานร้อยละ 21.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเองมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.888 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 4.200 และนักข่าวรุ่นใหม่มีการสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเองน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.866

ตาราง 34 การสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตัวเองเสมอ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บอปปานมาก	บอปปานกลาง	ไม่บอปปาน	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	5 (16.7)	16 (53.3)	9 (30.0)	-	-	3.866	.6814
รุ่นกลาง	8 (40.0)	8 (40.0)	4 (20.0)	-	-	4.200	.7678
รุ่นอาวุโส	8 (80.0)	1 (10.0)	-	-	-	4.888	.3333
รวม	21 (35.0)	25 (41.7)	13 (21.7)	-	-	4.135	.7533

2. 28 การแอบเจาะข่าวโดยไม่ให้เพื่อนนักข่าวสังกัดอื่นรู้

การทำข่าวการเมืองนักข่าวส่วนมากมีการแอบเจาะประเด็นข่าวโดยไม่ให้เพื่อนต่างสังกัด
รู้ระดับบ้อยปานกลางร้อยละ 33.3 บ้อยมากร้อยละ21.7ไม่บ้อยนักร้อยละ20.0 นานครั้งร้อยละ
15.0 และไม่เคยเลยร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโส มีการแอบเจาะข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่
4.444 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.650 และนักข่าวรุ่นใหม่มีการแอบเจาะข่าวน้อยที่
สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.033

ตาราง 35 การแอบเจาะข่าวโดยไม่ให้เพื่อนต่างสังกัดรู้ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่น
กลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ้อยมาก	บ้อยปาน กลาง	ไม่บ้อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	4 (13.3)	8 (26.7)	7 (23.3)	7 (23.3)	4 (13.3)	3.033	1.272
รุ่นกลาง	4 (20.0)	9 (45.0)	4 (20.0)	2 (10.0)	1 (5.0)	3.650	1.089
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	3 (30.0)	1 (10.0)	-	-	4.444	.7265
รวม	13 (21.7)	20 (33.3)	12 (20.0)	9 (15.0)	5 (8.3)	3.457	1.236

2.29 การคุยเรื่องข่าวกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็น

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวมักจะมีการพูดคุยกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นในการทำข่าว ในระดับบ่อยมากถึงบ่อยปานกลาง ร้อยละ 46.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสมีการคุยเรื่องข่าวกับเพื่อนมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.400 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่ มีการพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นข่าวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.379

ตาราง36 การคุยเรื่องข่าวกับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	12 (40.0)	16 (53.3)	1 (3.3)	-	-	4.379	.5615
รุ่นกลาง	12 (60.0)	4 (20.0)	4 (20.0)	-	-	4.400	.8208
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	6 (60.0)	-	-	-	4.400	.5164
รวม	28 (46.7)	26 (46.7)	5 (8.3)	-	-	4.398	6437

2.30 การกลั่นแกล้งเพื่อนต่างสังกัดให้ตกข่าว

ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวส่วนมากไม่เคยกลั่นแกล้งเพื่อนต่างสังกัดให้ตกข่าวร้อยละ 50.0 เคยกลั่นแกล้งนานๆครั้ง ร้อยละ 26.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 18.3 บ่อยปานกลางถึงบ่อยมากร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการกลั่นแกล้งเพื่อนต่างสังกัดให้ตกข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.050 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ 1.733 และนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการกลั่นแกล้งเพื่อนต่างสังกัดให้ตกขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.222

ตาราง 37 การกลั่นแกล้งเพื่อนต่างสังกัดให้ตกข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	-	7 (23.3)	8 (26.7)	15 (50.0)	1.733	.8277
รุ่นกลาง	1 (5.0)	1 (5.0)	4 (20.0)	6 (30.0)	8 (40.0)	2.050	1.1459
รุ่นอาวุโส	-	-	-	2 (20.0)	7 (70.0)	1.222	.4410
รวม	1 (1.7)	1 (1.7)	11 (18.3)	16 (26.7)	30 (50.0)	1.762	.9348

2.31 การใช้คำถามชี้แนะให้แหล่งข่าวทะเลาะกัน

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวส่วนใหญ่ไม่เคยใช้คำถามที่ชี้แนะให้แหล่งข่าวทะเลาะกัน ร้อยละ 61.7 นานๆครั้ง 15.0 ไม่บ่อยนักร้อยละ 11.7 บ่อยปานกลางร้อยละ 6.7 และบ่อยมากร้อยละ 3.3 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการใช้คำถามชี้แนะแหล่งข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.850 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ยที่ 1.733 และนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการใช้คำถามชี้แนะแหล่งขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.444

ตาราง 38 การใช้คำถามที่ชี้แนะให้แหล่งข่าวทะเลาะกัน เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	1 (3.3)	1 (3.3)	5 (16.7)	5 (16.7)	18 (60.0)	1.733	1.080
รุ่นกลาง	1 (5.0)	2 (10.0)	2 (10.0)	3 (15.0)	12 (60.0)	1.850	1.268
รุ่นอาวุโส	-	1 (10.0)	-	1 (10.0)	7 (70.0)	1.444	1.013
รวม	2 (3.3)	4 (6.7)	7 (11.7)	9 (15.0)	37 (61.7)	1.728	1.127

2.32 การเขียนข่าวแบบตอกไข่ใส่ข่าว(ใส่สีส้ม)

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวส่วนมากร้อยละ70.0 ไม่เคยเขียนข่าวแบบตอกไข่ใส่ข่าวหรือใส่สีส้มไปในข่าว เคยเขียนนานๆครั้งร้อยละ 16.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเขียนข่าวแบบตอกไข่ใส่ข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.600 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 1.560 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเขียนข่าวแบบตอกไข่ใส่ขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000

ตาราง39 การเขียนข่าวแบบตอกไข่ใส่ข่าว (ใส่สีส้ม) เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	1 (3.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	6 (20.0)	20 (66.7)	1.560	1.006
รุ่นกลาง	1 (5.0)	-	2 (10.0)	4 (20.0)	13 (65.0)	1.600	1.046
รุ่นอาวุโส	-	-	-	-	9 (90.0)	1.000	.0000
รวม	2 (3.3)	1 (1.7)	4 (6.7)	10 (16.7)	42 (70.0)	1.386	.9536

2.33 การเขียนข่าวแบบขยายความเพิ่มเติมเอง (เด้าข่าว)

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวส่วนมาก ไม่เคยเขียนข่าวแบบขยายความเพิ่มเติมเอง ร้อยละ 70.0 เคยเขียนนานๆครั้งร้อยละ 13.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 11.7 บ่อยปานกลางถึงบ่อยมาก ร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเขียนข่าวแบบขยายความเพิ่มเติมเองหรือเด้าข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.750 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 1.500 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมาก ไม่เคยเขียนข่าวแบบขยายความเพิ่มเติมเองเลย โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000

ตาราง40 การเขียนข่าวแบบขยายความเพิ่มเติมเอง (เด้าข่าว)เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	1 (3.3)	4 (13.3)	4 (13.3)	21 (70.0)	1.500	.8610
รุ่นกลาง	1 (5.0)	-	3 (15.0)	4 (20.0)	13 (65.0)	1.750	1.080
รุ่นอาวุโส	-	-	-	-	9 (90.0)	1.000	.0000
รวม	1 (1.7)	1 (1.7)	7 (11.7)	8 (13.3)	42 (70.0)	1.416	.8978

2.2 วัฒนธรรมการทำข่าวเชิงแนวคิด

2.2.1 การปฏิบัติงานข่าวสามารถสละประโยชน์ส่วนบุคคลได้เสมอ

นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานข่าว ที่นักข่าวสามารถสละประโยชน์ส่วนบุคคลได้เสมอโดย เห็นด้วยมากร้อยละ 58.3 เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 26.7 และเห็นด้วยปานกลางร้อยละ 13.3 นักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยกับการทำข่าวที่สามารถสละประโยชน์ส่วนบุคคลได้เสมอมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.444 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 4.250 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.966

ตาราง 41 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นในการปฏิบัติงานข่าวสามารถสละประโยชน์ส่วนบุคคลได้เสมอ

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)	จำนวน (%)		
รุ่นใหม่	4 (13.3)	21 (70.0)	5 (16.7)	-	-	3.966	.5561
รุ่นกลาง	8 (40.0)	9 (45.0)	3 (15.0)	-	-	4.250	.7164
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	5 (50.0)	-	-	-	4.444	.5270
รวม	16 (26.7)	35 (58.3)	8 (13.3)	-	-	4.135	.6286

2.2.2 การทำข่าวต้องมาก่อนเสมอแม้จะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยเกินไป

นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับการทำงานข่าวต้องมาก่อนเสมอแม้จะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยไปก็ยอม เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 46.7 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 26.7 เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 25.0 และเห็นด้วยน้อยร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีความเห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.900 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยน้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.800

ตาราง 42 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นในการทำข่าวต้องมาก่อนเสมอแม้ว่าจะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยเกินไปก็ยอม เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	6 (20.0)	13 (43.3)	10 (33.3)	1 (3.3)	-	3.800	.8052
รุ่นกลาง	4 (20.0)	10 (50.0)	6 (30.0)	-	-	3.900	.7182
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	5 (50.0)	-	-	-	4.500	.5270
รวม	15 (25.0)	28 (46.7)	16 (26.7)	1 (1.7)	-	3.950	.7686

2.2.3 การทำข่าวแม่โดนข่มขู่ทำร้ายก็ไม่ยอมเบี่ยงเบนประเด็น

ความเห็นในการทำข่าวการเมืองแม่โดนข่มขู่ ทำร้ายก็ไม่ยอมเบี่ยงเบนไปจากการเสนอความจริง นักข่าวส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 43.3 เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 32.4 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 21.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยว่าการทำข่าวแม่โดนข่มขู่ทำร้ายก็ไม่ยอมเบี่ยงเบนประเด็น มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.200 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นอาวุโสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.111 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.066

ตาราง44 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นในการทำข่าวแม่โดนข่มขู่ทำร้ายก็ไม่ยอมเบี่ยงเบนประเด็น เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	9 (30.0)	14 (46.7)	7 (23.3)	-	-	4.066	.7397
รุ่นกลาง	9 (45.0)	6 (30.0)	5 (25.0)	-	-	4.200	.8335
รุ่นอาวุโส	2 (20.0)	6 (60.0)	1 (10.0)	-	-	4.111	1.118
รวม	10 (32.4)	26 (43.3)	13 (21.7)	-	-	4.033	.8392

2.2.4 การรักษาสัญญากับแหล่งข่าว

นักข่าวการเมืองส่วนมากเห็นด้วยกับการรักษาสัญญากับแหล่งข่าว โดยเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 55.5 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 38.4 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 6.7 ซึ่งนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่าการรักษาสัญญากับแหล่งข่าวเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.533 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นอาวุโส มีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.400

ตาราง 45 ความถี่ร้อยละของความเห็นเกี่ยวกับการรักษาสัญญากับแหล่งข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	18 (60.0)	10 (33.3)	2 (6.7)	-	-	4.533	.6288
รุ่นกลาง	10 (50.0)	8 (40.0)	2 (10.0)	-	-	4.400	.6806
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	5 (50.0)	-	-	-	4.500	.9487
รวม	33 (55.5)	23 (38.4)	4 (6.7)	-	-	4.491	.6993

2.2.5 ความเห็นถ้ามีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าก็จะเลิกอาชีพนี้

นักข่าวการเมืองส่วนมากเห็นด้วยกับกรณีหากมีอาชีพอื่นที่ดีกว่าก็จะเลิกอาชีพนี้ โดยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 35.0 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 20.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 16.7 เห็นด้วยมากร้อยละ 15.0 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 11.7 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าหากมีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าก็จะเลิกอาชีพนี้มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.800 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 3.666 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยกับกรณีดังกล่าวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.666

ตาราง 46 ความถี่ร้อยละของความเห็นในกรณีถ้ามีอาชีพอื่นรายได้ดีกว่าก็จะเลิกอาชีพนี้ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	13 (43.3)	3 (10.0)	7 (23.3)	5 (16.7)	2 (6.7)	3.666	1.373
รุ่นกลาง	8 (40.0)	5 (25.0)	4 (20.0)	1 (5.0)	2 (10.0)	3.800	1.321
รุ่นอาวุโส	-	1 (10.0)	1 (10.0)	1 (10.0)	6 (60.0)	1.666	1.333
รวม	21 (35.0)	9 (15.0)	12 (20.0)	17 (11.7)	10 (16.7)	3.593	1.393

2.2.6 การทำซ้ำสามารถรับสิ่งตอบแทนเล็กน้อยๆจากแหล่งข่าวได้

ในการทำซ้ำการเมื่องนักข่าวส่วนมากไม่เห็นด้วยกับการทำซ้ำที่สามารถรับสิ่งตอบแทนเล็กน้อยๆจากแหล่งข่าว โดยมีนักข่าวเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 43.3 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 30.0 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 20.0 ซึ่งนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าการทำซ้ำสามารถรับสิ่งของตอบแทนเล็กน้อยๆจากแหล่งข่าวได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ 2.000 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ยที่ 1.966 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.600

ตาราง47 ความถี่ร้อยละของความเห็นเกี่ยวกับการรับสิ่งตอบแทนเล็กน้อยๆจากแหล่งข่าว
เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง รุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	1 (3.3)	7 (23.3)	12 (40.0)	10 (33.3)	1.966	.8503
รุ่นกลาง	1 (5.0)	2 (10.0)	3 (15.0)	4 (20.0)	10 (50.0)	2.000	1.256
รุ่นอาวุโส	-	-	2 (20.0)	2 (20.0)	6 (60.0)	1.600	.8433
รวม	1 (1.7)	3 (5.0)	12 (20.0)	18 (30.0)	26 (43.3)	1.916	.9965

2.2.7 การแทรกแซงการเสนอข่าวจากเจ้าของหรือนายทุน

นักข่าวส่วนมากไม่เห็นด้วย กับการเข้าแทรกแซงการเสนอข่าวจากนายทุน โดยมีนักข่าวเห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 35.0 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 30.0 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 20.0 ซึ่งนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าการแทรกแซงจากนายทุนสามารถทำได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2.550 รองลงมา เป็นนักข่าวรุ่นอาวุโสมีค่าเฉลี่ยที่ 2.200 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.166

ตาราง 48 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นกรณีการแทรกแซงการเสนอข่าวจากเจ้าของหรือนายทุน เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	3 (10.0)	11 (36.7)	4 (13.3)	12 (40.0)	2.166	1.085
รุ่นกลาง	3 (15.0)	2 (10.0)	4 (20.0)	5 (25.0)	6 (30.0)	2.550	1.431
รุ่นอาวุโส	-	1 (10.0)	3 (30.0)	3 (30.0)	3 (30.0)	2.200	1.032
รวม	3 (5.0)	6 (10.0)	18 (30.0)	12 (20.0)	21 (35.0)	2.300	1.197

2.2.8. การฝึกฝนหรือเข้าข้างพรรคการเมือง

ในการทำงานข่าวการเมือง นักข่าวส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการฝึกฝนเข้าข้างพรรคการเมือง โดยมีนักข่าวเห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 46.7 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 23.3 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 11.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าการฝึกฝนหรือเข้าข้างพรรคการเมืองสามารถทำได้ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 2.400 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 2.100 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสไม่เห็นด้วยกับการฝึกฝนหรือเข้าข้างพรรคการเมืองโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 1.600

ตาราง 49 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นในกรณี การฝึกฝนพรรคการเมืองสามารถทำได้ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	2 (6.7)	4 (13.3)	2 (6.7)	9 (30.0)	13 (43.3)	2.100	1.295
รุ่นกลาง	4 (20.0)	1 (5.0)	3 (15.0)	3 (15.0)	9 (45.0)	2.400	1.602
รุ่นอาวุโส	-	-	2 (20.0)	2 (20.0)	6 (60.0)	1.600	.8433
รวม	6 (10.0)	5 (8.3)	7 (11.7)	14 (23.3)	28 (46.7)	2.116	1.354

2.2.9 การทำผิศจรรยาบรรณร้ายแรงกับการยึดใบประกอบวิชาชีพ

ในการทำข่าวการเมือง นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับกรณี นักข่าวมีการทำผิศจรรยาบรรณร้ายแรง ควรถูกยึดใบประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับ ทนายความ แพทย์ มากที่สุดร้อยละ 73.3 เห็นด้วยมากร้อยละ 11.7 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 5.0 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยกับกรณีดังกล่าวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.888 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.250

ตาราง 50 ความถี่ร้อยละเกี่ยวกับความเห็นในกรณีการทำผิศจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง กับการยึดใบประกอบวิชาชีพ ระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	21 (70.0)	5 (16.7)	3 (10.0)	-	1 (3.3)	4.500	.9377
รุ่นกลาง	15 (75.0)	1 (5.0)	-	2 (10.0)	2 (10.0)	4.250	1.446
รุ่นอาวุโส	8 (80.0)	1 (10.0)	-	-	-	4.888	.3333
รวม	44 (73.3)	7 (11.7)	3 (5.0)	2 (3.3)	3 (5.0)	4.474	1.088

2.2.10 การรับของกำนันหรือของข้าราชการ จากแหล่งข่าว

ในการรับของกำนันหรือของข้าราชการจากแหล่งข่าว นักข่าวการเมืองส่วนมาก เคยรับนานๆ ครั้งร้อยละ 41.7 ไม่เคยรับร้อยละ 30.0 ซึ่งนักข่าวรุ่นใหม่เคยรับของกำนันจากแหล่งข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.200 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 2.150 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสเคยรับของกำนันจากแหล่งขำน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.300

ตาราง 51 ความถี่ร้อยละในการรับของกำนันหรือของข้าราชการ จากแหล่งข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	2 (6.7)	8 (26.7)	14 (46.7)	6 (20.0)	2.200	.8469
รุ่นกลาง	-	1 (5.0)	6 (30.0)	8 (40.0)	5 (25.0)	2.150	.8751
รุ่นอาวุโส	-	-	-	3 (30.0)	7 (70.0)	1.300	.4830
รวม	-	3 (5.0)	14 (23.3)	25 (41.7)	18 (30.0)	2.033	.8629

2.2.11 การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษ

นักข่าวการเมืองส่วนมากไม่เคยใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษจากคนอื่น ๆ ร้อยละ 70.0 เคยใช้นานๆ ครั้ง ร้อยละ 18.3 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิพิเศษจากคนอื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 1.750 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 1.333 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.100

ตาราง 52 ความถี่ร้อยละในการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษจากคนอื่น
เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	-	3 (10.0)	4 (13.3)	23 (76.7)	1.333	.6609
รุ่นกลาง	-	1 (5.0)	3 (15.0)	6 (30.0)	10 (50.0)	1.750	.9105
รุ่นอาวุโส	-	-	-	1 (10.0)	9 (90.0)	1.100	.3162
รวม	-	1 (1.7)	6 (10.0)	11 (18.3)	42 (70.0)	1.433	.7449

2.2.12 การเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริง

ลักษณะการนำเสนอข่าวนักข่าวส่วนมากไม่เคยนำเสนอข่าวที่ออกมาในลักษณะเกินข้อเท็จจริง ร้อยละ 70.0 นำเสนอนานๆครั้งร้อยละ 16.7 ไม่บ่อยนักร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการนำเสนอข่าวในลักษณะดังกล่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 1.300 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการนำเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริงน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.000

ตาราง 53 ความถี่ร้อยละในการเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริง เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	-	2 (6.7)	5 (16.7)	23 (76.7)	1.300	.5960
รุ่นกลาง	1 (5.0)	2 (10.0)	2 (10.0)	4 (20.0)	11 (55.0)	1.900	1.252
รุ่นอาวุโส	-	-	-	1 (10.0)	8 (80.0)	1.000	.3333
รวม	1 (1.7)	2 (3.3)	4 (6.7)	10 (16.7)	42 (70.0)	1.474	.8974

2.2.13 การเสนอข่าวในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์แหล่งข่าวที่ไม่ชอบหน้า

นักข่าวส่วนมากไม่เคยนำเสนอข่าวในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์แหล่งข่าวที่ไม่ชอบหน้าร้อยละ 68.3 นานๆครั้งร้อยละ 16.7 และไม่บ่อยนักร้อยละ 10.0 ซึ่งนักข่าวรุ่นกลางมีการเสนอข่าวในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์แหล่งข่าวที่ไม่ชอบหน้ามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 1.850 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 1.400 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 1.300

ตาราง 54 ความถี่ร้อยละของการเสนอข่าวในลักษณะการวิพากษ์วิจารณ์แหล่งข่าวที่ไม่ชอบหน้าเปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	2 (6.7)	3)	4(13.3)	23 (76.7)	1.400	.8550
รุ่นกลาง	1 (5.0)	-	4 (20.0)	5 (25.0)	10 (50.0)	1.850	1.089
รุ่นอาวุโส	-	-	1 (10.0)	1 (10.0)	8 (80.0)	1.300	.6749
รวม	1 (1.7)	2 (3.3)	6 (10.0)	10 (16.7)	41 (68.3)	1.333	.9291

2.2.14 การเขียนข่าวโดยจงใจปิดบังหรือหลีกเลี่ยงข้อมูลบางส่วนเพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ในทิศทางที่ต้องการ

นักข่าวส่วนมากร้อยละ 71.7 ไม่เคยเขียนข่าวโดยจงใจปิดบังข้อมูลบางส่วนเพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ในทิศทางที่ต้องการและเคยเขียนบ้างนานๆครั้งร้อยละ 15.0 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเขียนโดยจงใจปิดบังมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.800 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 1.366 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเขียนโดยจงใจปิดบังน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.100

ตาราง 55 การเขียนข่าวโดยจงใจปิดบังหรือหลีกเลี่ยงข้อมูลบางส่วนเพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ในทิศทางที่ต้องการ

นักข่าว	น้อยมาก	น้อยปานกลาง	ไม่บ่อย	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	1 (3.3)	2 (6.7)	4 (13.3)	23 (76.7)	1.366	.7649
รุ่นกลาง	1 (5.0)	-	4 (20.0)	4 (20.0)	11 (55.0)	1.800	1.105
รุ่นอาวุโส	-	-	-	1 (10.0)	9 (90.0)	1.100	.3162
รวม	1 (1.7)	1 (1.7)	6 (10.0)	9 (15.0)	43 (71.7)	1.466	.8727

2.2.15 การเขียนข่าวจากข่าวลือหรือข่าวที่ยังไม่มีข้อเท็จจริงยืนยันอย่างชัดเจน

นักข่าวส่วนมากไม่เคยเขียนข่าวจากข่าวลือหรือข่าวที่ยังไม่มีข้อเท็จจริงยืนยันร้อยละ 63.3 เคยเขียนนานๆครั้ง ร้อยละ 23.3 ไม่บ่อยนักร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเขียนข่าวจากข่าวลือมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.850 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ยที่ 1.466 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเขียนข่าวจากข่าวลือน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.300

ตาราง 56 ความถี่ร้อยละในการเขียนข่าวจากข่าวลือหรือข่าวที่ยังไม่มีข้อเท็จจริงยืนยันอย่างชัดเจน
เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อย	นานๆครั้ง ไม่เคยเลย		ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	1 (3.3)	2 (6.7)	7 (23.3)	20 (66.7)	1.466	.7761
รุ่นกลาง	-	3 (15.0)	2 (10.0)	4 (20.0)	11 (55.0)	1.850	1.136
รุ่นอาวุโส	-	-	-	3 (30.0)	7 (70.0)	1.300	.4830
รวม	-	4 (6.7)	4 (6.7)	14 (23.3)	38 (63.3)	1.566	.8900

2.2.16 การเขียนข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวไม่เปิดเผยหรือระบุแหล่งข่าวไม่ชัดเจน

นักข่าวส่วนมากเขียนข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวไม่เปิดเผยหรือระบุแหล่งข่าวที่ไม่ชัดเจนในระดับที่ ไม่บ่อยนัก ร้อยละ33.3 นานๆครั้งร้อยละ28.3 บ่อยปานกลางร้อยละ 23.3 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเขียนข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวไม่เปิดเผยหรือระบุชื่อมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.300 รองลงมา เป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 2.833 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโส เขียนข่าวโดยไม่เปิดเผยหรือระบุแหล่งข่าวไม่ชัดเจนน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.400

ตาราง57 ความถี่ร้อยละในการเขียนข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวไม่เปิดเผยหรือระบุชื่อไม่ชัดเจน เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	1 (3.3)	6 (20.0)	13 (43.3)	7 (23.3)	3 (10.0)	2.833	.9855
รุ่นกลาง	3 (15.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	7 (35.0)	-	3.300	1.128
รุ่นอาวุโส	-	1 (10.0)	4 (40.0)	3 (30.0)	2 (20.0)	2.400	.9661
รวม	4 (6.7)	14 (23.3)	20 (33.3)	17 (28.3)	5 (8.3)	2.916	1.062

2.2.17 การรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการเสนอข่าว

นักข่าวส่วนมากร้อยละ 95.0 ไม่เคยรับเงินหรือผลประโยชน์เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการเสนอข่าว เคยรับนานๆครั้งร้อยละ 3.3 และบ่อยปานกลางร้อยละ 1.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นๆมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.250 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่และรุ่นอาวุโสระบุว่าไม่เคยรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000

ตาราง 58 ความถี่ร้อยละในการรับเงินหรือผลประโยชน์อื่นเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการเสนอข่าว
เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	บ่อยมาก	บ่อยปานกลาง	ไม่บ่อยนัก	นานๆครั้ง	ไม่เคยเลย	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	-	-	-	-	30 (100.0)	1.000	.0000
รุ่นกลาง	-	1 (5.0)	-	2 (10.0)	17 (85.0)	1.250	.7164
รุ่นอาวุโส	-	-	-	-	10 (100.0)	1.000	.0000
รวม	-	1 (1.7)	-	2 (3.3)	57 (95.0)	1.083	.4235

2.2.18 การลงข่าวแก้ไขโดยทันทีให้เห็นชัดเจนโดยไม่อำพราง กรณีเสนอข่าวผิดพลาด

นักข่าวการเมืองส่วนมากมีความเห็นว่าหากมีการลงข่าวผิดพลาด ก็จะต้องลงแก้ไขข่าวให้โดยทันที และให้เห็นชัดเจนโดยไม่อำพราง โดยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 85.0 เห็นด้วยมากร้อยละ 13.3 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 1.7 ซึ่งนักข่าวอาวุโสเห็นด้วยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 4.866 และนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดที่ 4.750

ตาราง 59 ความถี่ร้อยละของความเห็นเกี่ยวกับการลงข่าวแก้ไขโดยทันทีและให้เห็นชัดเจนโดยไม่อำพราง กรณีเสนอข่าวผิดพลาด เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	26 (86.7)	4 (13.3)	-	-	-	4.866	.3457
รุ่นกลาง	16 (80.0)	3 (15.0)	1 (5.0)	-	-	4.750	.5501
รุ่นอาวุโส	9 (90.0)	1 (10.0)	-	-	-	4.900	.3162
รวม	51 (85.0)	8 (13.3)	1 (1.7)	-	-	4.833	.4185

2.2.19 การเสนอภาพเด็กที่ถูกข่มขืนโดยไม่ปกปิดชื่อที่อยู่

นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับการไม่ควรนำเสนอภาพเด็กที่ถูกข่มขืนโดยไม่ปกปิดชื่อที่อยู่ โดยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 83.3 เห็นด้วยมากร้อยละ 8.3 โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยกับกรณีดังกล่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.700 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.250

ตาราง 60 ความถี่ร้อยละในการนำเสนอภาพเด็กที่ถูกข่มขืนโดยไม่ปกปิดชื่อที่อยู่ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	26 (86.7)	2 (6.7)	-	1 (3.3)	1 (3.3)	4.700	.9451
รุ่นกลาง	14 (70.0)	3 (15.0)	-	-	3 (15.0)	4.250	1.444
รุ่นอาวุโส	9 (90.0)	1 (10.0)	-	-	-	4.900	.0000
รวม	50 (83.3)	5 (8.3)	-	1 (1.7)	4 (6.7)	4.600	1.076

2.2.20 การนำเสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร หรือน่าหวาดเสียว

นักข่าวการเมืองส่วนมากเห็นด้วยกับการที่ไม่ควรนำเสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร แม้ว่าข่าวที่ได้มาจะเป็นเรื่องแปลกก็ตาม โดยเห็นด้วยในระดับที่มากที่สุดร้อยละ 71.7 เห็นด้วยมากร้อยละ 18.3 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าไม่ควรนำเสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจารมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.600 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดที่ 4.333

ตาราง 61 ความถี่ร้อยละในการนำเสนอภาพข่าวที่อุจาด ลามกอนาจาร เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	22 (73.3)	6 (20.0)	1 (3.3)	-	1 (3.3)	4.600	.8550
รุ่นกลาง	12 (60.0)	4 (20.0)	-	-	2 (10.0)	4.333	11.690
รุ่นอาวุโส	9 (90.0)	1 (10.0)	-	-	-	4.900	.3162
รวม	43 (71.7)	11 (18.3)	1 (1.7)	-	3 (5.0)	4.568	6.633

2.2.21 การเขียนพาดหัวข่าวอาจเกินเลยข้อเท็จจริง

นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับการพาดหัวข่าวอาจเกินเลยข้อเท็จจริงไปบ้างเพื่อให้ดูตื่นเต้น เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 26.7 เห็นด้วยมากร้อยละ 21.7 เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 16.7 โดยนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่า การพาดหัวข่าวอาจเกินเลยข้อเท็จจริงสามารถทำได้เพื่อให้ดูตื่นเต้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3.450 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 2.800 และนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 2.700

ตาราง 62 ความถี่ร้อยละในการเขียนพาดหัวข่าวอาจเกินเลยข้อเท็จจริงเพื่อให้ดูตื่นเต้น เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	4 (13.3)	10 (33.3)	7 (23.3)	6 (20.0)	3 (10.0)	2.800	1.214
รุ่นกลาง	2 (10.0)	2 (10.0)	7 (35.0)	3 (15.0)	6 (30.0)	3.450	1.316
รุ่นอาวุโส	4 (40.0)	1 (10.0)	2 (20.0)	-	3 (30.0)	2.700	1.767
รวม	10 (16.7)	13 (21.7)	16 (26.7)	9 (15.0)	12 (20.0)	3.000	1.365

2.2.22 การใส่ความคิดเห็นในข่าวเช่น วิจารณ์หรือประณามผู้ตกเป็นข่าว

ความเห็นของนักข่าวเกี่ยวกับการใส่ความคิดเห็นลงในข่าวเช่นวิจารณ์หรือประณามผู้ตกเป็นข่าวสามารถทำได้ถ้าเป็นที่ต้องการของผู้อ่าน ซึ่งนักข่าวส่วนมากเห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 48.3 เห็นด้วยน้อยร้อยละ 30.0 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 6.7 และเห็นด้วยมากร้อยละ 6.7 และเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 6.7 โดยนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.066 รองลงมา เป็นนักข่าวรุ่นอาวุโส มีค่าเฉลี่ยที่ 2.000 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.750

ตาราง 63 ความถี่ร้อยละในการใส่ความคิดเห็นลงในข่าว เช่นวิจารณ์หรือประณามผู้ตกเป็นข่าว เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	2 (6.7)	3 (10.0)	3 (10.0)	9 (30.0)	13 (43.3)	2.066	1.257
รุ่นกลาง	1 (5.0)	1 (5.0)	1 (5.0)	6 (30.0)	11 (55.0)	1.750	1.118
รุ่นอาวุโส	1 (10.0)	1 (10.0)	-	3 (30.0)	5 (50.0)	2.000	1.414
รวม	4 (6.7)	5 (8.3)	4 (6.7)	18 (30.0)	29 (48.3)	1.950	1.227

2.2.23 การเรียกผู้ต้องหาในคดีต่างๆว่า ไร้หนืด ไร้เหี้ยม ไร้หิน หรือไร้ว้ายร้ายกรณี que เห็นว่าเป็น ความผิดชัดเจน

นักข่าวส่วนมากเห็นด้วยกับการเรียกผู้ต้องหาในคดีต่างๆว่า ไร้เหี้ยม ไร้หนืด ไร้หิน ไร้ว้ายร้ายได้ กรณีที่เห็นว่าเป็นความผิดชัดเจน โดยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 30.0 เห็นด้วยน้อยที่สุดร้อยละ 23.3 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 20.0 โดยนักข่าวรุ่นกลางเห็นด้วยกับกรณีดังกล่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 3.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.033 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นด้วยน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.700

ตาราง 64 ความถี่ร้อยละในความเห็นเกี่ยวกับการเรียกผู้ต้องหาในคดีต่างๆว่า ไร้หนืด ไร้เหี้ยม ไร้หิน ได้ เปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส

นักข่าว	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	S.D.
	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)	จำนวน(%)		
รุ่นใหม่	6 (20.0)	6 (20.0)	8 (26.7)	3 (10.0)	7 (23.3)	3.033	1.449
รุ่นกลาง	3 (15.0)	3 (15.0)	4 (20.0)	1 (5.0)	9 (45.0)	3.500	1.572
รุ่นอาวุโส	5 (50.0)	2 (20.0)	-	1 (10.0)	3 (30.0)	2.700	1.828
รวม	14 (23.3)	11 (18.3)	12 (20.0)	5 (8.3)	19 (31.7)	3.133	1.556

2.3 สรุปเปรียบเทียบวัฒนธรรมการทำข้าวของนักข่าว 3 รุ่น

1. วัฒนธรรมเชิงปฏิบัติ

จากผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมการทำข้าวการเมืองในเชิงปฏิบัติของนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโสมีความแตกต่างกันดังประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1.1 การเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นของนักข่าวทั้ง 3 รุ่น พบว่านักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสมีการเช็คข่าวประจำวันมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.900 มากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.600

1.2 การกำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเอง จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นอาวุโสจะเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.900 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.800

1.3 ในกรณีการประชุมโต๊ะข่าวหรือการมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าว จากผลการวิจัยพบว่า รุ่นอาวุโสเข้าร่วมประชุมโต๊ะข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.222 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.350 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เข้าร่วมประชุมโต๊ะขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.466

1.4 การพูดคุยกับผู้บริหารข่าวระดับสูง จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวการเมืองรุ่นอาวุโส มักจะมีโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหารข่าวระดับสูงได้มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.222 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.650 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการพูดคุยกับผู้บริหารข่าวระดับสูงน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 2.800

1.5 การทำข่าวส่งให้กับกองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอ ผลการวิจัยพบว่านักข่าวรุ่นอาวุโสมีการทำข่าวส่งข่าวให้กับกองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.571 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่ มีค่าเฉลี่ย 4.466 ส่วนนักข่าวรุ่นกลางส่งขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.600

1.6 การทำข่าวเจาะลึกคนเดียว พบว่านักข่าวรุ่นอาวุโส มีการทำข่าวเจาะลึกมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.333 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.950 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวเจาะลึคน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.266

1.7 การทำข่าวในลักษณะร่วมมือกันเป็นที่มนักข่าวนั้น ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวในลักษณะร่วมมือกันเป็นที่มมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.850 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าวเป็นที่มน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.900

1.8 การทำข่าวเหตุการณ์หรือกิจกรรมประจำวัน หรือข่าวroutine ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นใหม่ทำข่าว routine มากที่สุดมีค่าเฉลี่ย4.533 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 4.350 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสทำข่าว routine น้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.555

1.9 การเขียนข่าวส่งด้วยลายมือ พบว่านักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเขียนข่าวส่งด้วยลายมือมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.777 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 2.500 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย 1.700

1.10 การคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดในกรณีตักข่าว จากผลการวิจัย นักข่าวรุ่นใหม่มีการคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.000 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 2.950 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.666

1.11 การแลกเปลี่ยนหรือแชร์ข่าวจากเพื่อนจากต่างสังกัด ผลการวิจัยพบว่านักข่าวรุ่นใหม่มีการแลกเปลี่ยนข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.300 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ย 3.350 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการแลกเปลี่ยนข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย1.444

1.12 การสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเอง พบว่า นักข่าวรุ่นอาวุโสมีการสืบเสาะหาประเด็นข่าวมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.888 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 4.200 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่มีการสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเองน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.866

1.13 การแอบเจาะข่าวโดยไม่ให้เพื่อนต่างสังกัดอื่นรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นอาวุโสมีการแอบเจาะข่าวโดยไม่ให้เพื่อนต่างสังกัดรู้ มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 4.444 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลางมีค่าเฉลี่ยที่ 3.650 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่แอบเจาะขavn้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 3.033

ตาราง 65 เปรียบเทียบวัฒนธรรมการทำข่าวในเชิงปฏิบัติ ระหว่างนักข่าว 3 รุ่น

การปฏิบัติในการทำข่าวด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการปฏิบัติและค่า S.D.			F.	Prob.	การ ทดสอบ รายคู่ LSD.
	รุ่นใหม่ A	รุ่นกลาง B	รุ่นอาวุโส C			
1.เช็คข่าวประจำวันจาก น.ส.พ. ฉบับอื่น	4.600 (.5632)	4.900 (.3078)	4.900 (.3162)	3.233	.047*	B>A=.3000
2.เช็คข่าวจากสื่ออื่นๆเช่น วิทยุ โทรทัศน์	4.200 (.7611)	4.250 (.7864)	4.222 (.8333)	.025	.976	
3.เช็คข่าวจากอินเทอร์เน็ต	3.172 (1.167)	2.500 (1.504)	2.000 (1.095)	2.867	.066	
4.เป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเอง	3.400 (.8944)	4.150 (1.040)	4.600 (.8433)	7.627	.001*	C>A=1.200 B>A=.7500
5.หัวหน้าหรือ บ.ก. เป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวให้	3.900 (.8867)	3.800 (1.040)	2.625 (.8433)	.194	.824	
6.มีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าว	2.466 (1.136)	3.350 (1.531)	4.222 (.8333)	7.789	.001*	C>A=1.755 B>A=.8833
7.พูดคุยปรึกษากับผู้บริหารข่าวระดับสูง	2.800 (.9248)	3.650 (1.089)	4.222 (.9718)	8.977	.000*	C>A=1.422 B>A=.8500
8.ทำข่าวส่งให้กับกอง บ.ก. อย่างน้อยวันละ 1 ข่าว	4.466 (.9732)	3.600 (1.391)	4.571 (.7868)	4.077	.022*	C>B=.9714 A>B=.8667
9.ทำข่าวเองและเขียนข่าวด้วยตนเอง	4.666 (.8023)	4.750 (.7864)	4.800 (.6325)	.140	.870	
10.ทำข่าวเองแต่ใช้โทรศัพท์ ส่งให้คนอื่นเขียน	3.275 (1.086)	3.150 (1.394)	2.142 (1.573)	2.900	.064	
11.ทำข่าวเดี่ยวเจาะลึกคนเดียว	3.266 (1.201)	3.950 (.8870)	4.333 (.8660)	4.637	.014*	C>A=1.066 B>A =.6833

*P<.05

ตาราง65 (ต่อ)

การปฏิบัติในการทำข่าวด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งใน การปฏิบัติและค่า S.D.			F.	Prob.	การทดสอบ รายคู่ LSD.
	รุ่นใหม่ A	รุ่นกลาง B	รุ่นอาวุโส C			
12.ทำข่าวร่วมมือกับเพื่อนใน ลักษณะเป็นทีม	4.500 (.8610)	3.850 (.8645)	1.900 (1.354)	6.297	.003*	A>C=1.000 A>B=.8000
13.ทำข่าวเหตุการณ์หรือกิจกรรม ประจำวันroutine	4.533 (.6288)	4.350 (.7452)	3.555 (1.236)	5.432	.007*	A>C=.9788 B>C=.7944
14.เขียนข่าวส่งโดยเขียนด้วยลาย มือ	1.700 (.7497)	2.500 (1.277)	3.777 (1.481)	13.490	.000*	C>B=1.277 C>A= 2.077 B>A=.8000
15.เขียนข่าวโดยพิมพ์ด้วยเครื่อง พิมพ์ดีด	3.866 (1.357)	3.950 (1.316)	4.444 (1.333)	.652	.525	
16.เขียนข่าวโดยพิมพ์ด้วยโน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์	3.000 (1.531)	2.850 (1.631)	1.400 (.8944)	2.360	.104	
17.การทำข่าวโดยมีการหาข้อมูล เพิ่มเติมจากห้องสมุด	3.233 (1.006)	3.050 (1.276)	3.750 (1.581)	.991	.378	
18.มักเสาะแสวงหาข้อมูลเชิงลึก เพิ่มเติมให้ต่างจากฉบับอื่น	4.000 (.7428)	3.550 (1.099)	4.444 (1.304)	3.077	.054	
19.เคยใช้อินเตอร์เน็ตในการค้นหา ข้อมูล	3.206 (1.372)	2.578 (1.346)	1.800 (1.095)	2.939	.062	

*P<.05

ตาราง 65 (ต่อ)

การปฏิบัติในด้านการทำข่าวต่างๆ	ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งใน การปฏิบัติและค่า S.D.			F.	Prob.	การทดสอบ รายคู่ LSD.
	รุ่นใหม่ A	รุ่นกลาง B	รุ่นอาวุโส C			
23. ใช้โทรศัพท์ในการสัมภาษณ์ แหล่งข่าว	4.400 (.6747)	4.350 (.8427)	3.714 (.7559)	2.546	.088	
24. มักพบแหล่งข่าวด้วยตนเองเพื่อ ขอสัมภาษณ์	4.100 (.9229)	4.500 (.7609)	4.444 (.8819)	1.456	.242	
25. ถ้าตกข่าวก็จะคัดลอกข่าวจาก เพื่อนต่างสังกัด	4.000 (.8710)	2.950 (1.050)	1.666 (1.333)	10.466	.000*	A>C=1.555 B>C=.7944
26. แลกเปลี่ยนหรือแชร์ข่าวจาก เพื่อนต่างสังกัด	4.300 (.7944)	3.350 (.9333)	1.444 (1.236)	14.888	.000*	A>C=1.744 A>B=.9500 B>C=.7944
27. สืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตน เองเสมอ	3.866 (.6814)	4.200 (.7678)	4.888 (.3333)	8.064	.001*	C>A=1.022 C>B=.6889
28. แอบเจาะข่าวไม่ให้เพื่อนนักข่าว สังกัดอื่นรู้	3.033 (1.272)	3.650 (1.089)	4.444 (.7265)	5.660	.006*	C>A=1.411
29. พุดคุยเรื่องประเด็นข่าวกับเพื่อน เพื่อแลกเปลี่ยนว่ามีเหตุการณ์อะไร เกิดขึ้นบ้าง	4.379 (.5615)	4.400 (.8208)	4.400 (.5164)	.007	.993	
30. กลับแก้มถึงเพื่อนต่างสังกัดให้ตก เป็นข่าว	1.733 (.8277)	2.050 (1.145)	1.222 (.4410)	2.600	.083	
31. ใช้คำถามที่ชี้แนะให้แหล่งข่าว ทะเลาะกัน	1.733 (1.080)	1.850 (1.268)	1.444 (1.013)	.394	.676	
32. เขียนข่าวการตอกไข่ใส่ข่าว	1.560 (1.006)	1.600 (1.046)	1.000 (.0000)	1.439	.246	
33. เขียนข่าวแบบขยายความเอา เพิ่มเติมเอาเอง (เต้าข่าว)	1.500 (8.610)	1.750 (1.080)	1.000 (.0000)	1.952	.152	

*P<.05

2. วัฒนธรรมในเชิงแนวคิด(ด้านความสำนึกทางวิชาชีพและจริยธรรม)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองในเชิงแนวคิด ทางด้านความสำนึกทางวิชาชีพและจริยธรรมของนักข่าวหนังสือพิมพ์พบว่านักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความเห็นที่แตกต่างกันดังประเด็นต่อไปนี้

2.1 กรณีความเห็นเกี่ยวกับการทำงานข่าวต้องมาก่อนเสมอแม้มีเวลาให้ครอบครัวน้อยไปก็ยอมนั้นพบว่า นักข่าวรุ่นอาวุโสมีความสำนึกในประเด็นดังกล่าวมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.500 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.900 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.800

2.2 การรับของขำร่วยหรือของกำนัลจากแหล่งข่าว ผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นใหม่รับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.200 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.150 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการรับของกำนัลหรือของขำร่วยจากแหล่งขำน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.300

2.3 การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิหรือผลประโยชน์จากคนอื่นนั้น จากผลการวิจัยพบว่า นักข่าวรุ่นกลางมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่ หาผลประโยชน์มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.750 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 1.333 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์จากคนอื่นน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ยที่ 1.100

2.4 การเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริง จากผลการวิจัยพบว่านักข่าวรุ่นกลางมีการเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริงมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.900 รองลงมาเป็นนักข่าวรุ่นใหม่มีค่าเฉลี่ย 1.300 ส่วนนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริงน้อยที่สุดมีค่าเฉลี่ย 1.000

ตาราง 66 เปรียบเทียบวัฒนธรรมการทำข่าวในเชิงแนวคิด(ด้านความสำนึกในวิชาชีพ) ของนักข่าว ทั้ง 3 รุ่น

ประเด็นด้านความสำนึกในวิชาชีพ	ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการปฏิบัติและค่า S.D.			F.	Prob.	การทดสอบ รายคู่LSD.
	รุ่นใหม่ A	รุ่นกลาง B	รุ่นอาวุโส C			
1. ในกรณีที่ต้องปฏิบัติงานข่าว ท่านสามารถสละประโยชน์ส่วนตัวได้เสมอ	3.966 (.5561)	4.250 (.7164)	4.444 (.5270)	2.643	.080	
2. งานข่าวต้องมาก่อนเสมอ แม้จะมีเวลาให้ครอบครัวน้อยไปก็ยอม	3.800 (.8052)	3.900 (.7182)	4.500 (.5270)	3.436	.039*	C>A=.7000 C>B=.6000
3. ในการทำข่าว แม้โดนชมชู้ทำร้ายก็ไม่ยอมเบี่ยงเบนไปจากการเสนอตามจริง	4.066 (.7397)	4.200 (.8335)	4.111 (1.118)	1.276	.287	
4. การรักษาสัญญากับแหล่งข่าวเป็นสิ่งสำคัญ แม้ว่าตนเองเดือดร้อนก็ตาม	4.533 (.6288)	4.400 (.6806)	4.500 (.9487)	.486	.618	
5. ถ้ามีอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าก็จะเลิกอาชีพนี้	3.666 (1.373)	3.800 (1.321)	1.666 (1.333)	2.875	.064	
6. ในการทำข่าวสามารถรับสิ่งเล็กๆน้อยๆได้	1.966 (.8503)	2.000 (1.256)	1.600 (.8433)	.604	.550	
7. การแทรกแซงการเสนอข่าวจากเจ้าของหรือนายทุนสามารถทำได้เพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ	2.166 (1.085)	2.550 (1.431)	2.200 (1.032)	.649	.526	
8. หนังสือพิมพ์สามารถฝึกฝนหรือเข้าข้างพรรคการเมืองหรือนักการเมืองได้	2.100 (1.295)	2.400 (1.602)	1.600 (.8433)	1.175	.316	
9. ถ้านักข่าวทำผิดจรรยาบรรณร้ายแรง ควรถูกยึดใบประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับแพทย์ หนายความ	4.500 .9377	4.250 1.446	4.888 .3333	1.089	.343	

*P>.05

ตาราง 67 เปรียบเทียบวัฒนธรรมการทำข่าวในเชิงแนวคิด(ด้านจริยธรรม)ของนักข่าว 3 รุ่น

ประเด็นด้านจริยธรรม	ค่าเฉลี่ยความบ่อยครั้งในการปฏิบัติและค่าS.D.			F.	Prob.	การทดสอบ รายคู่LSD.
	รุ่นใหม่ A	รุ่นกลาง B	รุ่นอาวุโส C			
1.เคยรับของกำนัลจากแหล่งข่าวบ่อยเพียงใด	2.200 (.8469)	2.150 (.8751)	1.300 (.4830)	4.934	.011*	A>B=.8500 A>C=.9000
2.ท่านเคยใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิหรือผลประโยชน์เป็นพิเศษจากคนอื่น ๆ บ่อยเพียงใด	1.333 (.6609)	1.750 (.9105)	1.100 (.3162)	3.321	.043*	B>A=.4167 B>C=.6500
3.เสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริงบ่อยเพียงใด	1.300 (.5960)	1.900 (1.252)	1.000 (.3333)	3.909	.026*	B>A=.6000 B>C=.7889
4.เสนอข่าวในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์แหล่งข่าวที่ไม่ชอบหน้าบ่อยเพียงใด	1.400 (.8550)	1.850 (1.089)	1.300 (.6749)	1.836	.169	
5.ท่านเคยเขียนข่าวโดยจงใจปิดบังหรือหลีกเลี่ยงข้อมูลบางส่วนเพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ในทิศทางที่ท่านต้องการ บ่อยเพียงใด	1.366 (.7649)	1.800 (1.105)	1.100 (.3162)	2.683	.077	
6.ท่านเคยเขียนข่าวจากข่าวลือหรือข่าวที่ยังไม่มีข้อเท็จจริงยืนยันอย่างชัดเจนบ่อยเพียงใด	1.466 (.7761)	1.850 (1.136)	1.300 (.4830)	1.690	.194	
7.ท่านเคยเขียนข่าวโดยอ้างแหล่งข่าวไม่เปิดเผยหรือระบุแหล่งข่าวไม่ชัดเจนบ่อยเพียงใด	2.833 (.9855)	3.300 (1.128)	2.400 (.9661)	2.728	.074	
8.ท่านเคยรับเงินหรือผลประโยชน์ เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการเสนอข่าวหรือไม่เพียงใด	1.000 (.0000)	1.250 (.7164)	1.000 (.0000)	2.436	.097	

*P<.05

ตาราง 67 (ต่อ)

ความเห็นทางด้านจริยธรรม	ค่าเฉลี่ยความเห็นในการปฏิบัติ และค่าเฉลี่ย S.D.			F.	Prob.	การทดสอบรายคู่ LSD.
	รุ่นใหม่	รุ่นกลาง	รุ่นอาวุโส			
9.หากมีการลงข่าวผิดพลาด ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าต้องลงแก้ข่าวให้โดยทันทีและให้เงินชดเชยโดยไม่อ้ำพราง	4.866 (.3457)	4.750 (.5501)	4.900 (.3162)	.610	.547	
10.ไม่ควรนำเสนองานของเด็กที่ถูกข่มขืนโดยไม่ปกปิดชื่อที่อยู่	4.700 (.9451)	4.250 (1.444)	4.900 (.0000)	1.936	.154	
11.ไม่ควรนำเสนองานข่าวที่อุจาดลามกอนาจาร หรือน่าหวาดเสียว แม้ว่าข่าวที่ได้มาเป็นเรื่องแปลกก็ตาม	4.600 (.8550)	4.333 (1.690)	4.900 (.3162)	.793	.457	
12. การเขียนพาดหัวข่าวอาจเกินเลยข้อเท็จจริงไปได้บ้างเพื่อให้ดูตื่นเต้น	3.800 (1.214)	2.550 (1.316)	3.300 (1.767)	1.688	.194	
13.การใส่ความคิดเห็นในข่าว เช่น วิจารณ์หรือประณามผู้ตกเป็นข่าวทำได้ ถ้าเป็นที่ต้องการของผู้อ่าน	2.066 (1.257)	1.750 (2.118)	2.000 (1.414)	.401	.457	
14.สามารถเรียกผู้ต้องหาในคดีต่างๆว่า ไอ้โหด ไอ้เหี้ยม ไอ้หื่น หรือไอ้วายร้าย ได้ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดชัดเจน	3.033 (1.449)	3.500 (1.572)	2.700 (1.828)	1.005	.194	

*P<.05

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนารวมการทำให้ชาวการเมือง

นักข่าวส่วนมากเห็นว่าปัจจัยทางด้านการเมืองมีความสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนารวมการทำให้ชาวเมืองเป็นอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.406 อันดับที่ 2 คือปัจจัยทางด้านการตื่นตัวของประชาชน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.305 อันดับที่ 3 เป็นปัจจัยทางด้านสภาวะทางด้านเศรษฐกิจมีค่าเฉลี่ยที่ 4.220 อันดับที่ 4 ปัจจัยทางด้านการแข่งขันกับสื่ออื่นๆที่มีค่าเฉลี่ยที่ 4.186 อันดับที่ 5 เป็นปัจจัยทางด้านสภาวะของธุรกิจหนังสือพิมพ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.919 ส่วนอันดับที่ 6 เป็นปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีทางการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยที่ 3.830 อันดับที่ 7 เป็นปัจจัยทางด้านกฎหมายมีค่าเฉลี่ยที่ 3.610 อันดับที่ 8 เป็นปัจจัยทางด้านมาตรฐานวิชาชีพที่ควบคุมโดยองค์การวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยที่ 3.508 อันดับที่ 9 ปัจจัยการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนารวมการทำให้ชาวเมืองน้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.155

สำหรับความเห็นของนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่า ปัจจัยทางด้านการตื่นตัวของประชาชน มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 4.700 ทั้งนี้เนื่องจากการทำให้ชาวเมืองนักข่าวจะต้องมีการพัฒนาตนเอง เพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้ทันกับเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่างๆ และทันต่อความต้องการของผู้บริโภคข่าวสาร โดยเฉพาะผู้บริโภคที่มีการศึกษาที่ดีขึ้น มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ก็จะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักข่าวมีการปรับตัวมากขึ้น

ปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนารวมการทำให้ชาวเมืองที่นักข่าวรุ่นใหม่ให้ความสำคัญรองลงมาได้แก่ สภาวะการเมืองเป็นอันดับที่ 2 สืบเนื่องจากการเมือง มีความสัมพันธ์กับทุกเรื่อง กับทุกคนในสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับความเห็นของนักข่าวรุ่นกลาง และรุ่นอาวุโสที่มองว่าปัจจัยทางด้านการเมืองมีผลต่อพัฒนารวมการทำให้ชาวเมืองเป็นอันดับที่ 1 โดยเฉพาะการเมืองที่มีการปกครองในระบบประชาธิปไตยในยุคปัจจุบัน ทำให้นักข่าวมีสิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวมากขึ้นกว่าในอดีตที่มีการปกครองในระบบเผด็จการการเสนอข่าวอยู่ภายใต้อำนาจรัฐบาล นักข่าวไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลได้ ดังนั้นสภาวะทางด้านการเมืองจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนารวมการทำให้ชาวเมือง

ด้านปัจจัยทางสภาวะเศรษฐกิจ นักข่าวรุ่นอาวุโสให้ความสำคัญอันดับที่ 1 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับปัจจัยทางด้านการเมือง ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่า มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนารวมการทำให้ชาวเมืองมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากการทำธุรกิจหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพึ่งพารายได้จากการขายโฆษณา หากสภาพเศรษฐกิจไม่เอื้ออำนวย ผู้ซื้อโฆษณาก็จะลด

กำลังซื้อลง ทำให้รายได้เข้าบริษัทลดน้อยลง ดังนั้นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องทำก็คือปรับนโยบายการทำข่าว หันมาเน้นเข้าหาลูกค้ามากขึ้น การเสนอข่าวก็จำเป็นต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนลูกค้ามากขึ้น ขณะเดียวกันอุดมการณ์ทางด้านการทำข่าวก็ลดลงไปด้วย

ส่วนปัจจัยทางด้านการแข่งขันกับสื่ออื่นๆ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อวัฒนธรรมการทำข่าว โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสและรุ่นกลางให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ขณะที่นักข่าวรุ่นใหม่ให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันระหว่างสื่อมีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะการแข่งขันกับสื่อวิทยุและโทรทัศน์ที่นำเสนอข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นนักข่าวหนังสือพิมพ์จึงต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการแข่งขัน ติดตามสถานการณ์ข่าวอย่างรอบด้าน ทั้งในประเทศและสถานการณ์โลกอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประเด็นข่าว

ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อวัฒนธรรมการทำข่าวเช่นกัน โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารปัจจุบันเข้ามามีบทบาทในการทำข่าวเป็นอันดับที่ 2 ขณะที่นักข่าวรุ่นกลางให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่ให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 6 ทั้งนี้เนื่องจากนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่โดยเฉพาะอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิ เครื่องโทรสาร โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก อินเทอร์เน็ตและอื่นๆ เข้ามาบทบาทในการทำงานข่าวมาก สร้างความสะดวกในการส่งข่าวไปยังกองบรรณาธิการ หาข้อมูล ช่วยประหยัดเวลาในการเดินทาง ทำให้นักข่าวในยุคปัจจุบันทำงานได้ง่ายขึ้นและไม่ต้องเข้าโรงพิมพ์เพื่อเข้าไปเขียนข่าวเหมือนในอดีต ขณะเดียวกันผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจจะทำให้ข้อมูลหรือข่าวที่ส่งผ่านเครื่องอำนวยความสะดวกเหล่านี้เกิดผิดพลาด ไม่ชัดเจน ซึ่งคนรับข่าวอาจตีความผิด นำเสนอข่าวที่ผิดเพี้ยนได้ และคุณภาพข่าวสารที่นำเสนออาจจะไม่สมบูรณ์

ปัจจัยทางด้านการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์นั้น นักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความเห็นที่คล้ายคลึงกันว่าเป็นปัจจัยที่ค่อนข้างมีผลกระทบต่อการทำข่าวน้อยกว่าปัจจัยอื่นๆ จากการจัดอันดับที่ ซึ่งแต่ละรุ่นให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้ายที่มีผลต่อวัฒนธรรมการทำข่าว ซึ่งนักข่าวรุ่นใหม่จัดอันดับที่ 9 รุ่นกลางจัดอยู่ลำดับที่ 8 และ รุ่นอาวุโสจัดอันดับการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ไว้อันดับที่ 5

ปัจจัยทางด้านกฎหมาย นักข่าวส่วนมากให้ความสำคัญไว้ในอันดับท้าย เพราะปัจจุบันกฎหมายทางด้านสื่อสารมวลชน รวมถึงกฎหมายทางด้านหนังสือพิมพ์ให้สิทธิเสรีภาพมากขึ้น ซึ่งในความเห็นของนักข่าวแล้วอาจจะไม่มีผลต่อการทำข่าวมากนัก

ตาราง 68 ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการทำชาวกรเมือง จำแนกเป็นค่าเฉลี่ยและอันดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรม การทำชาวกรเมือง	ค่าเฉลี่ยและอันดับของความคิดเห็น							
	รุ่นใหม่		รุ่นกลาง		รุ่นอาวุโส		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	อันดับ
(1.)สภาวะทางการเมือง	4.566	2	4.150	1	4.444	1	4.406	1
(2.)สภาวะทางเศรษฐกิจ	4.300	4	4.000	3	4.444	1	4.220	3
(3.)สภาวะของธุรกิจ หนังสือพิมพ์	3.966	5	3.950	4	3.888	2	3.919	5
(4.)การศึกษาด้านนิเทศ ศาสตร์/วารสารศาสตร์	3.100	9	3.100	8	3.500	5	3.155	9
(5.)เทคโนโลยีสื่อสาร	3.766	6	3.900	5	3.888	2	3.830	6
(6.)การแข่งขันกับสื่ออื่นๆ	4.333	3	4.100	2	3.888	2	4.186	4
(7.)มาตรฐานวิชาชีพที่ ควบคุมโดยองค์การวิชาชีพ	3.566	8	3.250	7	3.888	2	3.508	8
(8.)กฎหมาย	3.733	7	3.400	6	3.666	4	3.610	7
(9.)การตื่นตัวของประชาชน	4.700	1	3.950	4	3.777	3	4.305	2

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของนักข่าว 3 รุ่น ต่อวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองทั้งเชิงแนวคิดและปฏิบัติ ในแต่ละยุค และปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

การนำเสนอความคิดเห็นของนักข่าวเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองในแต่ละยุคนั้น ผลการศึกษาได้ประมวลจากคำให้สัมภาษณ์ของนักข่าวที่มีประสบการณ์การทำข่าวการเมืองทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

นักข่าวการเมืองรุ่นใหม่

1.คุณอนุรักษ์	ทวีชัยเฮง	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์มติชน
2.คุณไตรรัตน์	พุทธจรรยาวงศ์	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์มติชน
3.คุณสุภางค์	ศิริเดช	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์บ้านเมือง
4.คุณอรชร	สุรัตตะเศรณี	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
5.คุณดวงพร	อุดมทิพย์	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์ วัฏจักรโลกวันนี้

นักข่าวการเมืองรุ่นกลาง

1.คุณแสงไชย	เค้าภูไทย	อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์สยามรัฐ
2.คุณโอภาส	เพ็งเจริญ	อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์มติชน
3.คุณวรพจน์	แสนประเสริฐ	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
4.คุณวีระพล	จันทรมณี	นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์แนวหน้า
5.คุณอภิชาติ	ศักดิ์เศรษฐ์	หัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์มติชน

นักข่าวการเมืองอาวุโส

1.คุณสัมพันธ์	พึงประดิษฐ์	อดีตผู้ช่วยบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ปิฎกภูมิ และอดีตบรรณาธิการหนังสือพิมพ์มาตุภูมิ
2.คุณถาวร	สุวรรณ	อดีตบรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์บ้านเมือง
3.คุณสมบุญ	วรพงษ์	อดีตบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.
4.คุณโรม	บุญนาค	อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์สารเสรี

5.คุณทองแถม	นาถจำนง	หัวหน้ากองบรรณาธิการ,บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
6.คุณเกษม	อัชฌาสัย	บรรณาธิการหนังสือพิมพ์สยามรัฐ
7.คุณกำแหง	ภริตานนท์	บรรณาธิการอาวุโส หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
8.คุณยุวดี	ธัญญศิริ	นักข่าวอาวุโส หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์
9.คุณวิเชียร	อินจนา	หัวหน้ากองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์บ้านเมือง
10.คุณสุติมา	บุรณรัชดา	หัวหน้าข่าวสกี๊ป หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเชิงปฏิบัติ

วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเชิงปฏิบัติ ในงานวิจัยครั้งนี้หมายถึง กระบวนการทำข่าว การหาข่าว การสืบเสาะหาข้อมูล การสัมภาษณ์ การรายงานข่าว ซึ่งเป็นกิจวัตรประจำวันที่นักข่าวจำเป็นต้องปฏิบัติอยู่ในหน้าที่ประจำแต่ละวัน วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองในแต่ละยุคแต่ละสมัยย่อมมีความความแตกต่างกัน

นักข่าวรุ่นใหม่

ไตรรัตน์ พุทธจรรยาวงศ์ อดีตนักข่าวหนังสือพิมพ์มติชนปัจจุบันเป็นนักข่าวประจำสำนักข่าวรอยเตอร์ กล่าวว่า การนำเสนอข่าวของนักข่าวรุ่นใหม่นั้นเชื่อว่า สิ่งที่เขียนไปในข่าวนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นที่รับรู้จากการสัมภาษณ์ หรือพูดคุยกับแหล่งข่าว แต่วิธีการพาดหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ นั้นจะขึ้นอยู่กับบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวว่าจะให้ความสำคัญของข่าวนั้นมากน้อยเพียงใดซึ่งแต่ละฉบับจะไม่เหมือนกัน

“พื้นฐานการทำงานข่าวของแต่ละคนผมมองว่าเหมือนกันหมด ก็คือการทำงานบ้าน ส่วนใหญ่ความเข้าใจในเนื้อหาของงานที่แต่ละคนมีอยู่จะมีความเข้าใจอยู่แล้ว แต่ว่าการติดตามประเด็นในแต่ละวัน แต่ละคนใช้ก็วิธีการเดียวกันคือ อ่านหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ฉบับที่ตนเองสังกัดอยู่ และแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างเพื่อนในกลุ่มในช่วงที่มีเวลาว่างจากการทำข่าว” (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

สุภาวดี ศิริเดช นักข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง กล่าวว่า การทำข่าวการเมืองทุกวันจะทำได้ตามกระแสที่เกิดขึ้น นานๆ ครั้งถึงจะมีการทำข่าวเจาะ ในการทำข่าวส่วนมากแหล่งข่าวจะออกมาให้สัมภาษณ์เอง เพราะข่าวส่วนใหญ่ที่ได้มามักจะเป็นลักษณะแหล่งข่าวออกมาบอก ขณะที่การหาข่าวเองเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก แต่ภายหลังจากที่รัฐธรรมนูญออกมาใหม่ นักข่าวก็ต้องไปดูรัฐธรรมนูญว่ากฎหมายมีข้อห้ามอะไรสำหรับนักการเมือง เพื่อที่จะติดตามเป็นประเด็นข่าวเจาะต่อไป

การเกาะกลุ่มในวงการนักข่าวการเมืองนั้นจะต้องมีแน่นอน และเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะข่าวมีจำนวนมาก นักข่าวที่แต่ละฉบับส่งมาประจำแต่ละหน่วยงาน อาทิ ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา กระทรวง กต. พรรคการเมือง และหน่วยงานต่างๆ มีไม่พอเพียงต่อสายงาน นักข่าวจึงไม่สามารถติดตามประเด็นข่าวได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงมีการรวมตัวกันจากต่างสังกัดเป็นที่งานเกิดขึ้น โดยนักข่าวที่มารวมกลุ่มกันนั้นจะต้องเป็นที่งานที่คนในกลุ่มไว้วางใจได้ว่าเป็นนักข่าวที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำข่าวได้แล้ว แต่ถ้ายังทำข่าวไม่ได้ จับประเด็นไม่ได้ ก็จะไม่ได้อยู่ในทีม

“ดังนั้นการที่ทุกคนมาเกาะกลุ่มกันทำข่าวได้นั้นจะต้องมีประสิทธิภาพในการทำงานมาก่อนแล้ว และไม่คิดว่าการรวมกลุ่มดังกล่าวจะทำให้ประสิทธิภาพในการทำข่าวของแต่ละคนจะลดลงไป โดยเฉพาะการทำข่าวที่ทำเนียบรัฐบาลซึ่งเป็นสนามที่มีการแข่งขันที่รุนแรงมาก ทั้งเคี้ยวและหินมาก กลุ่มนักข่าวที่เพิ่งเข้ามาในวงการใหม่ๆ กว่าที่จะเข้ามารวมกลุ่มกับนักข่าวที่ทำอยู่ก่อนและได้รับการยอมรับต้องใช้เวลา และยังมีส่วนน้อยที่ได้รับความไว้วางใจจากกลุ่ม ซึ่งจุดสำคัญนั้นทางโรงพิมพ์ต้องฝึกนักข่าวก่อนปล่อยออกมา”(สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

อนุรักษ์ ทรัพย์เฮง นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์มติชน กล่าวว่า การทำข่าวการเมืองของในปัจจุบันสิ่งที่เห็นในขณะนี้คือนักข่าวมักไม่ค่อยทำการบ้าน และบางคนไม่ค่อยอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งนอกจากจะไม่อ่านหนังสือพิมพ์แล้ว ยังไม่มีการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม สังเกตได้จากการถามคำถามแหล่งข่าวหรือนักการเมืองนั้น จะมีนักข่าวเพียง 3-4 คนเท่านั้นจะเป็นคนตั้งคำถาม ส่วนที่เหลือยืนฟังแล้วจดไม่มีคำถาม หรือบางคนก็ถามก็ถามจากการอ่านหนังสือพิมพ์มาแล้วก็ให้แหล่งข่าวอธิบายและถามขยายความไปเรื่อยๆ ซึ่งมองว่าประเด็นข่าวควรจะคืบหน้าไปมากกว่านี้

“การฮิวข่าว นั้นมีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งเราต้องยอมรับว่า ปัจจุบันการเกิดขึ้นของข่าวมีจำนวนมาก หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งส่งนักข่าวมาประจำสนามข่าวเพียงคนเดียว ซึ่งไม่สามารถเก็บข่าวได้ครบทุกจุด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน แต่การพึ่งพากันนั้นมีมากเกินไปก็จะ

เกิดผลเสียคือ ชาวจะไม่มี ความแตกต่าง และนักข่าวเองก็ไม่พยายามที่จะหาประเด็นที่แตกต่าง เพื่อไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งกันภายในกลุ่ม และหากมีใครในกลุ่มส่งข่าว เจาะลึกที่แตกต่างจากฉบับอื่นๆ จะถูกต่อว่าจากเพื่อนในกลุ่ม จึงทำให้ข่าวบางแง่มุมไม่ถูกนำเสนอเพราะนักข่าวไม่ไปสืบเสาะเพิ่มเติม”(สัมภาษณ์ 21 กันยายน 2544)

อรรถ สุรัตตะเศรษฐี นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า การทำข่าวการเมืองในปัจจุบันมีการแข่งขันกันน้อยลง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำประกอบกับภาวะครอบครัว นักข่าวจะต้องทำงานอย่างอื่นควบคู่ไปด้วยเพราะรายได้ลดลง นักข่าวมีการหารายได้เสริมกันเป็นส่วนใหญ่ บางคนมีการฝากเพื่อนทำข่าวได้ ส่วนการทำงานข่าวในลักษณะยึดถือหลักอุดมการณ์ หรือทำเพื่อทำข่าวExclusive เจาะลึกคนเดียว ในปัจจุบันมีไม่มากนัก

“การเกาะกลุ่มกันทำข่าว มีผลดี ทำให้ข่าวนั้นมีพลังมากขึ้น จะได้รับการปฏิบัติจริงจากผู้บริหารประเทศ และเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนเพราะสื่อมวลชนจะคอยกระตุ้นพร้อมๆกัน หากมองในแง่ของการแข่งขันระหว่างสื่อ นั้นอาจจะมีปัญหาบ้าง เพราะความหลากหลายจะน้อยลง ประชาชนได้บริโภคข่าวสารที่น้อยลง ซึ่งลักษณะของการทำข่าวเกาะกลุ่มกันนั้น จะมีการพูดคุยกันว่า วันนี้จะทำข่าวอะไร ใครถามประเด็นไหน และหากคนที่ไม่ทำการบ้านมาแต่มารอลอกข่าวอย่างเดียว ก็จะอยู่ในกลุ่มได้ไม่นาน เพราะในกลุ่มจะมีระบบการตรวจสอบกันเองอยู่ อย่างไรก็ตาม คิดว่าการทำข่าวเกาะกลุ่มหรือทำเป็นทีมไม่น่าจะส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานของนักข่าวลดลง เพราะการทำข่าวเป็นมีหลายรูปแบบ อาจแยกกันไปเจาะข่าวตามแหล่งข่าวต่างๆแล้วมารวมกัน โดยไม่ได้ยกไปกันทั้งทีม” (สัมภาษณ์ 23 กุมภาพันธ์ 2544)

ดวงพร อุดมทิพย์ นักข่าวเศรษฐกิจการเมือง หนังสือพิมพ์วิญญูจักรโลกวันนี้ กล่าวว่า การทำข่าวทุกวันนี้ส่วนมากมักจะออกมาในลักษณะของการทำข่าว routine คือการเสนอข่าวตามเหตุการณ์ประจำวันมากกว่าการทำข่าวเจาะลึก เพราะเหตุการณ์ทางการเมืองมีกระแสทุกวัน และการทำข่าวทุกวันนี้ก็เขียนรายงานข่าวจากการถอดเทป นักการเมืองพูดมาอย่างไรลงไปอย่างนั้นโดยใช้เครื่องหมายคำพูดปิดหรือที่เรียกว่าการได้คำพูดเป็นส่วนมากซึ่งไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นภาษาเขียน

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นใหม่

1. การทำข่าวการเมืองในแต่ละวันของนักข่าวรุ่นใหม่ มักเป็นไปตามกระแสข่าวที่เกิดขึ้น หรือทำข่าวตามเหตุการณ์ประจำวัน (routine) เป็นส่วนมาก ซึ่งนานๆ ครั้งจึงจะมีการทำข่าวเจาะลึก และการทำข่าวในปัจจุบันจะง่ายขึ้นเพราะแหล่งข่าวออกมาให้ข่าวเอง แตกต่างจากในอดีตที่นักข่าวต้องพยายามเข้าถึงแหล่งข่าวเพื่อขอสัมภาษณ์

2. การทำข่าวในลักษณะทำร่วมกันเป็นทีมนั้น นักข่าวรุ่นใหม่ เห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะปัจจุบันมีการแบ่งสายงานที่หลากหลาย จำนวนนักข่าวที่โรงพิมพ์ส่งมาประจำแต่ละหน่วยงานไม่เพียงพอที่จะติดตามประเด็นข่าวได้ครอบคลุม ดังนั้นจึงมีการทำงานข่าวร่วมกันเป็นทีมเกิดขึ้น

3. ก่อนที่จะปฏิบัติหน้าที่ข่าว นักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากไม่มีการเตรียมพร้อม ไม่มีการทำการบ้าน หรือเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์หรือสื่ออื่นๆ มาก่อน อีกทั้งยังไม่มีการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมโดยดูจากการถามคำถามแหล่งข่าว ซึ่งมีเพียงไม่กี่คนที่ถาม ส่วนที่เหลือยืนฟัง แล้วจด

4. ลักษณะข่าวที่นำเสนอในยุคปัจจุบัน แต่ละฉบับนำเสนอเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน มีการเปลี่ยนหัวข่าวบ้าง แต่เนื้อข่าวจะไม่แตกต่างกันซึ่งส่วนมากมาจากการคัดลอกข่าวกัน และในอีกลักษณะหนึ่งก็คือ นักข่าวส่วนใหญ่มักจะใช้เครื่องมือบันทึกเทปอัดข่าวแล้วถอดคำสัมภาษณ์ตามที่แหล่งข่าวพูด การนำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์จึงออกมาในลักษณะข่าวถอดเทป ทุกตัวอักษรแล้วใส่เครื่องหมายคำพูดปิดท้าย โดยไม่มีการปรับให้เป็นภาษาเขียน

นักข่าวรุ่นกลาง

แสงไชย คำภุไทย อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์สยามรัฐ กล่าวว่าในช่วง 10-20 ปีที่ผ่านมา จำนวนหนังสือพิมพ์มีไม่มาก จำนวนหน้าหนังสือพิมพ์ก็มีไม่มาก แหล่งข่าวพุดน้อย ไม่มีการแถลงข่าว การเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงานก็มีไม่มาก ไม่มีการส่งแฟกซ์หมายข่าวไปตามสำนักพิมพ์ ลักษณะการทำข่าวในช่วงก่อนจึงเป็นการเจาะข่าว โดยนักข่าวแต่ละคนจะไปคิดหาประเด็นเพื่อไปสัมภาษณ์แหล่งข่าวตามกระทรวงต่างๆ ลักษณะการทำข่าวจึงเป็นข่าวเจาะไปโดยปริยาย แตกต่างจากปัจจุบันที่ทำข่าวเหตุการณ์ประจำวัน หรือข่าว routine เป็นส่วนมาก

วิธีการทำข่าวการเมืองในปัจจุบันก็ง่ายขึ้น ต่างจากยุคก่อนซึ่งแหล่งข่าวมักจะไม่พุดเพราะเขาไม่สนใจนักข่าวเหมือนในปัจจุบันที่บางคนอยากให้ข่าวมาก บางครั้งนักข่าวยังไม่ถามก็ยินยอมให้ถามก็มี บางคนไม่ยอมตอบเดี๋ยวนั้น นักข่าวก็ไล่ตามก็มี

“หลังจากปี 2530 เป็นต้นมา ระบบโทรสารหรือ แฟกซ์ได้เข้ามาบทบาทมากขึ้น เกิดการร่วมมือกัน แบ่งงานกันทำระหว่างนักข่าวคนหนึ่งหาข่าว คนหนึ่งพิมพ์ แล้วอีกคนเป็นคนส่งแฟกซ์ไปยังโรงพิมพ์ที่นักข่าวในทีมสังกัดอยู่ บางครั้งส่งแฟกซ์ไปผิดที่ก็มี คือเขียนชื่อหัวหนังสือพิมพ์ไปไทยรัฐ แต่แฟกซ์ไปโผล่ที่บ้านเมือง ซึ่งเรื่องนี้หากรีโทรเตอร์ข้างในไม่ดูแล ก็จะไปผิดหมด” (สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์ 2544)

วีระพล จันทภูมิ นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์แนวหน้า กล่าวว่า ลักษณะการทำข่าวการเมืองเมื่อก่อน มักจะมาจากการสั่งการโดยคนข้างในกองบรรณาธิการเป็นผู้ให้ประเด็นเพื่อให้นักข่าวที่อยู่ในสนามข่าวไปตามแหล่งข่าว แต่ในปัจจุบันนักข่าวในพื้นที่มีอิสระในการทำงาน และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น สามารถนำเสนอข่าวสารได้หลากหลายมากขึ้น

การรวมกลุ่มกันทำงาน หรือการฮิ้วข่าวกันนั้น จริงๆแล้วไม่มีใครอยากทำ แต่การแข่งขันระหว่างสื่อมีมากขึ้น รวมถึงความรีบเร่งของหนังสือพิมพ์รายวัน การรวมตัวกันจึงมีความจำเป็น ซึ่งบางครั้งหากทางกองบรรณาธิการสั่งให้เช็คข่าวจากแหล่งข่าวที่นักข่าวสังกัดตนไม่สามารถทำได้ นักข่าวคนนั้นก็ต้องยืมมือเพื่อนนักข่าวในกลุ่มเดียวกันที่มีความสนิทสนมสามารถที่จะเช็คข่าวจากแหล่งข่าวคนนั้นให้ได้ซึ่งถือเป็นการร่วมมือกันทำงาน เพราะจะสามารถสร้างความรวดเร็วทันเวลาที่จะต้องส่งข่าวไปยังกองบรรณาธิการ อย่างไรก็ตามหากมีเวลา จะเลือกที่จะไม่ฮิ้วกันจะดีกว่า (สัมภาษณ์ 26 กุมภาพันธ์ 2544)

วราภรณ์ แสนประเสริฐ นักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า รูปแบบของการเมืองเปลี่ยนไป เนื่องจากข้อมูลข่าวสารเข้ามามีบทบาทต่อประชาชนมากขึ้น คนต้องการบริโภคข่าวสารเพิ่มขึ้น ทำให้วิชาการเข้ามาสู่หนังสือพิมพ์มากขึ้น ชาวจึงต้องเปลี่ยนบทบาทของตัวเองไป ปัจจุบันคำจำกัดความของข่าวการเมืองนั้นจะเป็นเรื่องของความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีสาระแก่นสารมากนัก ไม่สามารถชี้ได้ว่าอนาคตข้างหน้าจะเกิดอะไรขึ้น

“การจับกลุ่มกันทำข่าวกัน เริ่มเกิดขึ้นที่สายข่าวรัฐสภาเป็นแห่งแรก ต่อมาที่ทำเนียบ เนื่องจากการแข่งขันสูงมาก แหล่งข่าวมีจำนวนมาก ไม่มีนักข่าวคนใดที่สามารถทำข่าวคนเดียวได้จึงต้องจับกลุ่มกันกับเพื่อนเพื่อช่วยกันทำข่าว ขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์หลายฉบับได้มีบทลงโทษเกี่ยวกับการตกข่าวไว้ โดยบทลงโทษมีตั้งแต่การตัดเงินเดือน งดโบนัส และอีกหลายอย่าง ดังนั้นนักข่าวทุกคนจึงต้องดิ้นรนและหาทางออกด้วยวิธีดังกล่าว”(สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

โอภาส เพ็งเจริญ ขั้นตอนการทำข่าวในปัจจุบันเปลี่ยนไปจากเมื่อ 10-20 ปีที่แล้วมาก กล่าวคือ เมื่อทำข่าวเสร็จจะส่งข่าวทางโทรศัพท์ หรือไม่ก็ต้องเข้าโรงพิมพ์เพื่อไปพิมพ์ข่าวเอง ซึ่งนโยบายของมติชน เน้นให้นักข่าวเข้าโรงพิมพ์ เพื่อพิมพ์ข่าวเอง และเพื่อให้นักข่าวเข้ามาเรียนรู้วัฒนธรรมการทำงานในองค์กร เช่น การพาดหัวข่าว วิธีการประชุมข่าว และการนำเสนอข่าว แต่ปัจจุบันนักข่าวเข้าโรงพิมพ์น้อยมาก

นักข่าวในช่วงนั้นมักจะใช้โทรศัพท์ เชื้อข่าว สัมภาษณ์แหล่งข่าวกันค่อนข้างมากตามนโยบายของบริษัท ซึ่งทางมติชนจะเน้นให้นักข่าวเข้าโรงพิมพ์ในวันเสาร์อาทิตย์ และถูกสั่งจากบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวให้ฝึกการใช้โทรศัพท์ในการหาข่าว หรือสัมภาษณ์แหล่งข่าว เท่าที่จะสามารถทำได้ แต่ปัจจุบันนักข่าวจะไม่ใช้โทรศัพท์ ไปหาแหล่งข่าวด้วยตัวเอง และสามารถเข้าถึงตัวได้อย่างรวดเร็ว

“การทำงานเป็นกลุ่มนั้น ผมเห็นชัดที่ทำเนียบรัฐบาล ซึ่งการกระทำดังกล่าวทางมติชนจะไม่ให้นักข่าวทำแบบนั้น และนักข่าวก็จะไม่ทำ ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของโรงพิมพ์เรา นักข่าวทุกคนจะถูกสอนให้ทำข่าวเดี่ยว แย่งกันทำ แต่ก็ไม่ถึงกับเคร่งครัดนัก แต่ถ้าหากพบว่านักข่าวในโรงพิมพ์มีพฤติกรรมรวมกลุ่มกับฉบับอื่นก็จะเรียกไปต่อว่า สาเหตุที่นักข่าวต้องทำข่าวเดียวนั้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือที่เกิดใหม่ในยุคนั้น การนำเสนอเนื้อหาจะต้องโดดเด่นกว่าฉบับอื่นๆที่ออกมาก่อนหน้านี้”(สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นกลาง

1.การทำข่าวการเมืองในช่วง 10-20 ปีที่ผ่านมาค่อนข้างยาก เพราะแหล่งข่าวหรือนักการเมืองพูดน้อย อีกทั้งไม่มีการแถลงข่าว การเผยแพร่ข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐมีน้อย ลักษณะการทำข่าวในยุคนี้จึงเป็นลักษณะข่าวเจาะลึก

2.การทำข่าวในยุคนี้เริ่มมีเครื่องมือสื่อสารเข้ามาช่วยให้การทำข่าวสะดวกขึ้น อาทิ เครื่องโทรศัพท์ โทรสาร อินเทอร์เน็ต นักข่าวจึงไม่จำเป็นต้องเข้าโรงพิมพ์เพื่อเข้าไปปิดข่าว

3.ขั้นตอนการทำข่าวในยุคนี้ มีลักษณะของการสั่งการจากกองบรรณาธิการมายังนักข่าวภาคสนาม โดยบรรณาธิการจะเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวเพื่อให้นักข่าวที่อยู่ภาคสนามตามต่อ

4.การทำข่าวเริ่มมีการร่วมมือกันมากขึ้น ซึ่งนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าเป็นเรื่องความจำเป็น เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านบุคลากรมีไม่เพียงพอกับสายงานข่าวที่แบ่งแยกสายมากขึ้น นักข่าวจึงจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างความรวดเร็วในการทำงาน อีกทั้งเป็นการป้องกันการตกข่าวจากฉบับอื่นๆด้วย

นักข่าวรุ่นอาวุโส

สัมผัส หึงประดิษฐ์ อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์ปิฎกภูมิในช่วงเมื่อกว่า 50 ปีที่แล้ว กล่าวว่า ขั้นตอนการทำข่าวในสมัยก่อนเริ่มต้นที่ กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสถานที่พบปะของนักข่าวหลายรุ่นจากสำนักต่างๆ มารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นข่าวว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง และเมื่อถึงเวลาทำงานต่างคนต่างแยกย้ายกันออกไปเพื่อตามหาประเด็นข่าวของตนเอง โดยสถานที่หลักๆคือ รัฐสภา ทำเนียบ กระทรวงต่างๆ เมื่อได้ข่าวมาแล้วแต่ละคนก็จะกลับเข้าโรงพิมพ์เพื่อเขียนข่าวส่งให้กับหัวหน้าข่าว ก่อนส่งเรียงพิมพ์

“คนทำหนังสือพิมพ์ ต้องมีความรู้รอบด้าน มีประสบการณ์ มีวิสัยทัศน์ ติดตามข่าวสารบ้านเมืองที่เกิดขึ้น และต้องทำการบ้านอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ฟังข่าวจากวิทยุ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น หากไม่มีความรู้ เวลาไปถามปัญหาต่างๆกับนักการเมืองหรือแหล่งข่าว บางทีมีคำถามเขยงๆออกไป เหมือนไม่รู้จริง ทำให้นักการเมืองถูกได้ ”

การใช้ภาษาข่าวหนังสือพิมพ์ในสมัยก่อนไม่มีการใช้คำรุนแรง อาทิ หน้าแตก หน้าแตก เหมือนสมัยนี้ที่อ่านแล้วรู้สึกก้าวร้าวไม่สุภาพ และเป็นที่ยอมรับกันมากในปัจจุบัน ซึ่งเรื่องดังกล่าว เคยมีนักวิชาการออกมาเรียกร้องเรียนสภาการหนังสือพิมพ์ว่าสื่อทำให้ภาษาวิบัติ แต่ก็เงียบหายไปและกลายเป็นวัฒนธรรมที่ยอมรับไปโดยปริยาย(สัมภาษณ์ 17 กันยายน 2543)

ถาวร สุวรรณ อดีตนักข่าวการเมืองหนังสือพิมพ์ มวลชน พิมพ์ไทย สยามนิกรณ์ สยามรัฐ และบ้านเมือง กล่าวว่า กรมประชาสัมพันธ์เป็นแหล่งข่าวสารทางการเมือง ในเช้าของแต่ละวัน นักข่าวการเมืองจะต้องไปที่นั่น ไปนั่งรอพบปะเพื่อนๆ ที่นักข่าวด้วยกัน เพื่อมาพูดคุย ซักถามว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง โดยเฉพาะกลุ่มของนักข่าวครอบครัวจะเข้ามาแล้วเล่าเรื่องราวเหตุการณ์ข่าวที่เกิดขึ้นให้กรอกรับฟัง และนักข่าวหนังสือพิมพ์กรอกรับฟังก็จะนำประเด็นข่าวนั้นมาเป็นข้อมูลต่อไป ขณะเดียวกันหนังสือพิมพ์กรอกรับฟังก็ต้องอาศัยหนังสือพิมพ์กรอกรับฟังในลักษณะเดียวกันเป็นการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในการเช็คข่าวแต่ละวัน

ถ้าหากนักข่าวคนใดมีประเด็นของตนเองอยู่แล้ว ก็อาจจะไม่แวะไปที่กรมประชาสัมพันธ์ โดยจะมุ่งตรงไปหาข่าวของตนเอง อาทิเช่น ไปหา ส.ส.หรือนักการเมืองที่บ้านตอนเช้า หรือไปพบที่กระทรวงต่างๆ ไปดักกรอกรับฟังที่ต่างๆที่แหล่งข่าวมีกำหนดการที่จะไป บางครั้งจำเป็นต้องจ่ายทะเบียนรถของนักการเมืองหรือของแหล่งข่าวด้วยเพื่อป้องกันการถูกลอกว่าแหล่งข่าวไม่อยู่

การทำข่าวการเมืองที่ทำเนียบ และรัฐสภา ในสมัยก่อนไม่มีการแถลงข่าว ไม่มีเอกสาร แจก ข่าวที่ปรากฏตามหนังสือพิมพ์เป็นข่าวที่นักข่าวใช้ความสามารถพิเศษในการติดตาม เจาะข่าว นักการเมืองที่รู้จัก และไว้ใจเป็นการส่วนตัว หากแหล่งข่าวบอกว่าไม่เปิดเผยชื่อก็ต้องรักษา สัญญาโดยไม่ใส่ชื่อไปในข่าว ดังนั้น นักข่าวหน้าใหม่ที่เข้าไปทำข่าวมักไม่ประสบความสำเร็จใน การหาข่าว เจาะข่าวจากรัฐมนตรีไม่ได้ ซึ่งนักข่าวสมัยก่อนต้องฝึกฝนและมีประสบการณ์ค่อนข้าง มากพอและต้องผ่านสายงานข่าวหลายสาย อาทิ ข่าวศาล ข่าวโรงพัก ข่าวกระทรวง ก่อนที่จะมา ทำข่าวการเมือง ไม่เหมือนยุคนี้ที่นักข่าวการเมืองเริ่มต้นก็ทำข่าวการเมืองโดยไม่มีประสบการณ์ มาก่อน

รูปแบบการนำเสนอข่าวการเมืองในสมัยก่อน นำเสนอสิ่งที่เป็นเหตุการณ์ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ทางด้านเนื้อหาไม่ต่างจากปัจจุบันมากนัก แต่วิธีการทำงานแตกต่างกัน ที่เห็นได้ชัด เจนคือ ไม่มีคำถามในลักษณะเสียมที่ทำให้คนทะเลาะกันการตั้งคำถามให้พรรคนั้นพูดถึงพรรคนี่ และเกิดการทะเลาะกันจะไม่มี การถามคำถามก็จะไม่จี้ชกนักการเมืองเหมือนในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นประเด็นนโยบายทางการเมือง การทำงานของนักการเมือง ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสังคม ประชาชน นำเสนอข่าวสารทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นหลัก (สัมภาษณ์ 13 กันยายน 2543)

สมบุญ วรพงษ์ อดีตนักข่าวการเมืองและบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ กล่าวว่า นักข่าวการเมืองในยุคก่อนนั้น เริ่มจากการเป็นพนักงานตรวจปฏิทิน หรือพนักงานพิสูจน์อักษรก่อน ที่ จะออกทำข่าว เพราะการพิสูจน์อักษรจะทำให้ได้อ่านต้นฉบับของคนอื่น ได้รู้จักสำนวนของนักเขียน นักหนังสือพิมพ์รุ่นใหญ่ที่มีชื่อเสียง เช่นบทความการเมือง บทบรรณาธิการ ก่อนที่จะเริ่มออก ทำข่าวโรงพัก หรืออาชญากรรมในสมัยนั้น ซึ่งถือเป็นข่าวพื้นฐานสำหรับนักข่าวหน้าใหม่

การทำข่าวในยุคก่อนเป็นลักษณะของการไต่ระดับจากข่าวโรงพัก ข่าวศาล ข่าวอาชญา กรรม ก่อนที่จะมาทำข่าวกระทรวงหลักๆ อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง คลัง และจึงจะได้ทำข่าวการเมือง ซึ่งเริ่มแรกจะต้องตามนักข่าวอาวุโสที่ชำนาญอยู่แล้ว เพื่อไปดู ทิศทางการสัมภาษณ์พวักนักการเมืองว่าเขาทำกันอย่างไร โดยเริ่มจากตอนเช้านักข่าวไปตามสาย งานข่าวตามกระทรวงก่อน อาทิ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ และการออกไปทำข่าวใน ยุคก่อนต้องแต่งตัวเรียบร้อย ใส่เสื้อเชิ้ตไม่พับแขน ไม่ปล่อยลอยชายเหมือนสมัยนี้ หรือบางครั้ง ต้องใส่ชุดสากล ผูกเนคไท เพื่อสร้างความเชื่อถือต่อแหล่งข่าวนักการเมือง และนักการเมืองก็จะไม่ ดูถูกนักข่าวได้

การสัมภาษณ์มี 2-3 ลักษณะ อาทิ การสัมภาษณ์แบบ Interview ซึ่งเราจะต้องเข้าไปนั่งรอรัฐมนตรี หรือนักการเมืองที่ห้องรับแขกก่อน จะไม่มีการยื่นให้สัมภาษณ์ ไม่มีนักข่าวยื่นเกาะกะตัก รอคอยตามหัวบันได และเมื่อถึงเวลาเลิกงาน รัฐมนตรีก็จะออกมาให้สัมภาษณ์เป็นเรื่องเป็นราว หรือไม่ก็เขียนคำถามไว้ล่วงหน้าแล้วรัฐมนตรีก็จะมานั่งให้สัมภาษณ์ หรือเรียกว่า Press Conference ประจำกระทรวง ซึ่งสมัยนั้นไม่มีโฆษกประจำกระทรวง ส่วนการเปิด Press Conference ของนายกรัฐมนตรี ซึ่งสมัยนั้นคือ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เวลานั้นนักข่าวถามจะต้องยกมือขึ้น และจะมีอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ มาคอยชี้ให้นักข่าวถามจนจบประโยค แล้วนายกรัฐมนตรีก็ตอบคำถาม ซึ่งนักข่าวต้องตั้งใจฟังตลอดเวลา ไม่ซิงกันพูด เพราะยุคก่อนต้องจด ไม่มีเครื่องอัดเทป คนที่เป็นขวเลขจะได้เปรียบ และที่สำคัญที่สุดคือต้อง ทำการบ้าน เตรียมประเด็น มาก่อน

ลักษณะการเขียนข่าวในยุคก่อน ไม่ว่าจะเขียนข่าวกระทรวง ข่าวสัมภาษณ์ นักข่าวจะต้องกลับมาเขียนข่าวเอง โปรยหัวข่าวเอง เพื่อจะทำให้รู้ว่า ข่าวควรจะเขียนยาวแค่ไหน หรือหัวหน้าข่าวนี้เป็นข่าวใหญ่จะต้องตามต่อ ก็จะต้องไปตามข่าวต่อไป ส่วนการใช้ภาษาในการเขียนจะเคร่งครัดเรื่องภาษามาก ข่าวต้องชัดเจน เน้นเป็นข่าวกระชับ มี ใคร อะไร ทำไม ที่ไหน จะไม่มีข่าวที่ใส่สีล้นที่เรียกว่า color ไม่นำเอาคำอุทานมาพาดหัวข่าวเหมือนในยุคนี้ แต่จะดึงเอาประเด็น ไคล่แม็กซ์มาเป็นหัวข่าว และหากแหล่งข่าวบอกว่าเรื่องนี้อย่าเขียน นักข่าวก็จะไม่เขียน ต้องรักษาสัญญา คำพูดของแหล่งข่าวก็จะใส่เครื่องหมายคำพูดไว้ โดยไม่ใส่ความคิดของตัวเองเข้าไปในข่าว (สัมภาษณ์ 16 มีนาคม 2544)

“ผมทำงานหนังสือพิมพ์วันแรก วันที่ 1 ตุลาคม 2495 ที่หนังสือพิมพ์รายวันพิมพ์ไทย ได้รับคำสั่งให้ไปทำข่าวซึ่งเป็นข่าวมโนสาร่า สามล้อ อีสาน ตีกับสามล้อกรุงเทพฯซึ่งเป็นข่าวเล็กๆ ตำรวจส่งข่าวมาที่โรงพัก พอผมถึงโรงพักตำรวจบอกว่ามันเลิกไปแล้วเป็นเรื่องเล็ก ตีกันชกต่อยกันธรรมดา แต่ความเป็นนักหนังสือพิมพ์ เราคิดว่าไม่ใช่เรื่องเล็ก เพราะคนอีสานที่เข้ามาหากินในกรุงเทพฯอาจจะมาจากความบีบคั้น มีความยากไร้ ทุกข์ยากจึงบากหน้ามา และเมื่อเข้ามา ก็ยังถูกคนกรุงเทพฯข่มเหง แล้วผมก็ไปสัมภาษณ์สามล้ออีสาน แล้วเขาก็เล่าให้ฟังถึงความทุกข์ยากที่บากหน้ามา แล้วผมมาเขียนเป็นข่าว โดยข่าวดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้พาดหัวตัวไม่ใหญ่ พร้อมกับมีชื่อผู้เขียนหรือ By Line ติดอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีใจมาก เพราะข่าว By Line ในสมัยนั้นถือว่าเป็นข่าวที่ดีจริงๆ” (สัมภาษณ์ 16 มีนาคม 2544)

โรม บุนนาค อดีตนักข่าวหนังสือพิมพ์ สารเสรี,เอกภาพ,เสรีไทย,และแนวหน้า กล่าวว่าการเขียนข่าวโดยที่ไม่มีความจริง หรือเขียนข่าวลวงหน้ามักไม่ค่อยเกิดขึ้น เพราะเป็นสิ่งที่น่า

ละอายสำหรับวงการข่าวสมัยก่อน การแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์นั้นมันน้อยกว่า ไม่เหมือนกับการทำข่าวสมัยนี้ที่เน้นความเร็วเป็นสำคัญ มีประเด็นข่าวอะไรเกิดขึ้นก็จะลงไปก่อนจะถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ก็ไม่รู้ หากผิดก็แก้ไขให้ภายหลัง ซึ่งเนื้อหาของข่าวเดี่ยวหรือข่าวเจาะลึกฉบับเดียวสมัยนี้อ่านแล้วต้องชั่งใจไว้ก่อนที่จะเชื่อว่าเป็นข่าวจริง

พฤติกรรมการทำข่าวของนักข่าวในยุคก่อนนั้นถือว่าบริสุทธิ์มาก ในวงการหนังสือพิมพ์เมื่อปี 2500 หนังสือพิมพ์ไม่มีรถเก๋งใช้ ไม่มีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ขึ้นรถเมลล์ออกไปหาข่าว หากมีการตกข่าว หรือพลาดไปทำข่าวไม่ทันก็จะมี การช่วยกันเป็นบางครั้ง โดยอาจจะให้ลอกข่าวบ้างแต่ไม่บ่อยนัก แต่ถ้าหากตกข่าวบ่อยหรือพลาดบ่อยก็จะถูกมอง และถูกรังเกียจจากเพื่อนวิชาชีพไม่รับผิดชอบ(สัมภาษณ์ 10 มีนาคม 2544)

ก้าแหง ภริตานนท์ รองบรรณาธิการบริหาร หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ กล่าวว่า การทำข่าวการเมืองในยุคแรกๆ ค่อนข้างยาก เพราะรัฐบาลในขณะนั้นไม่เป็นประชาธิปไตย คณะรัฐบาลไม่ได้มาจากการเลือกตั้ง รัฐมนตรีส่วนใหญ่มาจากข้าราชการประจำ อาทิ ทหาร ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือข้าราชการที่เกษียณอายุ มาเป็นรัฐมนตรี ความเป็นกันเองกับผู้สื่อข่าวมีน้อย เวลาหาข่าวจึงต้องไปรอที่กระทรวงหรือที่รัฐสภา ส่วนการใช้โทรศัพท์เช็คข่าวหรือสัมภาษณ์ทำได้ยาก เพราะแหล่งข่าวยุคนั้นไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับนักข่าว ยึดถือลำดับชั้นมากกว่าในปัจจุบัน

“สมัยก่อนการเข้าไปทำข่าวที่ทำเนียบนั้นนักข่าวจะเข้าไปข้างในไม่ได้ต้องรอข้างนอก และจะเปิดให้นักข่าวเข้าไปในช่วงหลังการประชุมคณะรัฐมนตรีเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว และจะมีการแถลงข่าวในช่วงเย็นวันอังคาร หรือในเช้าวันพุธ ซึ่งการทำข่าวก็ค่อนข้างลำบากมากเพราะแหล่งข่าวมักไม่ค่อยพูด”

ส่วนทางด้านการแข่งขันการทำข่าวยุคก่อนนั้นน้อยกว่า เพราะนักข่าวหนังสือพิมพ์มีน้อย จึงขึ้นอยู่กับที่ความขยันของนักข่าวมากกว่า โดยนักข่าวที่ขยันบางคนก็จะหาข่าวเก็บไว้เป็นข่าวเจาะลึกคนเดี่ยว ส่วนนักข่าวที่ไม่ขยันก็จะทำเฉพาะข่าวแถลงเท่านั้น และไม่สนใจทำการบ้านหรือติดตามข่าวที่เป็นสถานการณ์รอบตัว ซึ่งนักข่าวพวกนี้เวลาทำข่าวจะค่อนข้างลำบากเพราะจะตามเหตุการณ์ไม่ทัน และเขียนข่าวไม่รู้เรื่อง

“นักข่าวยุคก่อนกับยุคนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน นักข่าวในยุคก่อนเขียนข่าวเอง และเขียนข่าวเป็น แต่นักข่าวรุ่นหลังส่วนใหญ่เป็นนักส่งข่าวมากกว่า โดยส่วนใหญ่มักจะเป็นการลอกข่าวกัน

แล้วส่งเข้ากองบรรณาธิการให้รีไรท์เตอร์เขียนข่าวให้ โดยบางข่าวที่ส่งเข้ามาส่วนมากมักอ่านไม่รู้เรื่อง รีไรท์เตอร์ต้องมาเรียบเรียงใหม่ ส่งผลเสียให้ข่าวบางข่าวนั้นมีข้อผิดพลาด เนื้อหาข่าวอาจเปลี่ยนไปจากความเป็นจริง เหตุการณ์ดังกล่าวมักเกิดขึ้นบ่อยมากในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าห่วงมากสำหรับวงการนักหนังสือพิมพ์ในยุคนี้ เป็นการทำร้ายตัวเอง และในอนาคตก็จะไม่รุ่ง” (สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

ยูดี วัฒนศิริ นักข่าวอาวุโส หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ กล่าวว่า การนำเสนอข่าวการเมืองเมื่อประมาณกว่า 25 ปีที่แล้ว หากมีการประชุมที่รัฐสภา นักข่าวก็จะสัมภาษณ์นักการเมืองหรือส.ส. ในความเคลื่อนไหวต่างๆ เมื่อเรียบร้อยแล้ว ก็จะมาเขียนข่าว โดยจับประเด็นหัวข้อว่า ให้ความสำคัญในเรื่องใดบ้าง แล้วก็ทำการส่งข่าวไปยังโรงพิมพ์ โดยทางโทรศัพท์ เนื่องจากการส่งแฟกซ์ในยุคนั้นค่อนข้างลำบากมาก แต่ถ้าหากว่ามีเวลาก็จะเข้าไปเขียนเองที่โรงพิมพ์และส่งให้กับบรรณาธิการ

หากข่าวที่ได้มาเป็นข่าวที่ต้องเช็คหรือตรวจสอบทั้งสองด้านก็ต้องไปคุยกับต้นตอข่าวเพื่อหาข้อมูลทั้งสองฝ่าย โดยจะไม่เขียนข่าวตามที่ได้มาเพียงด้านเดียว และไปปรับปรุอีกด้านหนึ่ง ซึ่งกรณีดังกล่าวไม่ใช่วิสัยนักข่าวที่ดีควรจะทำ ดังนั้นจึงต้องหาข้อมูลให้ได้ครบถ้วนทุกมุมเท่าที่จะสามารถทำได้มานำเสนอ

ในยุคก่อนการทำข่าวการเมือง หรือไปสัมภาษณ์นักการเมืองเป็นเรื่องยากมาก เพราะต้องคอยไปนั่งเฝ้าตามกระทรวงฯ เพื่อดักรับและบางครั้งหากต้องการรู้ว่ นายกรัฐมนตรีจะไปไหนต้องเดินทางไปดูกำหนดการที่กรมประชาสัมพันธ์ เพราะที่ทำเนียบรัฐบาลจะไม่อนุญาตให้นักข่าวเข้าไปได้เหมือนปัจจุบัน จนถึงยุคประชาธิปไตยเฟื่องฟู นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งสมัยนั้น ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี เริ่มเปิดให้นักข่าวเข้ามาในทำเนียบได้

“ทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างนักข่าวกับแหล่งข่าวนั้น ในสมัยก่อนนักข่าวจะต้องไปทำความรู้จักกับแหล่งข่าว เพื่อสร้างความไว้วางใจ ด้วยการนัดสัมภาษณ์ แต่ปัจจุบันไม่ต้องเพราะนักข่าวสามารถเข้าถึงตัวนักการเมืองได้หมดไม่ว่าจะเป็นแหล่งข่าวระดับไหนก็ตาม และการทำข่าวก็ง่ายกว่าสมัยก่อน ซึ่งนักข่าวเองก็ต้องวางตัวให้ถูกต้องโดยเฉพาะที่ทำเนียบรัฐบาลซึ่งเป็นสถานที่ราชการที่สำคัญ การแต่งตัวให้สุภาพเรียบร้อยเป็นเรื่องสำคัญ” (สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์, 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นอาวุโส

1. ในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละวัน นักข่าวรุ่นอาวุโสซึ่งเคยทำงานข่าวในช่วง 25 ปีที่แล้ว ส่วนมากมักจะมีการทำการบ้านก่อนที่จะออกหาข่าว โดยเช็คข่าวจากหนังสือพิมพ์ ฉบับอื่นๆ ฟังข่าวจากวิทยุ รวมถึงมีการพูดคุยพบปะกับเพื่อนนักข่าวต่างสังกัดเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง โดยแหล่งข่าวสารที่นักข่าวไปเพื่อตรวจเช็คว่าจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นนั้น คือ กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะเป็นแหล่งที่รวมของนักข่าวทั้งรุ่นใหญ่รุ่นเล็กจากสำนักพิมพ์ต่างๆ

2. การทำข่าวที่ทำเนียบรัฐบาลหรือรัฐสภา ในสมัยก่อนไม่มีการแถลงข่าวไม่มีเอกสารแจก และนักข่าวไม่สามารถเข้าไปฟังการประชุมในห้องประชุมได้ จะต้องนั่งรอรัฐมนตรีหรือนักการเมืองอยู่ด้านนอก นักข่าวจะต้องใช้ความสามารถพิเศษในการหาข่าว สัมภาษณ์แหล่งข่าวด้วยตนเอง ซึ่งในอดีตแหล่งข่าวจะไม่เปิดตัว ไม่ชอบพูด ซึ่งต่างจากยุคปัจจุบันที่แหล่งข่าวมักจะออกมาคอยให้ข่าวเอง

3. การทำข่าวการเมือง นักข่าวในยุคก่อนจะต้องเริ่มจากข่าวสถานีตำรวจ หรือข่าวโรงพัก ข่าวอาชญากรรม ข่าวกระทรวงหลักๆก่อนที่จะมาเริ่มทำข่าวการเมือง เพื่อเรียนรู้และฝึกวิธีการทำข่าวจากนักข่าวรุ่นพี่รวมถึงเป็นการสะสมความรู้รอบด้านก่อนที่จะเข้ามาทำข่าวการเมือง ขณะที่นักข่าวรุ่นใหม่ ส่วนมากไม่มีการเรียนรู้งานข่าวสายอื่นมาก่อน เริ่มงานข่าวที่สายการเมืองเป็นสายงานแรก ทำให้พื้นฐานความรู้ไม่แน่น ไม่รอบด้าน

4. การทำข่าวการเมืองในยุคก่อน เมื่อทำข่าวเสร็จแล้ว นักข่าวจะต้องกลับเข้าไปเขียนข่าวหรือปิดต้นฉบับที่โรงพิมพ์ด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการเรียนรู้การจัดหน้า การพาดหัวข่าว การตัดข่าว การเติมข่าว เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อที่ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์

5. ลักษณะการแต่งกายของนักข่าวในยุคก่อนมีความสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติแหล่งข่าวและสถานที่ ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแหล่งข่าว

6. การใช้ภาษาในการเขียนข่าว นักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากจะไม่ใช้คำรุนแรงในการพาดหัวข่าว การเขียนข่าว เขียนตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ไม่นำเอาคำอุทานมาโปรยหัวข่าว และถ้าหากแหล่งข่าวขอเรื่องไม่ให้ลงชื่อ หรือไม่ให้เขียน ก็จะรักษาสัญญาให้กับแหล่งข่าว

4.2 ความเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเชิงแนวคิด

นักข่าวรุ่นใหม่

ไตรรัตน์ พุทธจรรยาวงศ์ กล่าวว่า ถ้าคนที่ไม่รักวิชาชีพนี้จะทำข่าวไม่ได้นาน เพราะว่าสภาพแวดล้อมการทำงานมันบีบคั้นมากกว่าอาชีพอื่น มีการประเมินผลกันวันต่อวัน อย่างไรก็ตามการรับผิดชอบต่อสังคมนั้น ปัจจุบันนี้เชื่อว่ามือนักข่าวน้อยคนมากที่จะมองไปถึงภาพกว้างขนาดนั้น นักข่าวจะมองเฉพาะการทำหน้าที่ของตนเอง คือมีหน้าที่ทำข่าว ก็จะมองเฉพาะกรอบของการทำข่าว ในเชิงรักษาผลประโยชน์ให้กับสังคมนั้นจะเห็นได้ชัดจากการตั้งคำถาม กับแหล่งข่าวที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อสังคมและดูแลปัญหาต่างๆมากกว่า ที่นักข่าวจะเป็นคนทำสิ่งเหล่านั้นเองเพราะในความเป็นจริงก็ไม่สามารถทำได้ แต่เมื่อมองข้ามไปอีกระดับหนึ่ง คือกลุ่มหัวหน้าข่าว และบรรณาธิการข่าวซึ่งจะมีหน้าที่การกลั่นกรองข่าวอีกชั้นหนึ่งในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมจากผลกระทบของข่าวที่ออกไป(สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

สุภาวศ์ ศิริเดช กล่าวว่าปัจจุบันยอมรับว่าอุดมการณ์ของนักข่าวลดลงไปบางส่วนหนึ่งอาจจะเป็นเพราะสภาวะเศรษฐกิจ เพราะทุกคนต้องนึกถึงตัวเองเป็นหลัก การนำเสนอข่าวอาจจะมี การเอนเอียงไปตามความต้องการของเจ้าของหนังสือพิมพ์บ้างเพื่อความอยู่รอดทางธุรกิจ รวมถึงการใกล้ชิดสนิทสนมกับแหล่งข่าวนักการเมืองเพื่อผลประโยชน์ต่อกัน ซึ่งปัจจุบันต้องยอมรับว่ามีเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้น และในที่สุดนักข่าวคนที่มีความประพฤติดังกล่าวก็จะถูกกีดกันออกไปจากวงการ(สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

อนุรักษ์ ททรัพย์เฮง “การเลี้ยงข่าว เลี้ยงกาแฟ ถือเป็นเรื่องธรรมดา หรือเมื่อมีการแถลงข่าว จบแล้วแจกปากกา หรือสมุดจดข่าว ถือว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้าหากให้มากกว่านี้ เช่นแจกของชาวใส่เงิน อันนี้ถือว่าผิดปกติ ดังนั้นอะไรที่อยู่ในวิสัยของความเป็นธรรมดาผมถือว่าไม่ผิด หรือหากจะวัดว่าอะไรที่ปกติหรือผิดปกติ ก็ดูที่มูลค่าเงินหรือมูลค่าของที่ได้รับ หากเห็นว่าของนั้นมีมูลค่ามากเกินไปที่จะเป็นของขำร่วยที่เขาแจกกัน อย่างนี้ถือว่าผิดปกติ”(สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

อรชร สุรัตตะเศรณี กล่าวว่า การรับสินบนของนักข่าวในยุคนี้มีน้อยลง เพราะปัจจุบันมีระบบการตรวจสอบที่ดีขึ้น นักการเมืองก็ระวังตัวกันมากขึ้น โดยเฉพาะช่วงเวลานี้ การเมืองกำลังเปลี่ยนหัว และนักข่าวเองส่วนมากจะสนิทกับพรรคประชาธิปไตยค่อนข้างมาก ทำให้ข่าวการเมือง

ใหม่ที่เข้ามาต้องระวังตัวกันมากขึ้น มิเช่นนั้นจะถูกเล่นเกมสัทักหลังกันได้ อย่างไรก็ตามคิดว่าการรับสินบนยังมีอยู่แต่มีส่วนน้อย

การใช้หน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์ของนักชาวนั้น น่าจะมีมากกว่าการรับสินบน เพราะว่าการรับสินบนนักชาวน่าจะไม่ค่อยกล้ารับ แต่เรื่องการใช้หน้าที่แสวงหาประโยชน์นั้นเป็นเรื่องที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน มีการช่วยเหลือกันระหว่างนักชาวกับแหล่งข่าวเป็นเรื่องธรรมดาจนเคยชิน และคิดว่าเป็นเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่า (สัมภาษณ์ 23 กุมภาพันธ์ 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นใหม่

1. นักข่าวรุ่นใหม่มีความเห็นว่า ปัจจุบันมีนักข่าวจำนวนน้อยที่จะมองถึงเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ส่วนมากมักจะมองที่ความรับผิดชอบหน้าที่เป็นหลัก นักข่าวรุ่นใหม่จะมองเฉพาะกรอบของการทำข่าวหรือรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองมากกว่าที่จะมองเรื่องถึงความรับผิดชอบต่อสังคม

2. นักข่าวรุ่นใหม่ยอมรับว่า ว่าคุณธรรมของนักข่าวในปัจจุบันได้ลดลงไปมาก เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ ที่ทำให้นักข่าวจะต้องคำนึงตนเองเป็นหลัก ในส่วนของผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์ก็ต้องคำนึงถึงความอยู่รอด ดังนั้นการนำเสนอข่าวในยุคนี้ อาจจะมีการเอนเอียงไปบ้างเพื่อความอยู่รอด

3. นักข่าวรุ่นใหม่ยอมรับว่า การหาผลประโยชน์จากแหล่งข่าวในยุคนี้มีเกิดขึ้น โดยเฉพาะการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์ ซึ่งมีให้เห็นมากกว่าการรับสินบน และปัจจุบันยังมีการปฏิบัติกันอยู่ในกลุ่มนักข่าว

4. การรับสินบนของนักข่าวรุ่นใหม่มีน้อยลง เพราะปัจจุบันมีระบบการตรวจสอบที่ดีขึ้น ขณะเดียวกันแหล่งข่าว นักการเมือง ผู้ให้มีการระวังตัวกันมากขึ้น การให้สินบนจึงลดลงไป

นักข่าวรุ่นกลาง

แสวงไชย เค้าภูไทย กล่าวถึง ความเคร่งครัดทางด้านจริยธรรมว่า กล้าสาบานได้เลยว่าไม่มีในใครในวงการข่าวทั้งในอดีตและปัจจุบันเคร่งครัดกับจรรยาบรรณเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ และยืนยันได้ว่า ไม่มีนักข่าวคนไหนที่ไม่มีพรรคพวก(แหล่งข่าว) ไม่มีนักข่าวคนไหนที่ไม่เคยรับสินน้ำใจจากแหล่งข่าว และไม่เคยมีนักข่าวคนไหนที่ไม่เอื้ออำนวยข่าวกับแหล่งข่าว ซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับว่ามีมากหรือน้อยเท่านั้นเอง

ลักษณะการรับ ไม่ได้มาในรูปแบบของการเขียนข่าวแล้วได้เงินอย่างเดียว ยังมีรูปแบบอื่นๆที่บ่งบอกได้ว่าเป็นเรื่องของการรับสินบน อาทิ การถูกรับเชิญไปดูงานต่างประเทศซึ่งมีการออกค่าตัวเครื่องบิน ค่าที่พัก อาหาร บางแห่งมีpocket money ให้อีกด้วย กระจาดดอกไม้ กระจาดผลไม้ ช่วงปีใหม่ และอื่นๆอีกมากมายที่แหล่งข่าวหยิบยื่นให้ ซึ่งก็ถือว่าผิดจรรยาบรรณแล้ว ดังนั้นจึงต้องมองว่าสินน้ำใจจากแหล่งข่าวต่างๆนั้น มันมากเกินไปหรือไม่ ควรจะแยกให้ออกว่าเป็นสินบนหรือสินน้ำใจ

ส่วนทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมนั้น ปัจจุบันนักข่าวคำนึงถึงเรื่องนี้น้อยลง ขณะเดียวกันก็คำนึงถึงแต่เรื่องของการขายข่าว ด้วยการพาดหัวข่าวให้สะใจ ตื่นเต้นน่าสนใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณธรรมในใจคนได้เสื่อมลง ซึ่งเรื่องนี้ต้องดูว่า ผู้บังคับบัญชาในหนังสือพิมพ์เล่มนั้นมีจิตสำนึกแค่ไหน ใช้เสรีภาพมากเกินไปหรือไม่ มีสิทธิ์เขียนด่าคนอื่นหรือไม่ ซึ่งบางคร้งนักข่าวอาจหลงผิดคิดว่าตัวเองชอบคิดว่าตนเองเป็นพระเจ้า เป็นศาล เป็นผู้พิพากษาคอยตัดสินว่าคนนั้นเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ ลืมหน้าที่ของตนเองที่จะต้องเป็นสื่อที่คอยถ่ายทอดสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมอีกสังคมได้รับรู้(สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์ 2544)

วิระพล จันทภูมิ กล่าวว่า การรับสินบนนั้น เท่าที่สัมผัสก็มีแหล่งข่าวบางคนที่ยพยายามให้สิ่งของกับนักข่าว ซึ่งการให้ของหรือสินบนของแหล่งข่าวนั้นก็มักจะเลือกให้กับนักข่าวที่มีเพอร์เวออร์หรือสามารถที่จะทำประโยชน์ให้เขาได้มากกว่า และสิ่งของที่ให้นั้นก็ก็เป็นของที่มีมูลค่าที่สามารถจูงใจนักข่าวคนนั้นได้อาทิ บ้าน รถยนต์ ขณะที่นักข่าวรุ่นใหม่ค่อนข้างจะมีอุดมการณ์ มักจะไม่รับของจากแหล่งข่าว หรือใครที่รับ ในวงการนักข่าวก็สามารถตรวจสอบกันเองได้ เมื่อปรากฏว่ารับจริงก็จะถูกลงโทษด้วยการไม่ยอมรับจากเพื่อนนักข่าว สุดท้ายก็อยู่ไม่ได้(สัมภาษณ์ 26 กุมภาพันธ์ 2544)

วรพจน์ แส่นประเสริฐ กล่าวว่า นักข่าวรับของขาวหรือรับสินบนมีมาตลอดทุกยุคทุกสมัย เพียงแต่ว่าเรื่องนี้ยังไม่มีใครจับได้จริงๆ ดังนั้นทางสำนักพิมพ์ จะต้องอบรม นักข่าวด้วย ตัวอย่าง เช่น การรับของ จะต้องดูที่เจตนาของผู้ให้ว่า ให้เพื่ออะไร ซึ่งอาจจะดูได้จากมูลค่าของว่า มีมูลค่า มากเกินไปหรือไม่ หากมากเกินไปก็ต้องไม่รับ ส่วนการให้ของที่ระลึกหรือของขวัญที่ให้ในโอกาส ไปร่วมงานแถลงข่าวก็น่าจะพอรับได้

การรับสินบนในอดีต มักไม่พบในกลุ่มนักข่าวมากนัก เพราะส่วนมากผู้ให้จะมุ่งเน้นไปที่ คอลัมนิสต์เป็นตัวหลักมากกว่า ส่วนปัจจุบันคอลัมนิสต์เก่าๆเริ่มหมดไป เรื่องประเภทนี้จึงน้อยลง และคอลัมนิสต์รุ่นใหม่มีพื้นฐานการศึกษาที่ดีขึ้น และจะรู้ว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ ทุกคนจึง นึกถึงความเป็นกลาง และความเที่ยงธรรมมากกว่าความอยากได้

ทางด้านความสำนึกในวิชาชีพจะพบว่า นักข่าวรุ่นใหม่มีความเข้มงวดในเรื่องจรรยาบรรณค่อนข้างมากเนื่องจากได้ผ่านมาการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะสาขาวิชาทางด้านสื่อมวลชน อีกทั้งการจัดอบรมของสมาคมนักข่าวให้กับนักข่าวเกี่ยวกับเรื่องความประพฤติ นักข่าวรุ่นใหม่จะให้ความสนใจเข้าฟังจำนวนมาก ขณะที่รุ่นเก่าจะไม่สนใจตรงนี้มากนัก (สัมภาษณ์ 23 กุมภาพันธ์ 2544)

โอภาส เพ็งเจริญ กล่าวว่า การทุ่มเทการทำงาน นั้นในยุค10-20 ปีที่แล้ว เท่าที่สัมผัส ทุกคนจะทำงานอย่างจริงจัง ทุกคนจะพยายามระวังตัวเองไม่ให้มีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นกับตัวเอง ส่วนเรื่องการใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์นั้นตรงนี้มีแน่นอน อย่างเช่นการฝากเข้าทำงาน เป็นต้น (สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นกลาง

1. นักข่าวรุ่นกลางมีความเห็นว่า การรับสินบนของนักข่าวมีจริง ซึ่งการรับนั้นขึ้นอยู่กับเจตนาของผู้ให้ หากการให้สินบนอยู่ในรูปของรางวัลเล็กน้อยก็ไม่ถือว่าเป็นผิดจรรยาบรรณนักข่าว แต่ถ้ามีมูลค่ามากเกินไปก็ไม่ควรรับ
2. การให้สินบนในยุค 10-20 ปีที่แล้ว แหล่งข่าวมักจะเลือกให้กับนักข่าวที่เป็นคอลัมน์นิสต์ หรือผู้ที่มีเพาเวอร์สามารถที่จะทำประโยชน์ให้ได้มากกว่าที่จะแจกให้กับนักข่าวทั่วไป โดยสิ่งของที่ให้นั้นมักมีมูลค่าสูงสามารถจูงใจนักข่าวได้
3. ความสำนึกในวิชาชีพ นั้นนักข่าวรุ่นกลางส่วนมากเห็นว่าปัจจุบันนักข่าวมีความเข้มงวดในเรื่องของจรรยาบรรณมากขึ้น เนื่องจากนักข่าวรุ่นใหม่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยเฉพาะทางด้านวารสารศาสตร์ ที่มีการสอนในหลักสูตรวิชาชีพโดยตรงทำให้นักข่าวมีอุดมการณ์ทางวิชาชีพ รวมถึงสมาคมนักข่าวที่ช่วยควบคุมดูแลนักข่าวที่ที่ทำผิดจรรยาบรรณจึงทำให้นักข่าวรุ่นใหม่ ๆ มักไม่ค่อยทำผิดจรรยาบรรณ
4. การทุ่มเทให้กับการทำงานของนักข่าวรุ่นกลางส่วนมากจะทำงานกันอย่างจริงจัง และระมัดระวังตัวไม่ให้มีเรื่องไม่ดีเกิดขึ้น

นักข่าวรุ่นอาวุโส

สัมผัส พึ่งประดิษฐ์ กล่าวว่า จริยธรรมนักข่าวการเมืองสมัยก่อนไม่ขายตัว ไม่เป็นเครื่องมือให้ใคร ไม่มีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง อดทนต่อการถูกคุกคามข่มขู่ บางคนถึงกับต้องติดคุก ในข้อหาคอมมิวนิสต์ หลังจากเสนอข่าวที่ทำให้ฝ่ายรัฐบาลไม่พอใจ นักข่าวจะยึดถือหลักจริยธรรม "ซื้อไม่ขาย ขายไม่ให้" นักข่าวการเมืองในยุคนั้นรักเกียรติ รักศักดิ์ศรีและเคารพจรรยาบรรณ ความเป็นวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ถ้าใครประพฤติผิดจรรยาบรรณก็จะถูกลงโทษโดยได้รับการรังเกียจจากเพื่อนในวงการ และเมื่อบรรณาธิการตรวจสอบแล้วว่ามีการทำผิดจริง จะถูกไล่ออกทันทีซึ่งถือว่าร้ายแรงมากในสมัยนั้น ซึ่งจะแตกต่างจากสมัยนี้ ที่นักข่าวมองว่าการรับของกำนัลหรือสินบนเป็นเรื่องปกติ เป็นประเพณีนิยม หรือเป็นวัฒนธรรมไปแล้ว หัวหน้ารับได้ลูกน้องก็รับได้เช่นกันไม่ถือว่าเป็นเรื่องผิด (สัมภาษณ์ 17 กันยายน 2543)

ถาวร สุวรรณ กล่าวว่า สมัยก่อนต้องมีใจรัก ถ้าไม่รักในวิชาชีพนี้จริง ก็อยู่ได้ไม่นาน เวลาตกข่าวจะถูกด่าอย่างสาหัสเสียชื่อเสียง ตกข่าวไม่ได้ เป็นเรื่องสำคัญมาก แต่ปัจจุบันเป็นเรื่องปกติ ซึ่งหลักจริยธรรมสมัยก่อนเข้มข้นมาก โดยแทบจะไม่ต้องมานั่งพูดกัน ทุกคนต่างรู้ด้วยจิตสำนึก เวลาทำงานก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตนเอง โดยสมาคมหนังสือพิมพ์ (สัมภาษณ์ 13 กันยายน 2543)

สมบัติ วรพงษ์ กล่าวว่า ความสำนึกในวิชาชีพ ในสมัยก่อนเราเรียนรู้มาจาก นักหนังสือพิมพ์รุ่นก่อนๆ อย่างกรมหมื่นนราธิปพงษ์ประพันธ์ หรือพระองค์เจ้าวรรณไวทยานธนาซึ่งเราถือว่าท่านเป็นนักปราชญ์ ท่านเล่าถึงจรรยาบรรณนักหนังสือพิมพ์ ว่าควรจะทำอย่างไร ท่านมี Motto หรือคำขวัญ ประจำหนังสือพิมพ์ประชาชาติ ซึ่งเป็นคำสอนสำหรับนักหนังสือพิมพ์ว่า บำเพ็ญกรณีย์ ไม่ตรีจิต วิทยาคม อุดมสันติสุข 4 ประโยคนี้เป็นคำสอนนักหนังสือพิมพ์ในยุคก่อนที่ครอบคลุมไปหมดทุกเรื่อง กล่าวคือหนังสือพิมพ์ต้องทำหน้าที่ในการให้ข่าวสาร ให้ประโยชน์ ให้ความรู้ แก่คนอ่าน ไม่ทำร้ายผู้หนึ่งผู้ใด "No one to injure" สร้างความสงบสุขสู่สังคม จะไม่สร้างความขัดแย้งสู่สังคม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ได้ยึดถือกันมาจากนักหนังสือพิมพ์รุ่นเก่าๆ ซึ่งมีคำสอนจากนักหนังสือพิมพ์มีชื่อ ที่ล่วงวัยไปแล้ว ยึดถือกันว่า นักหนังสือพิมพ์อาจตายได้ แต่เสรีภาพของหนังสือพิมพ์ต้องไม่ตาย เสรีภาพในที่นี้หมายถึงเสรีภาพในความรับผิดชอบ (สัมภาษณ์ 16 มีนาคม 2544)

โรม บุนนาค กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม ในวิชาชีพหนังสือพิมพ์ เราขายอาหารสมอง ชาวทุกชั้น ตัวหนังสือทุกตัวเหมือนดาบสองคม มีผลกระทบต่อผู้อ่าน เพราะเราไม่รู้ว่ากลุ่มผู้

อ่านจะเอาไปเป็นอาหาร หรือเอาไปเป็นคาบที่มันแพงตัวเอง ดังนั้นการนำเสนอข่าวเราต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมสังคมในทางที่ดี แม้ว่าจะได้ข่าวอาชญากรรม การฆ่าคนตาย แต่เราก็จะไม่พาดหัว โจรทมิฬ เพราะศาลยังไม่ตัดสิน เราควรเคารพกฎหมาย ต้องมองถึงสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อม ต้องมองถึงประโยชน์สังคมเป็นหลัก การนำเสนอก็พยายามดึงข่าวออกมาเป็นทางบวก ไม่ให้ออกมาในแง่ลบ

“ความสำนึกในวิชาชีพนักข่าวในยุคก่อนถือว่ามีความสำนึกสูงมาก แม้ว่าการศึกษจะไม่สูงก็ตาม จะได้รับการสั่งสอนมาจากรุ่นก่อนๆ ที่ซึมซับกันมา การรับของกำนัล หรือสินบนแทบจะไม่มีให้เห็น ในยุคก่อนไม่ค่อยเห็นนักข่าวเข้าไนท์คลับถ้าใครเข้า เมื่อเพื่อนรู้ก็จะถามว่าไปรวยอะไร มาจึงมีเงินไปเข้าไนท์คลับได้ ถ้าบอกว่าแหล่งข่าวพาไปเลี้ยง ก็จะถูกถามกลับว่าไปทำอะไรให้เขาๆ จึงเลี้ยง ซึ่งการกระทำนี้จะถูกเพื่อนุรังเกียจ และในที่สุดก็จะมีใครกล้าทำ” (สัมภาษณ์ 10 มีนาคม 2544)

ก้าแหง ภริตานนท์ กล่าวว่า สมัยก่อนนักข่าวไม่รู้ว่เรื่องจรรยาบรรณว่คืออะไร รู้แต่เรื่องทีเรียนมาตามมหาวิทยาลัยทีสอนมา ส่วนจรรยาบรรณนักหนังสือพิมพ์ก็มีย่อย่างทีสมาคมนักหนังสือพิมพ์เขียนไว้ ซึ่งจริงๆ แล้วอยู่ทีสามัญสำนึกมากกว่า ว่อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ การรับสินบนมีมาทุกยุคแต่ในยุคก่อนมีน้อยเพราะมีนักข่าวจำนวนน้อยโดยอาจจะมีประมาณ 30-40 คน และมีคนไม่ดีประมาณ 4-5 คนซึ่งเวลาทำอะไรผิดจะเห็นได้ชัด ขณะทีปัจจุบันนักข่าวมีหลายร้อยหลายพันคน จำนวนนักข่าวทีไม่ดีก็เพิ่มจำนวนตามฐานทีกว้างขึ้น จึงเห็นว่การประพฤติผิดหลักจริยธรรมมีมากขึ้น

การเมืองในสมัยก่อนเป็นการเมืองจริงๆ ไม่ใช่ธุรกิจเหมือนปัจจุบัน ทีนักการเมืองมาจากนักธุรกิจ ซึ่งพวกนี้เคยชินกับการให้ อย่างเช่น มีการแจกหุ้นให้กับนักข่าว การพานักข่าวไปต่างประเทศ หรือการแจกรางวัลในงานจัดเลี้ยงขอบคุณสื่อมวลชน จึงเป็นเรื่องทีทำให้เกิดข้อครหามากขึ้นกว่าในยุคก่อน (สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

ยุวดี ธัญญศิริ กล่าวว่า ในเรื่องของจริยธรรม และความสำนึกในวิชาชีพ นั้นจะยึดหลัก ทีใครจะมาซื้อตัวไม่ได้ ในยุคก่อนเมื่อทำข่าวเสร็จแหล่งข่าวจะให้เงินค่ารถ ก็จะไปบอทีสำนักพิมพ์มีค่ารถให้แล้ว ส่วนกรณีทีแหล่งข่าวเชิญทานข้าวในสวนความเห็นสวนตัวแล้วมองว่ไม่น่าจะมีผลอะไร เพราะคนทีเป็นนักข่าวจะต้องยึดอยู่ในใจเสมอว่จะต้องยืนอยู่บนผลประโยชน์ส่วนรวมเสมอ รวมทั้งการทุ่มเท เสียสละในการทำงานนั้น คนทีอยู่ในวิชาชีพนักข่าวต้องมีใจรักจริงๆ

เพราะเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความอดทนมากที่สุด มากกว่าอาชีพอื่นๆ เพราะคนที่เขานักข่าวแทบจะไม่มีเวลาเป็นของตนเอง นอกจากมีไว้เพื่องาน

“การรับสินบนนั้นมีแน่นอนส่วนใหญ่จะมาจากคนเคยเป็นนักข่าวมาก่อนแล้วกลับเข้ามาในวงการเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตัวเองในรูปแบบต่างๆ ซึ่งกลุ่มคนพวกนี้มักจะรู้ว่าช่องทางหาผลประโยชน์อยู่ตรงไหน ส่วนนักข่าวมืออาชีพจริงๆ ไม่มีใครกล้าทำ หรือถ้ามีก็อาจจะมีส่วนน้อย สังเกตได้จากข่าวที่เสนอในหน้าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับซึ่งเป็นข่าวเรื่องเดียวกัน คนที่ไม่ซื่อตรงก็จะเสนอข่าวในลักษณะที่เพี้ยนไปจากฉบับอื่น” (สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์, 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นอาวุโส

1. ความสำนึกในวิชาชีพ ของนักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากจะไม่ขายตัว ไม่เป็นเครื่องมือให้กับใคร ไม่มีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำงานข่าวอยู่บนพื้นฐานอุดมการณ์วิชาชีพหนังสือพิมพ์ นักข่าวรุ่นอาวุโสมีความอดทนต่อการถูกข่มขู่คุกคาม แม้กระทั่งการถูกจับเข้าคุกก็ยอม หากนักข่าวคนใดประพฤติผิดจรรยาบรรณจะถูกรังเกียจจากเพื่อนนักข่าว และต้องออกจากวงการวิชาชีพนี้ไปโดยปริยาย

2. การยึดหลักจรรยาบรรณของนักข่าวรุ่นอาวุโส นั้นไม่มีการสอน ไม่มีการอบรม แต่นักข่าวรุ่นนี้จะจดจำและดูจากนักข่าวรุ่นพี่ และยึดถือปฏิบัติตามต่อกันมาซึ่งในอดีตมีความเคร่งครัดในเรื่องจริยธรรมมาก และมีความรักศักดิ์ศรีในวิชาชีพสูงมาก

3. การนำเสนอข่าว นักข่าวในอดีตจะคำนึงถึงผลกระทบของสังคม การเสนอข่าวมุ่งไปในทางที่ส่งเสริม สร้างสรรค์สังคม แม้ว่าข่าวบางข่าวที่ได้มาจะเป็นข่าวที่ตื้นตันน่าสนใจก็ตามหรือเป็นข่าวในทางลบ นักข่าวก็พยายามนำเสนอในทางบวกเพื่อสร้างความสงบสุขในสังคม

4. การรับของกำนัลหรือสินบน ในยุคนั้น มีให้เห็นน้อยมาก ซึ่งหากนักข่าวคนใดรับสินบนในยุคนั้นจะรู้กันทั้งวงการเพราะนักข่าวมีจำนวนน้อย และคนที่รับก็จะถูกรังเกียจจากเพื่อนในวงการและต้องออกจากวงการนี้ไป โดยส่วนมากแล้วนักข่าวมืออาชีพจริงๆ ไม่มีใครกล้ารับสินบนในยุคนั้น

4.3 ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

นักข่าวรุ่นใหม่

ไตรรัตน์ พุทธจรรยาวงศ์ กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการทำข่าวถึงแม้ว่าค่าตอบแทนจะต่ำลง ซึ่งก็ยอมรับว่าเป็นเรื่องใหญ่สำหรับการดำรงชีวิตในยุคปัจจุบัน แต่ถ้าพูดถึงเรื่องงาน เรื่องดังกล่าวจะไม่ถูกนำมาคิด ส่วนมากจะรับผิดชอบในหน้าที่มากกว่า เช่น หากวันไหนตกข่าวแล้วอ้างถึงเรื่องรายได้ แบบนี้จะมีความละเอียดในตัวเมื่อเจอกับสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง คือทุกคนแข่งขันกันทุกคนมีข่าว ขณะที่ตัวเองตกข่าวมันก็บ่งบอกว่าบกพร่องในหน้าที่ (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

สุภาวงศ์ ศิริเดช กล่าวว่า นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ปัจจุบัน ไม่ได้ยื่นหยัดอยู่บนอุดมการณ์ ทางวิชาชีพหนังสือพิมพ์ แต่มีเรื่องของความอยู่รอดหรือผลประโยชน์บางอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การนำเสนอข่าวเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง อาทิ การนำเสนอข่าวของนักข่าวในพื้นที่ในประเด็นสำคัญบางเรื่องกลับถูกทางองค์กรหรือทางโรงพิมพ์เบี่ยงเบนประเด็นไปนำเสนอในรูปแบบอื่น ดังนั้นหากผู้บริหารขององค์กรนั้นไม่ได้ยืนอยู่บนจุดที่มีความเป็นกลาง ทำให้ประชาชนไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริง (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

อนุรักษ์ ทรัพย์เฮง กล่าวว่า สังคมและวัฒนธรรม ที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประชาชนมีความรู้มากขึ้น มีการตื่นตัวเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สนใจข่าวการเมืองมากขึ้นเพราะการเมืองมีผลต่อชีวิตพวกเขา ซึ่งเมื่อคนเปิดรับข่าวสารจากสื่อมากขึ้น ก็บีบให้นักข่าวต้องกระตือรือร้น พัฒนานตนเอง แสวงหาความรู้มากขึ้น เพื่อถ่ายทอดข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านได้ (สัมภาษณ์ 21 กุมภาพันธ์ 2544)

อรชร สุรัตตะเศรณี กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านการเมืองในปัจจุบัน มีผลทำให้การทำข่าวเปลี่ยนแปลงไป ในทางที่ดี นักข่าวสามารถเรียกหาความโปร่งใสและนักการเมืองที่เข้ามาก็ต้องแสดงออกว่าตนเองโปร่งใส เวลาให้ข่าวหรือให้สัมภาษณ์ จะพูดทุกเรื่อง ตอบทุกคำถาม การทำข่าวก็ง่ายขึ้น เพราะนักการเมืองพูดมากขึ้น ส่วนสภาวะทางด้านเศรษฐกิจนั้นก็มีส่วนต่อการทำข่าวเช่นกัน นักการเมืองอาจใช้ช่องทางนี้เข้ามาเพื่อโปรโมทตัวเองได้โดยใช้นักข่าวเป็นตัวสื่อ (สัมภาษณ์ 23 กุมภาพันธ์ 2544)

ดวงพร อุดมทิพย์ นักข่าวการเศรษฐกิจการเมืองหนังสือพิมพ์วัฏจักรโลกวันนี้ กล่าวว่า นโยบายการขององค์กร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการทำข่าว ซึ่งการทำข่าวขึ้นอยู่กับนโยบายขององค์กรแต่ละแห่งนั้นมีนโยบายในการนำเสนอข่าวอย่างไร ถ้าเน้นข่าวเจาะทางกองบรรณาธิการก็จะต้องมีการประชุมโต๊ะข่าวบ่อยขึ้น และหัวหน้าก็ต้องให้ประเด็นกับนักข่าวเพื่อสร้างความแตกต่างจากฉบับอื่น และถ้าองค์กรใดมีนโยบายในการนำเสนอข่าว routine หรือต้องการเสนอข่าวที่เกิดขึ้นประจำวัน นักข่าวก็ต้องคอยติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้พลาดประเด็นสำคัญ (สัมภาษณ์ 23 มีนาคม 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นใหม่

1. นักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่า สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในทางลบ ไม่มีผลกระทบต่อการทำข่าว แม้ว่าค่าตอบแทนจะต่ำลงก็ตาม นักข่าวรุ่นใหม่ส่วนใหญ่ยังคงทำหน้าที่ทางด้านในการเสนอข่าวต่อไป เน้นถึงความรับผิดชอบในหน้าที่เป็นหลัก

2. นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ เริ่มเปลี่ยนไป คำนึงถึงความอยู่รอดมากขึ้น ข่าวบางเรื่องที่น่าสนใจสำหรับประชาชนและเป็นข่าวที่ได้มาจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องประชาชนควรรู้ กลับถูกผู้บริหารข่าวในองค์กร หนังสือพิมพ์เบี่ยงเบนประเด็นไป หรืองดการนำเสนอเพื่อปกป้องแหล่งข่าวหรือแหล่งนายทุน

3. ปัจจัยทางด้านการเมืองในปัจจุบันมีผลทำให้การทำข่าวเปลี่ยนไปในทางที่ดี นักข่าวสามารถเรียกหาความโปร่งใสได้ นักการเมืองให้ความร่วมมือตอบทุกคำถาม เพื่อแสดงความโปร่งใสของตนเอง ทำให้การทำข่าวง่ายขึ้น

4. ปัจจัยทางด้านการตื่นตัวของประชาชนมีบทบาทสำคัญที่ทำให้การทำข่าวเปลี่ยนไป เพราะประชาชนสนใจติดตามข่าวสารกันมากขึ้น ทำให้นักข่าวต้องมีการพัฒนาปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถและมีคุณภาพในการนำเสนอข่าวมากขึ้น เพื่อรองรับกับการตื่นตัวของประชาชน

นักข่าวรุ่นกลาง

แสงไชย คำภุไทย กล่าวว่า ปัจจุบัน ค่าตอบแทน หรือรายได้ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้วัฒนธรรมการทำข่าวได้เปลี่ยนไป ซึ่งหากเมื่อมองย้อนไปในอดีต นักข่าวการเมืองในยุคนั้น มักไม่ได้มองถึงเรื่องรายได้ แต่เข้ามาในวิชาชีพนี้ด้วยใจรักเหมือนคำกล่าวที่ว่า นักหนังสือพิมพ์ได้แห่ง ยากจน แต่ปัจจุบัน สถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจเปลี่ยนไป ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น และที่สำคัญนักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากมักจมไม่ลง ซึ่งเป็นค่านิยมไปแล้ว การทำงานจึงต้องคำนึงถึงค่าตอบแทนเป็นหลัก งานเป็นรอง การทำงานนอกเวลาก็มองไปที่เงินล่วงเวลาหรือโอที มากกว่าที่จะสำนึกในหน้าที่ (สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์ 2544)

วีระพล จันทร์ภูมิ กล่าวว่า สภาพะทางด้านธุรกิจเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบกับการทำข่าว โดยเฉพาะระบบนายทุนในปัจจุบัน หนังสือพิมพ์บางฉบับที่มีนายทุนพยายามใช้สื่อบังหน้าเพื่อหาผลประโยชน์ ไม่ได้ยึดถืออุดมการณ์วิชาชีพหนังสือพิมพ์ หรือบางฉบับที่มีเพื่อนพ้องเป็นนักการเมือง การนำเสนอข่าวก็ต้องเอียงไปทางฝ่ายตน ซึ่งปัจจุบันหนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเป็นกลาง ขึ้นอยู่ที่ว่าฉบับใดจะเอียงมากเอียงน้อยเท่านั้น การทำข่าวของนักข่าวก็จะพลอยลำบากไปด้วยเพราะต้องเขียนข่าวในลักษณะที่ตามใจนายทุน นักข่าวไม่มีจุดยืนไม่มีเสรีภาพ (สัมภาษณ์ 26 กุมภาพันธ์ 2544)

วรพจน์ แสนประเสริฐ กล่าวว่า สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป ส่งผลทำให้ หนังสือพิมพ์ฉบับเล็กอยู่รอดได้ยาก เพราะหากนำเสนอข่าวตามอุดมการณ์มากเกินไป หรือไปเขียนข่าวที่ไปขัดแย้งหรือโจมตีใครอาจถูกตัดงบประมาณได้ ขณะที่หนังสือพิมพ์ฉบับใหญ่ มียอดจำหน่ายสูงจะไม่ได้รับผลกระทบนัก และจะไม่ถูกตัดโฆษณาเพราะมีคนอ่านหนังสือฉบับนั้นทั่วประเทศ (สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

อภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ กล่าวว่า สภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม มีผลกระทบต่อข้อกำหนดประเด็นข่าว แนวทางการนำเสนอและวิธีการนำเสนอข่าว ซึ่งเป็นพัฒนาการที่ต้องเป็นไปตามความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และนักข่าวต้องรู้จักจริงในเรื่องนั้นๆมากขึ้น เนื่องจากผู้อ่านในปัจจุบันไม่โง่ และมีทางรับรู้ข่าวสารจากแหล่งอื่นๆได้หลากหลาย ขณะที่ในอดีตช่องทางรับรู้ข่าวสารมีจำกัด”(สัมภาษณ์ 27 กุมภาพันธ์ 2544)

ไอบาส พึ่งเจริญ กล่าวว่าสภาพเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อองค์กรหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะในปัจจุบันที่เศรษฐกิจถดถอย นายทุนเข้ามาบีบบทบาทต่อการนำเสนอข่าวมากขึ้น การทำหนังสือ

พิมพ์จำเป็นต้องพึ่งพารายได้จากการขายโฆษณา เมื่อเศรษฐกิจแย่ โฆษณาลดลง การนำเสนอข่าวสารก็อาจจะต้องมีการเปลี่ยนไปตามแนวทางของผู้ที่ต้องการ เพื่อความอยู่รอดของหนังสือพิมพ์ ซึ่งบางฉบับจำเป็นต้องทำหากไม่ทำก็อาจจะถูกตัดโฆษณา (สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นกลาง

1. ปัจจัยทางด้านรายได้หรือค่าตอบแทนของนักข่าวมีผลต่อการทำข่าว โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบัน จากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำลง ทำให้นักข่าวถูกลดเงินเดือน ขณะที่ค่าครองชีพสูงขึ้น นักข่าวเริ่มมองหารายได้จากส่วนอื่นทดแทน อาทิ การเริ่มมองถึงการทำงานนอกเวลาเพื่อรับค่าล่วงเวลา การทำอาชีพอื่นเสริมรายได้ อดุมการณ์ทางวิชาชีพเริ่มหายไป ทำงานเพื่อตนเองมากขึ้น

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนไปทำให้หนังสือพิมพ์คำนึงถึงความอยู่รอดมากกว่ายึดหลักอุดมการณ์ในวิชาชีพเหมือนในอดีต การเสนอข่าวจึงจำเป็นต้องเอื้อประโยชน์กับผู้ซื้อโฆษณามากขึ้น

3. นโยบายองค์กร มีผลต่อการทำข่าว โดยเฉพาะในปัจจุบัน ระบบนายทุนเข้ามามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการเสนอข่าว หนังสือพิมพ์บางฉบับมีนายทุนอยู่ในวงการเมืองมีเพื่อนพ้องในวงการเมือง ทำให้การนำเสนอข่าวต้องเอนเอียงไปทางฝ่ายนายทุนมากกว่าที่จะนำเสนอข้อเท็จจริง

นักข่าวรุ่นอาวุโส

สัมผัส พึ่งประดิษฐ์ กล่าวว่า กฎหมายและนโยบายรัฐบาลที่เปลี่ยนจากยุคเผด็จการมาเป็นประชาธิปไตยเต็มใบมีผลทำให้ ผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีสิทธิเสรีภาพในการนำเสนอข่าวมากยิ่งขึ้น แต่ในความคิดที่มีอิสระเสรีทางความคิดที่จะนำเสนอข่าวนั้นก็จะต้องอยู่ในกรอบของจริยธรรมและความสำนึกในวิชาชีพด้วย ซึ่งปัจจุบันมักจะมีเรื่องร้องเรียนมายังสภาหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยๆ (สัมภาษณ์ 17 กันยายน 2544)

ถาวร สุวรรณ กล่าวว่า การศึกษาที่ดีขึ้นมีส่วนช่วยให้นักข่าวปัจจุบันมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีกันมากขึ้น แต่ถ้ามองในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ที่การงานแล้ว ขึ้นอยู่ที่ความมีใจรักในวิชาชีพมากกว่า ขณะเดียวกันประชาชนผู้อ่านก็มีการศึกษาที่ดีขึ้นก็ยิ่งทำให้นักข่าวในยุคปัจจุบันต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการตื่นตัวของประชาชนในเรื่องข้อมูลข่าวสาร(สัมภาษณ์ 13 กันยายน 2543)

สมบูรณ์ วรพงษ์ กล่าวว่าสิ่งแวดล้อมทางด้านความเป็นอยู่ในสังคมปัจจุบันมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงานข่าวได้ นักข่าวในยุคปัจจุบันมีการใช้จ่ายเงินตัว รายได้หรือเงินเดือนไม่พอใช้ แหล่งข่าวหรือนักการเมืองก็มองเห็นจุดอ่อนของนักหนังสือพิมพ์ตรงจุดนี้ จึงหาวิธีล่อใจด้วยการให้สิ่งของหรือให้เงินทองกับนักข่าวบางคน เพื่อผลประโยชน์บางอย่าง ดังนั้นการทำข่าวก็ต้องเปลี่ยนไป เอนเอียงไปในทิศทางของผู้ที่มีผลประโยชน์ให้

ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อการทำข่าวมาก ทำให้นักข่าวปัจจุบันมีโอกาสกลับเข้ามาเขียนข่าวในโรงพิมพ์น้อย ส่วนมากจะส่งข่าวทางโทรศัพท์ มือถือ บางครั้งอาจจะจ่อโทรศัพท์เวลาแหล่งข่าวพูดให้รีไรเตอร์ในกองบรรณาธิการฟัง ซึ่งบางครั้งฟังชัดบ้างไม่ชัดบ้าง ข่าวก็มีโอกาสผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง บางครั้งนักข่าวส่งข่าวผ่านเครื่องFAX แล้วรีไรเตอร์มาแต่งเติมให้สีสันสร้างความน่าสนใจให้กับข่าว ซึ่งอาจจะทำให้ข่าวเกินเลยความเป็นจริงไปได้ (สัมภาษณ์ 16 มีนาคม 2544)

โรม บุนนาค กล่าวว่า วิถีชีวิตของคนในสังคมและวัฒนธรรมของสังคมที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ คนต้องการอยู่รอดในสังคม และมักจะมองถึงผลประโยชน์กันมากขึ้น นักข่าวเริ่มมองถึงการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น สะดวกสบาย เหมือนกับคนในอาชีพอื่นๆ มีการดิ้นรนเพื่อชีวิตที่ดีกว่า ละทิ้งอุดมการณ์ ปฏิบัติหน้าที่การงานโดยมองถึงผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับ แม้ว่าการศึกษาในยุคนี้จะดีขึ้นมีความรู้มากขึ้นกว่านักข่าวในสมัยก่อน แต่ความรู้ที่มีนั้นอาจจะนำ

มาใช้ในทางที่จะนำพาคนไปสู่ความมีชีวิตที่ดีขึ้นโดยไม่คำนึงถึงวิชาชีพ ไม่ยื่นหยัดอยู่บนอุดมการณ์เหมือนยุคก่อนที่มีผลประโยชน์เข้ามาในวงการนี้ค่อนข้างน้อย (สัมภาษณ์ 10 มีนาคม 44)

กำแหง ภริตานนท์ กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ และธุรกิจเข้ามามีบทบาททางการเมืองมากยิ่งขึ้น วงการเมืองปัจจุบันเริ่มมีนักธุรกิจเข้ามาเป็นนักการเมืองมากขึ้น ทำให้การทำงานทางด้านการเมืองมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะกลุ่มคนเหล่านี้จะเคยชินกับการให้ตัวอย่างเช่นการแจกหุ้นให้กับนักข่าว การพานักข่าวดูงาน หรือการจัดงานเลี้ยงขอบคุณนักข่าว จับสลากแจกรางวัล สิ่งต่างๆเหล่านี้ จึงเป็นที่มาของการแจกของกำนัลหรือรางวัลต่างให้กับนักข่าว ในยุคปัจจุบัน และกลุ่มนักข่าวก็รับอย่างไม่รู้สึกรู้สิด ขณะเดียวกันเมื่อนักข่าวรับของมาแล้วก็เกิดความเกรงใจ ส่งผลให้การนำเสนอข่าวในลักษณะตามใจผู้ให้(สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์,2544)

ยุวดี ธีบุญศิริ กล่าวว่า วิวัฒนาการการทำข่าวการเมืองในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะยุคปัจจุบัน ยุคข้อมูลข่าวสาร โลกไร้พรมแดน ประเทศที่เจริญแล้วมีการผลิตอุปกรณ์เครื่องมือสื่อสาร อำนวยความสะดวกได้มากขึ้น นักข่าวส่วนใหญ่มักมีอุปกรณ์ต่างๆเหล่านั้นค่อนข้างครบ สร้างความสะดวก ต่อการทำงานมากกว่าในยุคก่อน ทำให้เกิดความรวดเร็วในการเสนอข่าว หรือสามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารได้อย่าง รวดเร็ว ประหยัดเวลา อีกทั้งยังสร้างความคล่องตัวให้กับนักข่าวมากขึ้น ซึ่งวิวัฒนาการของเครื่องมือสื่อสารที่เปลี่ยนไปนั้นย่อมส่งผลให้การทำข่าวสะดวกขึ้นแต่ไม่ได้ส่งผลต่อเนื้อหาที่นำเสนอหรือประเด็นข่าวเท่าไรนัก (สัมภาษณ์ 20 กุมภาพันธ์,2544)

ทองแถม นาถจำนง กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการเมือง ทำให้ สิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวมีมากขึ้น การปกครองระบบประชาธิปไตยทำให้มีอิสระที่จะนำเสนอข้อเท็จจริงได้มากกว่าในยุคเผด็จการ รวมทั้งรัฐธรรมนูญใหม่เปิดโอกาสให้นักข่าวได้ขุดคุ้ยข้อเท็จจริงได้มากขึ้นกว่าในอดีต

“สภาพแวดล้อม ทางสังคมและวัฒนธรรมมีผลกระทบต่อการทำข่าว โดยเฉพาะวัฒนธรรมบริโภคนิยม ทำให้สื่อเลวลง ทั้งประชาชนและสื่อ ส่วนใหญ่ยังหลงอยู่ในมายาของสิทธิบริโภคนิยม เศรษฐกิจฟองสบู่ ทำให้เกิดสื่อเพื่อ เศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้ธุรกิจสื่ออยู่ได้อย่างลำบากฐานะการเงินของคนทำข่าวก็แยลง แต่คุณภาพข่าวก็ยังดีอยู่” (สัมภาษณ์ 22 มีนาคม 2544)

วิเชียร อินจนา กล่าวว่า ในอดีตมีกฎหมายควบคุมสื่อมวลชนมาก ต่างจากในปัจจุบันซึ่งกฎหมายและนโยบายจากรัฐบาลเปิดเสรีให้กับนักหนังสือพิมพ์มากขึ้น ทำให้การทำข่าวเป็นไปด้วยความสะดวก และนักข่าวมีโอกาสเสาะแสวงหาข่าวได้หลากหลาย และนำเสนอได้อย่างเต็มที่

แม้กระทั่งการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของฝ่ายรัฐบาลก็สามารถทำได้โดยเสรีไม่ถูกกีดกัน (สัมภาษณ์ 23 กุมภาพันธ์ 2544)

ชุตินา บุรณรัชดา กล่าวว่า ปัจจุบันอุดมการณ์ทางวิชาชีพน้อยลง ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก การเข้าสู่อาชีพนักข่าว กังายขึ้น และกว้างขึ้น การถ่ายทอดจิตวิญญาณจากคนสู่คน ทำได้ยากขึ้น ทำให้ตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยม การทำข่าวเป็นเรื่องของการทำงาน ไม่ใช่วิชาชีพ เหมือนในอดีตแล้ว(สัมภาษณ์ 9 มีนาคม 2544)

สรุปความเห็นของนักข่าวรุ่นอาวุโส

1.ปัจจัยทางด้านกฎหมาย นักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากเห็นว่ามีส่วนสำคัญที่ทำให้การทำข่าวการเมืองเปลี่ยนไป โดยเฉพาะการเปลี่ยนการปกครองจากระบอบเผด็จการมาเป็นประชาธิปไตยเต็มใบ ทำให้นักข่าวมีสิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวมากขึ้น ขณะที่ในอดีตถูกควบคุมจากรัฐบาล

2.ปัจจัยทางด้านการศึกษาที่ดีขึ้น มีส่วนช่วยให้นักข่าวปัจจุบันมีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีมากขึ้น ทำให้การทำงานข่าวมีคุณภาพมากขึ้น สามารถรองรับกับการตื่นตัวของประชาชนผู้อ่านได้

3.ปัจจัยทางด้านสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปมีผลทำให้นักข่าวยุคปัจจุบันมองถึงเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าการทำหน้าที่ด้านข่าวโดยสมบูรณ์ได้

4.ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยทำให้การทำข่าวง่าย และสะดวกรวดเร็วขึ้น นักข่าวในปัจจุบันจึงไม่ต้องเข้าโรงพิมพ์ เพื่อปิดข่าวเหมือนในอดีต เพราะสามารถส่งข่าวผ่านเครื่องโทรสาร และโทรศัพท์ได้ จึงทำให้นักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากไม่ค่อยมีโอกาสเรียนรู้ในการพาดหัวข่าว การตัด การเพิ่มข่าว การจัดหน้า และอื่นๆได้

5.ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การทำงานทางด้านการเมืองเปลี่ยนไป มีนักธุรกิจเข้ามาทำงานการเมืองมากขึ้น ซึ่งนักธุรกิจกลุ่มนี้มักจะเคยชินกับพฤติกรรมการให้ การแจกของ และนำวิธีดังกล่าวมาใช้กับนักข่าวการเมือง ซึ่งนักข่าวก็รับจนเคยชินกลายเป็นเรื่องปกติ และเป็นประเพณีนิยมไปโดยปริยาย

ตอนที่ 5 การทดสอบข้อสันนิษฐาน

ในการศึกษาวิจัย วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเปรียบเทียบระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลาง และรุ่นอาวุโส มีข้อสันนิษฐานการวิจัยว่า วัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองระหว่างนักข่าวรุ่นใหม่กับรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสมีความแตกต่างกันทั้งในเชิงปฏิบัติและเชิงแนวคิด เนื่องจากปัจจัยทางด้าน สภาพแวดล้อม ความสำนึกในวิชาชีพนักข่าว นโยบายองค์กร รวมทั้งพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ของนักข่าว

5.1 ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

จากการทดสอบทางสถิติโดยการคำนวณวัดความแปรปรวนทางเดียว (Oneway ANOVA) เพื่อหาความแตกต่างวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองด้านต่างๆของนักข่าวรุ่นใหม่ รุ่นกลางและรุ่นอาวุโส พบว่า วัฒนธรรมเชิงปฏิบัติและเชิงแนวคิด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ ในประเด็นต่อไปนี้

1. การเช็คข่าวประจำวันจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นของนักข่าวทั้ง 3 รุ่น จากการทดสอบทางสถิติพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเช็คข่าวประจำวันมากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ ซึ่งในการทำงานข่าวยุคปัจจุบัน นโยบายของโรงพิมพ์แต่ละแห่งจะส่งนักข่าวประจำตามสายงานข่าวต่างๆอาทิ ทำเนียบรัฐบาล รัฐสภา กระทรวง รวมถึงหน่วยงานใหม่ๆที่เพิ่มขึ้นอาทิ กกต. พรรคการเมือง ต่างๆทำให้นักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากจะอยู่พื้นที่ภาคสนามคอยติดตามแหล่งข่าวหรือนักการเมืองจึงไม่มีเวลาที่จะเช็คข่าว ขณะที่นักข่าวรุ่นกลางส่วนใหญ่อยู่ในระดับหัวหน้ากองบรรณาธิการและหัวหน้าข่าวซึ่งประจำอยู่ที่โรงพิมพ์จึงมีเวลาเช็คข่าวจากหนังสือพิมพ์ และสื่ออื่นๆมากกว่า

2. การเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเอง ของนักข่าวทั้ง 3 รุ่นจากการทดสอบทางสถิติพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสและรุ่นกลางเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองมากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ สืบเนื่องจาก นโยบายขององค์กรหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันมักจะส่งนักข่าวรุ่นใหม่ออกประจำภาคสนาม และมีการกำหนดประเด็นข่าวให้นักข่าวที่ประจำอยู่ในแต่ละแห่งเพื่อติดตามเจาะข่าวตามการสั่งการ และนักข่าวก็จะต้องส่งข่าวตามประเด็นที่หัวหน้าหรือบรรณาธิการสั่งการมา ขณะที่การทำข่าวของนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสมักจะเป็นผู้กำหนดประเด็นข่าวด้วยตนเองมากกว่า

3.การมีส่วนร่วมในการประชุมโต๊ะข่าว ของนักข่าวทั้ง 3 รุ่นจากการทดสอบพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่มีการเข้าร่วมประชุมโต๊ะข่าว มากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ ทั้งนี้เนื่องจาก นโยบายขององค์กรที่ส่งนักข่าวการเมืองไปประจำภาค สนาม นักข่าวไม่เข้าโรงพิมพ์โอกาสที่จะเข้าร่วมประชุมจึงมีน้อยกว่านักข่าวรุ่นกลางที่ประจำอยู่ใน โรงพิมพ์ ส่วนการทำงานของนักข่าวอาวุโสในช่วง 25 ปีที่แล้วนักข่าวส่วนใหญ่มักจะตระเวนหาข่าว กลับเข้าโรงพิมพ์ข่าว หากมีเวลาเหลือช่วงเย็นจะมีโอกาสเข้าร่วมประชุมโต๊ะข่าวกับผู้บริหารข่าวได้

5. การทำข่าวส่งให้กับกองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอ ของนักข่าว 3 รุ่นจากการทดสอบ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวส่งข่าวให้กับ กองบรรณาธิการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจาก การทำงานข่าวนอกโรงพิมพ์ทำให้นักข่าวรุ่นใหม่มี ข่าวมากกว่านักข่าวรุ่นกลาง ซึ่งส่วนมากจะทำงานข่าวอยู่ในโรงพิมพ์หรือคอยส่งการอยู่ในโรงพิมพ์

6.การทำข่าวเจาะลึกคนเดียวของนักข่าว 3 รุ่น พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโส มีการทำข่าวเจาะลึกมากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ ทั้งนี้สืบเนื่อง จากปัจจัยทางด้านการแข่งขันระหว่างสื่ออื่นๆ โดยเฉพาะในอดีตการทำข่าวของนักข่าวรุ่นอาวุโส และรุ่นกลางนั้นมักจะแข่งขันสืบเสาะหาประเด็นข่าวให้แตกต่าง อีกทั้งปัจจัยทางด้านการเมืองใน อดีตที่ไม่เปิดกว้าง แหล่งข่าวไม่เปิดตัว ไม่มีการแถลงข่าว ไม่มีข่าวแจก จึงทำให้นักข่าวรุ่นกลาง และรุ่นอาวุโสจึงต้องทำข่าวเจาะลึก เป็นส่วนมาก

7.การทำข่าวในลักษณะร่วมมือกันเป็นทีมของนักข่าว 3 รุ่น จากการทดสอบพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ นักข่าวรุ่นใหม่มีการทำข่าวในลักษณะร่วมมือกันเป็น ทีมมากกว่ารุ่นกลางและรุ่นอาวุโส เนื่องจากการแข่งขันระหว่างสื่ออื่นๆมีผลทำให้การทำงานของ นักข่าวออกมาในลักษณะของการช่วยเหลือกัน ร่วมมือกันเพื่อแบ่งงานกันทำ และเพื่อป้องกันการ ตกข่าว

8.การทำข่าวเหตุการณ์หรือกิจกรรมประจำวัน ข่าวroutine ของนักข่าว 3 รุ่นพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ นักข่าวรุ่นกลางและนักข่าวรุ่นใหม่ทำข่าว routine มากกว่า นักข่าวรุ่นอาวุโส สืบเนื่องจาก ระบบการเมืองเปลี่ยนไป แหล่งข่าว นักการเมืองเปิดตัวมากขึ้น รวมถึงนโยบายจากทางภาครัฐบาลเปิดให้มีแถลงข่าวบ่อยมากขึ้น การทำข่าวในยุคปัจจุบันส่วนมาก จึงเป็นข่าวแถลงมากกว่าข่าวเจาะลึก

9. การเขียนข่าวส่งด้วยลายมือ ของนักข่าวทั้ง 3 รุ่น จากการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ นักข่าวรุ่นอาวุโสและรุ่นกลางมีการเขียนข่าวด้วยส่งด้วยลายมือมากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีสื่อสารเข้ามาเปลี่ยนแปลงการทำข่าวในยุคปัจจุบัน ทำให้การทำข่าวสะดวกและง่ายขึ้น ซึ่งนักข่าวรุ่นใหม่ส่วนมากจะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เขียนข่าว และส่งผ่านอินเทอร์เน็ตไปยังกองบรรณาธิการ ขณะที่ในอดีต ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ นักข่าวจึงต้องเขียนข่าวส่งด้วยลายมือ

10. การคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดในกรณีตกข่าว จากการทดสอบพบว่า นักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นใหม่มีการคัดลอกข่าวจากเพื่อนต่างสังกัดมากกว่านักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโส เนื่องจากนโยบายของหนังสือพิมพ์บางฉบับที่ห้ามมิให้นักข่าวตกข่าว อีกทั้งสภาวะการแข่งขันระหว่างสื่อมีผลทำให้นักข่าวจำเป็นต้องป้องกันการตกข่าวด้วยวิธีการขอคัดลอกข่าวจากเพื่อน

11. การแลกเปลี่ยนหรือแชร์ข่าวจากเพื่อนจากต่างสังกัด จากการทดสอบพบว่า นักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ นักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่ มีการแลกเปลี่ยนข่าวมากกว่านักข่าวรุ่นอาวุโส ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะการแข่งขันระหว่างสื่อ ทำให้นักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่ มีการแลกเปลี่ยนข่าวหรือแชร์ข่าวจากเพื่อนเพื่อไม่ให้ตกข่าว

12. การสืบเสาะหาประเด็นข่าวด้วยตนเอง ของนักข่าว 3 รุ่นพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการสืบเสาะหาประเด็นข่าวมากกว่านักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากการแข่งขันระหว่างสื่อโดยเฉพาะการแข่งขันระหว่างหนังสือพิมพ์ด้วยกันเอง ในยุคก่อน ทำให้นักข่าวรุ่นอาวุโสออกหาข่าวเจาะลึกเพื่อให้ได้ประเด็นที่แตกต่างจากฉบับอื่น หรือประเด็นที่เหนือกว่าฉบับอื่น

13. การแอบเจาะข่าวไม่ให้เพื่อนต่างสังกัดอื่นรู้ ของนักข่าวทั้ง 3 รุ่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีการแอบเจาะข่าวไม่ให้เพื่อนต่างสังกัดรู้มากกว่านักข่าวรุ่นใหม่ ทั้งนี้สืบเนื่องจากสภาวะทางการแข่งขันในอดีตที่มักแข่งขันกันในการทำข่าว แข่งขันเพื่อให้ได้ประเด็นข่าวที่เหนือกว่าฉบับอื่น

14. ความสำนึกในวิชาชีพของนักข่าวกรณีการทำงานข่าวต้องมาก่อนเสมอแม้มีเวลาให้ครอบครัวน้อยไปก็ยอม จากการทดสอบนักข่าวทั้ง 3 รุ่น พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นอาวุโสมีความสำคัญมากกว่า นักข่าวรุ่นกลางและนักข่าวรุ่นใหม่ ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสส่วนมากให้ความสำคัญกับอุดมการณ์ทางวิชาชีพที่ยึดถือตามนิตยสารสื่อพิมพ์อาวุโสสืบทอดต่อกันมา

15. การรับของกำนัลจากแหล่งข่าว จากการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่ มีการรับของกำนัลหรือของช่วยเหลือจากแหล่งข่าวมากกว่านักข่าวรุ่นอาวุโส ซึ่งนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นใหม่เห็นว่าไม่ผิดจริยธรรม เพราะถือว่าเป็นของที่มีมูลค่าไม่สูงนัก เป็นเรื่องของสินน้ำใจมากกว่าสินบน

16. การใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อให้ได้สิทธิหรือผลประโยชน์จากคนอื่น จากการทดสอบพบว่า นักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการใช้ตำแหน่งหน้าที่ หาผลประโยชน์มากกว่านักข่าวรุ่นใหม่และรุ่นอาวุโส ทั้งนี้เนื่องจากนักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าเป็นเรื่องของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากกว่า โดยวิธีดังกล่าวนักขาวนิยมใช้มากกว่าการรับของและการรับสินบน

17. การเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริง จากผลการทดสอบพบว่านักข่าวทั้ง 3 รุ่นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ $P < .05$ โดยนักข่าวรุ่นกลางมีการเสนอข่าวในลักษณะลำเอียงเกินข้อเท็จจริงมากกว่านักข่าวรุ่นใหม่และนักข่าวรุ่นอาวุโส ทั้งนี้สืบเนื่องจากปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงนโยบายของคณาจารย์ที่เริ่มคำนึงถึงความอยู่รอดมากขึ้น การนำเสนอข่าวในบางครั้งจึงต้องเป็นไปตามความต้องการของกลุ่มนายทุน

5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมือง

1. ปัจจัยทางด้านสถานะทางการเมือง นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าสถานะทางการเมืองมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ 4.406 โดยนักข่าวรุ่นกลางและรุ่นอาวุโสเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 1 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่ามีผลสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากสถานะการเมืองในปัจจุบันที่อยู่ในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ทำให้การทำงานทางด้านข่าวมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้นกว่าในอดีต นักข่าวสามารถนำเสนอรายงานความเคลื่อนไหวของรัฐบาลได้ สามารถวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลได้

2.ปัจจัยทางด้านการตื่นตัวของประชาชน นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าการตื่นตัวของประชาชนในปัจจุบันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวการเมืองเป็นอันดับที่ 2 รองจากปัจจัยทางด้านการเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.305 ซึ่งนักข่าวรุ่นใหม่มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอันดับที่1 นักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่3 และรุ่นกลางเห็นว่าเป็นความสำคัญอันดับที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจาก ปัจจุบันประชาชนมีความรู้ มีการศึกษาที่ดีขึ้น ทำให้นักข่าวต้องมีความระมัดระวังในการเสนอข่าว พร้อมทั้งต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถตนเองเพื่อนำเสนอข่าวสารที่มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการประชาชน

3.ปัจจัยทางด้านสภาวะเศรษฐกิจ นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าสภาวะทางเศรษฐกิจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวเป็นอันดับที่ 3 รองจากการตื่นตัวของประชาชน โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.220 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าสภาวะทางเศรษฐกิจมีความสำคัญเป็นอันดับ1 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าเป็นความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่าเป็นความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยลงทำให้ ผู้ประกอบการทางด้านสื่อต่างๆคำนึงถึงความอยู่รอดมากขึ้นดังนั้นการนำเสนอข่าวในบางครั้งจึงต้องมีการหลีกเลี่ยงหรือเบี่ยงเบนประเด็น ที่จะสร้างผลกระทบต่อกับแหล่งนายทุน หรือผู้ซื้อโฆษณา

4.ปัจจัยทางด้านการแข่งขันกับสื่ออื่นๆ นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าการแข่งขันกับสื่ออื่นๆมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวเป็นอันดับที่ 4 รองจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.186 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสและรุ่นกลางเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่าเป็นความสำคัญเป็นอันดับที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันการแข่งขันระหว่างสื่อมีความรุนแรงมากขึ้น ต่างจากในอดีตที่หนังสือพิมพ์มักจะแข่งกับหนังสือพิมพ์ด้วยกันเอง แต่ปัจจุบันมีการแข่งขันข้ามสื่อ โดยเฉพาะเรื่องของการเสนอข่าวให้ได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้นักข่าวจะต้องเกาะติดสถานการณ์เพื่อไม่ให้ตกข่าว

5.ปัจจัยทางด้านสภาวะของธุรกิจหนังสือพิมพ์ นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าสภาวะธุรกิจหนังสือพิมพ์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวรองจากปัจจัยด้านการแข่งขันกับสื่ออื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.919 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าเป็นความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่าเป็นความสำคัญเป็นอันดับที่ 5

6.ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าเทคโนโลยีการสื่อสารมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวเป็นอันดับที่ 6 รองจากปัจจัยทางด้านสภาวะธุรกิจ

หนังสือพิมพ์โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.830 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 ส่วนนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่ามีความสำคัญอันดับที่ 6 ทั้งนี้เนื่องจาก เทคโนโลยีการสื่อสารในปัจจุบันเข้ามามีบทบาทในการทำข่าว สร้างความสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร สามารถส่งข่าวโดยผ่านอุปกรณ์ต่างๆ ทำให้นักข่าวปัจจุบันไม่ต้องเข้าโรงพิมพ์ นักข่าวจึงไม่มีโอกาสที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมในองค์กร เรียนรู้วิธีการพาดหัวข่าว การจัดหน้า และอื่นๆรวมทั้งไม่มีโอกาสเข้าร่วมประชุมประเด็นข่าวในแต่ละวัน

7.ปัจจัยทางด้านกฎหมาย นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่ากฎหมายมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวน้อย โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 7 รองจากปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.610 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญอันดับที่ 4 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่ามีความสำคัญอันดับที่ 6 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่าสำคัญอันดับที่ 7 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันกฎหมายเปิดโอกาสให้ สื่อต่างๆมีสิทธิ เสรีภาพในการนำเสนอมากขึ้นทำให้การทำงานข่าวจึงไม่ถูกควบคุมเหมือนในอดีต

8.ปัจจัยทางด้านมาตรฐานวิชาชีพที่ควบคุมโดยองค์กรวิชาชีพ นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวน้อยมาก โดยจัดอยู่ในอันดับที่ 8 มีค่าเฉลี่ยที่ 3.508 ซึ่งนักข่าวรุ่นอาวุโสเห็นว่ามาตรฐานวิชาชีพที่ควบคุมโดยองค์กรวิชาชีพมีความสำคัญเป็นอันดับ 2 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่ามีความสำคัญอันดับ 7 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่ามีความสำคัญอันดับ 8 ทั้งนี้เนื่องจากสมาคมและสภาการหนังสือพิมพ์ ทำหน้าที่คอยตรวจสอบการทำงานของนักข่าวที่ประพฤติผิด ดังนั้นจึงทำให้นักข่าวต้องระวังตัวกันมากขึ้น

9.ปัจจัยทางการศึกษานิเทศศาสตร์ นักข่าวทั้ง 3 รุ่นเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวน้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย มีค่าเฉลี่ยที่ 3.155 ซึ่งนักข่าวทุกรุ่นให้ความสำคัญเป็นอันดับท้ายสุด รุ่นอาวุโสเห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 นักข่าวรุ่นกลางเห็นว่าสำคัญเป็นอันดับที่ 8 และนักข่าวรุ่นใหม่เห็นว่ามีความสำคัญเป็นอันดับที่ 9 ทั้งนี้เนื่องจากนักข่าวในปัจจุบันส่วนมากมาจากหลากหลายสาขาวิชาและสามารถทำงานข่าวได้ดี ไม่แตกต่างจากนักข่าวที่จบการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์ ดังนั้นนักข่าวส่วนมากจึงเห็นว่าการศึกษาทางนิเทศศาสตร์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำข่าวน้อยมาก